

உ
சுகமயம்.

திருமால் முருகன்

பாமணிக் கோவை

இதன் ஆக்கியோன்

ஈப்போ திருவள்ளூர் கலாசாலைத் தலைமைத்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

யாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர்

நெ. வை. செல்லையா.

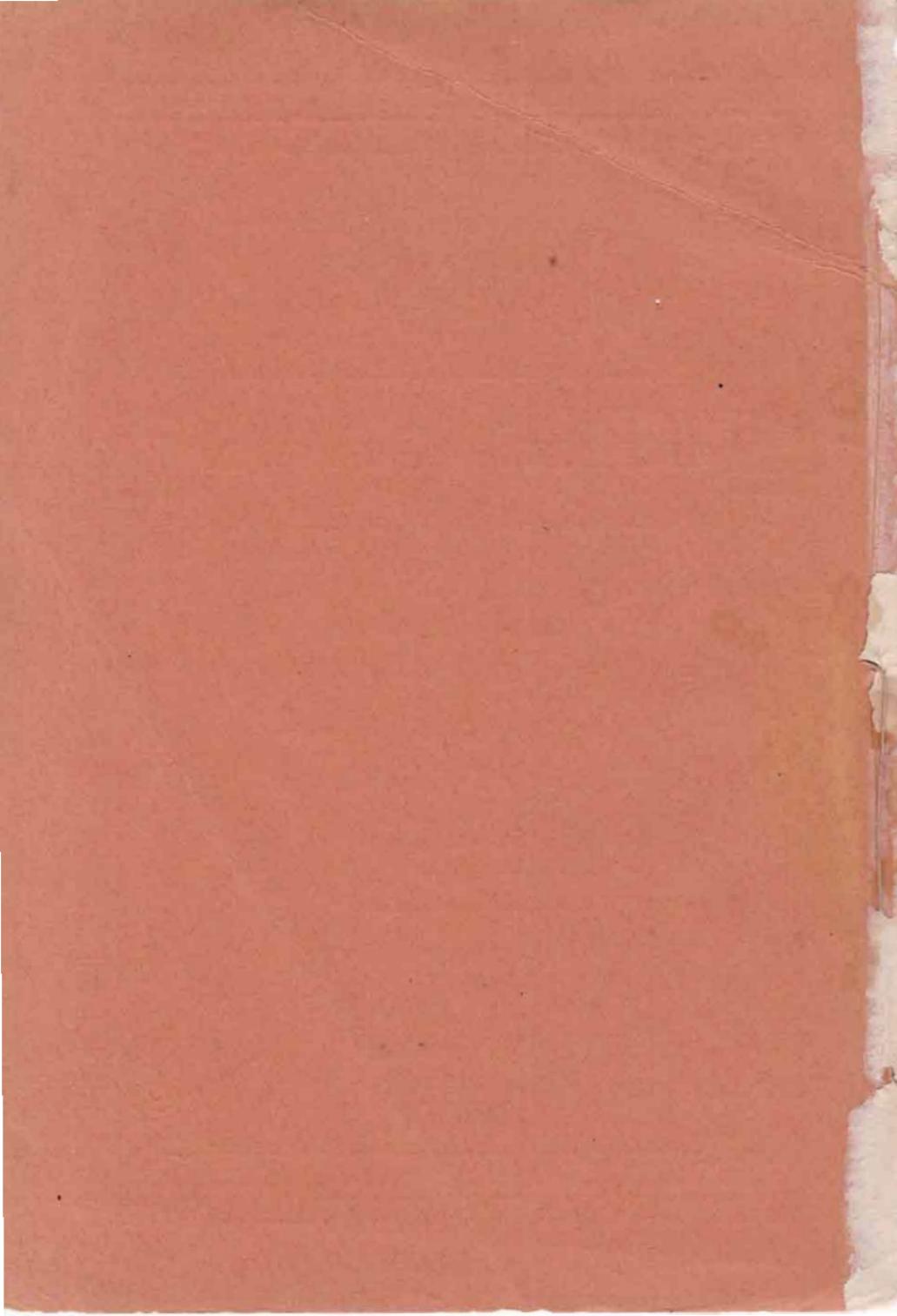
(மூன்றாம் பதிப்பு.)

சென்னை

பென்றேஸ் கம்பெனியிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1929.

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணம்

பரமேசுவரக்கல்லூரிப் போதகாசிரியர்

தஞ்சை, வித்துவான்

சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள், பி. எ. பி. எல்.

இந்நூற்குதவிய

அணிந்துரை.

அன்பருக்கு அருளுவான் வேண்டி அறுமுகப்பெரு
மான் கோயில் வீற்றிருக்கும் ஆறு படை வீட்டைப்போல
அப்பெருமான் உவகையுடன் அமர்ந்துறையும் மற்றைத்
திருப்பதிகளில், தென்னிலங்கைக் கதிர்காமமும், யாழ்ப்
பாணத்து நல்லைநகரும் இவ்விலங்கையிற் சிறப்புமிக்கன.
கதிர்காமப்பதியினைப் பரவிப்பல பெரும்புலவர் பாடியுள்
ளார் என்பது தமிழுலகம் நன்கறிந்ததொன்றும். அருள்
வள்ளலாராகிய அருணகிரியாரும் அத்தலத்தினைத் திருப்
புகழ்ப்பாக்கொண்டு போற்றியுள்ளாராகவின் நல்லை நகரை
யும் செவ்வேளது இன்னருள்வேண்டி நல்லிசைப் புலவர்
நயந்து பாடியுள்ளாரென்பது ஈண்டையுலகம் நன்கறியும்.
அத்தகைய நல்லிசைப்புலவர்தந்தொடர்பில் நல்லை நகர்ப்
பிரான்மீது தமிழுலகம் நலனுறுமாறு நல்லைச்சண்முக
மாலை என்ற நறுந்தொடையல் சாற்றியவர் யாழ்ப்பாண
த்து வண்ணைநகர் திரு. நெ. வை. செல்லையா என்ற திரு
வருட் செல்வத்தகையாளர் ஆவர்.

நல்லைச்சண்முகமாலை என்ற இவ்வருந்தமிழ்த்தெரி
யல் தமிழ்மணம் நுகர்ந்து முருகெனப்பெயர்கொள்ளும்

தமிழ் முதற்குரவன் தன்மீதணியும் தகைமை சான்ற தெனின், அடியவர் அதனைப்போற்றுவதன்றிப் புகழு மாறுண்டோ? அன்பெனும் பிரசம் அவிழ்ந்து சொட்ட, அணிபொருளாய ஒளிமணந்திகழ அன்றலர் மலராய் என்றும் இலகும் இன்னிசைப்பாமலர் இண்டை தேர் ஆற்றற் செந்நாப்புலவர் செந்தமிழ்க்குருகும் செயலுடையான் செவ்வேளென இச்சண்முகமாலையை அவற்கு ஏற்பித்துச் சூட்டியுள்ளார். இதனை ஆக்கிய ஆசிரியர் தமிழ்க் கவிவேண்டிப் புலவரைக்கனவிலும் நனவிலும் ஆட்கொள்ளும் பரமாசிரியனாகிய முருகக்கடவுளைத் தன் நெஞ்சினில் நிறுத்தி, அவனிடத்துத் தன் குறையெலாங்கூறித்தனது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் ஒப்புவித்த உரிமையால் வாதுபேசியும், வழக்காடியும், புகழ்ந்தும், இரந்தும், இவ்வாறுபல்லாற்றான் அவன் உள்ளத்தையும் அடியவர் மனத்தையும் கசிவிக்கும் தன்மையுடைய கவிகளாற் போற்றியுள்ள இவ்வாசிரியர்வாக்கிற் பிணிப்புறாத நெஞ்சம் கல்லோ, மாமோ, இரும்போ, என்றே இரங்கற்பாலதாம். இவ்வாசிரியரது வாக்குப் பத்தியினற் பாடிய பண்டையாசிரியருடைய அன்பு பழுத்த அருள்வாக்கையொட்டிச் சொல்தோறும் தித்திக்கும் தன்மையுடைய தென்பது இம்மாலையைப் படிப்பார்யாவரும் எளிதினுணர்வார். “பாவினென்றன் சிந்தை நினதடிக்கேயாக்கிப்பணி செயற்கெனிருகரமும் பணிவித்தூறும் நாவீனையுன்றிரு நாமந்தனக்கேயாக்கி நானிலத்திலுறுதுயரால் நலிவெய்தாது” என்று ஆசிரியர் ஈண்டுக்கூறியசொல்லும் பொருளும் மணிவாசகப்பெருமான் நறுந்தமிழையெமக்கு நினைப்பூட்டும் ஆசிரியரது அரிய உவமைவிசேடங்களும் ஆண்டாண்டுப் புலவர் காமுறச் சுவைததும்பியுள்ளனவாய்க் காணப்படுகின்றன. “இலங்கு நாட்டங்குருடுகொண்டோன் கயத்துறையில் வீழ்ந்தால்யாருங்கூடி நின்றபார்ப்

பரோகொள்வரன்றோ,” குற்றிதனை யடைந்திருக்கும் பசம்புல்தன்னைக் கூறுமுந்ருமுபடையென் செயுமஃதே போல்” என்று இத்தொடக்கத்து உவமைகள் உலகிற் காணும் உண்மைச்செயல்களை உள்ளவாங்குக்காட்டி எவ் வெவர்மனத்தையும் ஈர்க்கும் புலமைப்பாற்பட்டன.

ஆசிரியரது செய்யுளொசை ஒழுகியோடும்விழுமிய தன்மையுடைத்தாய் விளங்குகின்றது. படிப்போர்மனத் தைப் பத்தியில் இலேசானேபடியவைக்கும் பண்புடைய ஓசையமைந்துள்ளது இப்பாமாலைக்கியன்ற பெரியதொரு சிறப்பாம்.

“தேய்ந்திடுதூண் மருங்குலிறப் பணைத் தெழுந்த
திரண்முலையார் சீறடியின் சிலம்பி னோசை
யாய்ந்திடுமென் செவியுமுன தணிகொள் பாதத்
தண்சிலம்பி னொலியுமறிந் திடுமோ வையா
காய்ந்தமனத் தவர்கிருளாய்க் காணொ ணை
கதிர்வடிவேற் பரவொளியே கதியி லேனைத்
தேய்ந்திடுதற் கினும்விடுதல் சிறப்போ நல்லைத்
தெய்வமே திருக்கடைக்கண் சிறிது நல்கே”

என்ற ஒருசெய்யுளையாம் ஈண்டுக்கூறிய சிறப்பை நன்குணர்த்தற்குப்போதியதென்று எடுத்துக்காட்டினும், ஆசிரியரது புலமை பொய்யடிமையில்லாத மெய்ம்மை சான்றதாகலின் பாடல்தோறும் வெறும்புலமையில் வீணே மனத்தைச் செலுத்தாது புலவர்நிதியாகிய முருகப்பெருமானின் திப்பியதிருவுருவத்தின் திறத்தைத்தோற்றி அன்பர்மனத்தை அளவிலா இன்பவாரிதியில் அமிழ்த்தும் படியாகப் பாடியுள்ளார் இவ்வாசிரியர் என்பதைவிட அவரது புலமையாற்றற்கு வேறுபயன் எதுவும் வேண்டுவ தின்றும். கதிரைமலைக்கடவுளைப் பரவும் இன்னிசைப் பாக்கள் இரண்டும் இரண்டு இரத்தினமென மதிக்கத் தக்கன.

“ பன்னிருநா மம்புகழும் பதியா யோங்கு
 பன்னிரண்டின் மேலுளதாய்ப் பரவுந் தெய்வத்
 தின்னருளைத் திரவியத்தைச் செங்க ரும்பி
 னினியகட்டிச் சர்க்கரையை யிமையோர் சென்னிப்
 பொன்னடியைத் திரைமறைக்குட் பொருளை வேண்டார்
 புரமெரித்த புண்ணியர்க்குப் பொருளை யோது
 மென்னரிய கண்மணியை மாணிக் கத்தி
 னினியகங்கை தனில்விளங்கு மிரத்தி னத்தை,
 கற்பூர தீபவருட் பிரகாசத்தைக்
 காணர்க்குக் காணாத காட்சி யானைச்
 சிற்பரனைச் சிரமொடுநா சேதிப் பார்க்குத்
 தீங்கலிவன் பிணிமடனூந் தீர்த்தெ முப்பு
 மம்புதனைச் செந்தழல்சந் தனக்கு மும்பா
 யாக்குமறு முகவடிவே லைய னாகும்
 பொற்பதியாந் கதிரைமலைப் புத்தேள் வீ திப்
 புழுதிபடி நெழுபிறப்பும் போக்க லாமே. ”

இனி, ஆசிரியர் நல்லைப்பதியில் வீற்றிருக்குந் தெய்வக்கோலத்தின் திருவுருவத்தை நாட்டியிருக்குஞ் செய்யுட்கள் அக்கடவுளை அன்பர் இறைஞ்சும்போது ஒதித்துதிக்கத்தக்க அத்துணை மாண்புடையன. அவற்றில் ஒன்றை ஈண்டுக்காட்டுவாம்.

“ அறுமுகமும் பன்னிருசெங் கரமும் வேலு
 மபயவர தமுங்கடம்பி னலங்கன் மார்புந்
 குறுநகைபுந் கருணைபொழி விழிமுந் நான்குந்
 குஞ்சரமான் மகளிருவர் குலவத் தோகை
 பெறுமயின்மே லமர்ந்ததிருக் கோல மென்றும்
 பிரியாதென் நெஞ்சினுள்ளே பேணு நிற்கு
 முறுவதெது வர்னுமொளிர் வேற்க ரத்தா
 னுயிர்த்துணையாய் வருவனென வுளங்க ளித்தே. ”

ஆசிரியர் முடிந்த அனுபவக்கருத்துக்களை ஆங்காங்கு அமைத்துவைத்திருத்தல் இப்பாமாலைக்கு மிக்க சிறப்பை யளிப்பதாம். “ குரவணியுந் தண்டையந்தாட்குமராவுன் றன் கூறருள்காட்டக் காணல்கூடுமல்லாற், கரணமறியாது யிருமறியாதத்தைக் கண்ணொளியுமிருளுமதிற் கதிரும் போன்றே ” என்ற ஆசிரியர்வாக்கு “ அவனருளாலே அவன்றள்வணங்கி ” என்று ஆன்றோர் காட்டியவுண்மையை அநுபவவாயிலாய் உணர்த்தாதின்றது.

இக்காலத்திலே இத்தகைய விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் வாய்க்கப்பெற்ற பத்திப்பாமாலைகள் மிக அருகித்தோன்றுவனவாதலின், இம்மாலையைத் தமிழறிந்தார்யாவரும் போற்றுவது தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ்த்தெய்வமாகிய எமது முருகக்கடவுளுக்கும் ஆற்றும் அருங்கடன் என்றுகூறி இப்பாட்டுடைத் தெய்வத்திற்கு இம்மாலையை அன்பிற்குழைந்து ஏற்பிக்கின்றும்.

யாழ்ப்பாணம்
பரமேசுவரக்கல்லூரி,
18-6-24.

இங்ஙனம்,
சு. நடேசபிள்ளை.

சண்முகமாலேச் சாத்துப்பாட்டுகள்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள் மருகரும் மாணாக்கரும்
வித்துவ சிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களுக்கும்
சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களுக்கும்
பிரிய மாணவகரும் :

சன்னாகம் ஆரியதிராவிடபிராசீன பாடசாலைத்
தமிழ்ப்பண்டிதருமாய
வித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்கள் சொல்லிய

வேண்பா.

நல்லைச்செவ் வேட்கு நறுந்தொடைசொல் லாற்றொடுத்தான்
செல்லைய பண்டிதன்றான் செவ்விபெறச்—சொல்லுமதற்
கந்தேன் பிலிற்றி யணிபடைத்தும் வாடுமலர்ப்
பைந்தாரொப் பாமோ படி.

யாழ்ப்பாணத்துத்திருநெல்வேலி
பரமேஸ்வரப் பெருநிலைக் கழகத்துத்
தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்.

திரு.சு. நவநீத கிருஷ்ண பாரதியாரவர்கள் செய்த

விருத்தம்.

அன்பினு லெழுந்த அருந்தமிழ் மாலே
அணிபெறு நல்லைநா யகனார்
தன்பத மீது சாத்தியே யுய்ந்தான்
தருமமே வடிவென வந்தான்
இன்பெலா மெய்தித் துன்பெலா மகற்றி
யியற்றமிழ்க் கல்வியா லென்றும்
மன்பதை யுருகப் பாடுநா வல்லோன்
வண்ணைவாழ் செல்லைய வேளே.

சுன்னாகம் பூரீ ராமநாதன்காலேஜ்தலைமைத்
தமிழ்ப்பண்டிதரும்வித்துவசிரோமணி

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

அவர்கள் மாணாக்கரும் ஆகிரியருமாகிய சாவகச்சேரி
ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

நந்தூருஞ் சீர்க்கழனிப் பழனி திருப் பரங்குன்றம்
நளிர்சீ முதம்

முந்தூரும் வளத்தபழ முதிர்சோலை யேரகநீர்
மோதும் வேலைச்

செந்தூரும் படைவீடா யமருமது போலவலை
சிந்துஞ் சூழற்

சிந்தூரும் யாழ்ப்பாணத் திருநாட்டி னருண்மயமாய்த்
திகழும் நல்லை.

தொல்லைநகர் தோறுமந வரதமருட் டிருநடனந்
தொடங்கிப் பாங்கர்க்

கொல்லைநகர்க் குறமானுங் குஞ்சரியுங் குதுகலிக்கக்
குறித்துத் தன்பால்

வல்லைநகர் தருமடியார் வேண்டுமிட்ட சித்திகளை
வழங்கி யிந்த

நல்லைநகர் மேவுமறு முகற்குவப்பத் துதிமலை
நயந்து செய்தான்

பாரகத்தார் பரவுவண்ணை நகருறாவோன் பாவலர்கள்
பலர்க்கும் நேயன்

நீரகத்தார் மதித்தகலைக் கடல்கடந்தோன் கவியியற்று
நெறியில் வல்லோன்

ஏரகத்தார் தமையுளத்தி னுபாசனைசெய் தொழுகிவரு
மெழிற்சீ ருள்ளோன்

சீரகத்தார் புனைந்தவயித் தியலிங்க மருளிய செல்
லைய வேளே.

சைவப்பிரசாரகரும் வீரசைவாசாரியருமாகிய

சுன்னாகம்

ஸ்ரீமத் : சி. மாணிக்கத் தியாகராச பண்டிதர்

ஆவர்கள் இயற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பூவார்ந் திலங்கும் புரிபல வற்றுள்
 மாவார்ந் திலங்கும் வண்மைகொ ளீழ்
 நாட்டிற் சிறந்த நகர்யாழ்ப் பாணத்
 தோங்கிய பெருமை தேங்கிய நல்லைப்
 பதியிற் பரவிப் பத்தர்கொண் டாட
 வீற்றிருந் தருளி வேண்டிய வரமருள்
 கந்த னடியிணை கருத்தினு ளிருத்தி
 யுள்ளநெக் குருகி யுழுவலன் பாரச்
 சொற்சுவை பொருட்சுவை தோன்றும் வண்ண
 மற்புத மாக வரியபா மாலை
 சூட்டின னெவரும் சொல்லும் பெருமை
 யின்னிலத் தோங்க வெழில்பெறு வாழ்வு
 மல்கிய செல்வ வயித்திய லிங்க
 வேள்தவத் துதித்த வேளன வுருவன்
 செந்தமிழ்ச் செல்வன் செம்மனச் செல்வ
 னந்தமி லின்ப னார்க்குமெய் யன்பன்
 முந்துசொல் லின்பன் மூதறி வின்பன்
 சித்திரக் கவிமுறை செயுமறி வாள்ன்
 முருகன் சேவடி முதிரு முபாசன்
 எழுத்தொ டிலக்கிய மினிதறி வுளத்தன்
 தரும தயாளன் சற்குண விலாசன்
 இப்புவி புகழு மென்னரு நேய
 னென்றே பலரு மேத்திடு வைசிய
 குலசிகா மணியாய்க் குலவுசெல் லைய்
 வித்தக னுன விற்ற்பா வலனே

பரமேஸ்வரப் பெருநிலைக்கழகத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்த்

திரு. வ. சு. இராசையனார் அவர்கள் செய்த

விருத்தம்

பொலம்பூத்த கொன்றையனைப் புரமெரித்த கறைமிடற்
பெருமா னைப்பல் [றெம்

நலம்பூத்த நறுந்தமிழின் துறைபோய நல்லோரை
நாளும் மேவும்

குலம்பூத்த திருநல்லூர் முருகவேள் குரைகழற்கோர்
மாலை கோத்தான்

புலம்பூத்துப் புகழ்பூத்து மெய்பூத்த செல்லைய
புலவன் மாதோ.

வண்ணைவைத்தீசுரர் ஒருதுறைக்கோவை நூலாசிரியர்

வண்ணை நகர்

க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களியற்றிய

அமகீராசிரிய விருத்தம்

நல்லைவள ரயில்வேற்கை நம்பிபுகழ் வியந்துமிக
நயந்து சீர்கொள்

சொல்லலரிற் புனைந்தெழில்சேர் சண்முகமா லைத்தெரியல்
சூட்டி னுன்பார்

மல்லலுறு நற்றவஞ்சேர் வண்ணைவயித் தியலிங்கன்
மதலை வாக்கின்

வல்லனென வுலகுபுகழ் செல்லைய னெனுங்கனிசொல்
வண்மை யோனே.

உ

சூகமயம்.

நல்லைச்சண் முகமாலை.

காப்பு.

வேன்மிளிர்நங் கரதலத்தான் நல்லை மேவி
விளங்குமறு முகமுடைய விமலன் செவ்வேள்
கான்மிளிரும் பூங்கொடியைக் கலந்த புத்தேள்
கந்தனடிக் கொருமாலை கவின்பெற் றூர
வான்மிளிரும் பிறையணிந்த சிரமு முக்கண்
வயங்குகர மைந்துமொற்றை மருப்புங் கொண்ட
தேன்மிளிர்நு மாம்பலடிப் போதை நாளுஞ்
சிரமொழிமெய் யகங்குளிர்ச் சிந்திப் பாமே.

திருமால்துதி.

பூவைவணத் தெம்பெருமான் புலவர் போற்றும்
புண்டரிக மலர்க்காடு பூத்த மேணித்
தேவையரி கேசவனை யனந்த னென்னுஞ்
சிங்கார வமளிமிசை திருமா தென்னும்
பாவையுட னறிதுயிலும் பரம னுந்தி
பார்பூத்த கடவுளெம திறைவன் நல்லை
மாவைவடி வேற்பெருமான் மீது சொல்லும்
மாலைநலம் பெறவவன்றாள் வணங்கு வாழே.

நாமகள்துதி.

ஒங்குலக மனைத்தினுக்கு முணர்வா யென்று
 மொப்பரிய மணமலரா யுணர்வி னூடு
 தேங்கிவள ரொளிவிளக்காய்த் தெவிட்டா விற்பத்
 தெள்ளமீர்தாய்க் கலைஞானச் சிரமாய் நாவிற்
 பாங்குபெறுந் தூயாளே பனுவ லாட்டி.
 பாரதியே நாமகளே பணிந்தே னுன்னைத்
 தாங்கியடி யேன்பிழைகள் சாரா வண்ணஞ்
 சண்முகமா லைக்குநலந் தந்தாட் கொள்ளே.

நூல்

சீர்பெருகு நல்லைநகர்த் தேவே முக்கட்
 சிவமளித்த திருவுருவே செகத்தோ ரென்றும்
 பேர்பெருகு மறுமுகனே பிரானே யென்று
 பிரியாது சந்நிதியிற் பேசா நின்ற
 நேர்பெருகு மடியார்க்கு நினைத்த வெல்லாம்
 நிறைந்தளிக்கு நித்திலமே நினை யன்றிப்
 பார்பெருகு துணையறியேன் பரனே ஞானப்
 பன்னிருகைச் சுடர்வடிவேற் பரங்குன் றானே. (க)

அறுமுகமும் பன்னிருசெங் கரமும் வேலு
 மபயவர தமுங்கடம்பி னலங்கன் மார்புங்
 குறுநகையுங் கருணைபொழி விழிமுந் நான்குங்
 குஞ்சரமான் மகளிருவர் குலவத் தோகை
 பெறுமயின்மே லமர்ந்ததிருக் கோல மென்றும்
 பிரியாதென் னெஞ்சினுள்ளே பேணை நிற்கு
 முறுவதெது வரினுமொளிர் வேற்க ரத்தா
 னுயிர்த்துணையாய் வருவனென வுளங்க ளித்தே. (உ)

ஆண்டலைப்புட் கொடியுயர்த்த வரசே நல்லை
 யறுமுகனே விடயமெனு மைவ ரான
 வேண்டலைச்செய் கரவருக்கென் விவேக மாழ்ந்து
 வெளிதுபட வறைபோன விதமென் னோதான்

பூண்டமனத் துயரமும்வெம் பிணியு நாளும்
 பொருந்துமிடித் துன்பமுமாய்ப் பொழுது போக்கி
 யீண்டலையக் கண்டொழித்தா லென்னை யுய்ய
 வெவர்கொள்வா ருன்னையன்றி யெடுக்கு மாறே. (௩)

இந்தனத்தி லெழுநாபோ ஷிருக்கு முன்ற
 னிறைநிலை காட்டினல்லா லேழையேன்றன்
 பந்தமுறு கோட்டமனப் பண்பால் ஞானப்
 பகுதியில்லாப் புல்லறிவாற் பகுக்க லாமோ
 சுந்தரஞ்சேர் நல்லைதனிற் றுலங்குந் தெய்வச்
 சுடர்மணியே தொழும்பனேன் தொலைவி லாது
 வந்துமடிந் தெறிதிரைபோல் வாட்டுந் துன்ப
 வாரிதிவிட் டடேற வருகு வாயே. (சு)

இச்சையொடு கிரியையெழில் ஞான மாகி
 யிலங்குமிரு பாங்கினொடு மேந்தி மூலப்
 பச்சையின் மீதமர்ந்த பரனே ஞாலம்
 பரவுநவ வடிவெடுத்தாய் பார்க்கி லீது
 விச்சையென்கோ கோலமென்கோ வினையாட் டென்கோ
 விளங்குமுல குயிரனைத்தும் விரும்ப வாட்டுங்
 கச்சைகொளுந் கதிர்வடிவேற் கந்தா நல்லைக்
 கடவுளே றென்குறையைக் கண்ணுற் பாரே (ரு)

இருடன்னிற் கிடக்குமெனை வெளியே தூக்கி
 யெடுத்தருள வேண்டுமையா விலங்கு நாட்டங்
 குருடுகொண்டோன் கயத்துறையில் வீழ்ந்தால் யாருங்
 கூடிநின்று பார்ப்பரோ கொள்வ ரன்றோ
 பெருகுபல வின்கனியின் பிரச மோடிப்
 பிடுடைய செஞ்சாவி பெருக்கு நல்லைக்
 குருபரனே குடவனையின் முழக்க நீங்கார்க்
 கோயிலுறை நாயகனே குமர வேளே. (கூ)

ஈயெனநின் றெருவரிட மிரவா நிற்கு
 மியல்புமென திடமிரப்போர்க் கிலையென் னுமற்
 றுயெனநன் றளிக்குமுயர் திறமு நல்லைத்
 தலைவாநின் னுணர்வுமெனைத் தாங்கு முன்றன்
 மேயவருட் திறமுமனக் கிலேச மில்லா
 மேன்மைபெறு நல்வாழ்வும் விரும்பி நல்காய்
 தூயதிரு நல்லைவளர் சோதி வேற்கைச்
 சுப்பிரமண்ய சிற்பரனே துணையி லேற்கே. (எ)

உலகினிடை யழுதபிள்ளை பால்கு டிக்கு
 முண்மையெனு முரைகாழி யூர்வாய் வந்த
 விலகுமழ வழுதயின்ற தெவர்க்குந் தேற்ற
 மில்லெனினு மிரங்கியளித் திடுவ ரன்றோ
 விலகெனவென் துயரகற்றி மனமா சோட்டி
 விளங்குபெரு வாழ்வளித்து வெறுங்கை யானென்
 றலகுபெய ரதன்மென்மை தன்னை வன்மை
 யாக்கியரு ளறுமுகனே யடிய னேற்கே. (அ)

என்றுமுனக் கென்குறையை யெடுத்தெடுத்தே
 யியம்பிநின்று மென்மீதி லேனோ வையா
 நன்றுபொழி கருணைமுக மாறுங் கண்கள்
 நான்மூன்று முடையவனே நாடா நின்றாய்
 வன்றுயரால் நலிவடைய விடுதி யேல்யான்
 வருதுணையுன் றனையலதிங் கறிகி லேனே
 கன்றுதனக் கிரங்குபுகப் போல வென்னைக்
 கடைக்கணித்து னருள்புரிவாய் கந்த வேளே. (க)

ஐவகையோங் காரவொளிக் கொளியாய் மேவி
 யைந்தொழிற்கும் பேருருவா யமர்ந்த வேளே
 பொய்வளரு நெஞ்சினுள்ளே புகுதல் செய்யாய்
 புண்ணியனே புன்முறுவல் பூத்த வாறு

துய்ய திரு முகத்தழகுள் சோதி வேலுந்
 துலங்குகரம் பன்னிரண்டுந் தோகை மீதில்
 மையனைய கண்மடவா ரொடுநின் கோலம்
 மறவாது துயரகல வழத்து வேனே. (௮)

ஒழுக்கமுயி ரன்பருளா சாரம் மேன்மை
 புறவொடுப சாரமுய ருணர்வு வாய்மை
 வழத்தல்தவந் துறவடக்க மடியார் தொண்டு
 மருவுமிதி லொன்றெனினு மறிந்தி லென்யான்
 புழுக்குரம்பை தனைவளர்க்கச் சுவைகொள் மேலாம்
 போனகங்கள் மிகத்தேடிப் பொதிந்த லுத்தேன்
 அழுக்குமனச் சழக்கனெனக் கைவி டேலென்
 னன்னையப்பா வறுமுகனே யபய நீயே. (கக)

ஒங்கார மிச்சைகிரி ஞான மாதி
 புயர்பரையா தியசத்தி வடிவாய் வந்த
 பாங்காரும் வடிவுடைய பகவன் நீங்காப்
 பரங்குன்றுஞ் செந்தூரும் பழனி யோடு
 திங்காழ வருந்திருவே ரகமுஞ் சேர்ந்த
 திருத்தணியுஞ் சோலைமலைத் திகழி ருப்பு
 நீங்காத பத்திகொடு வாறெ முத்தால்
 நினைப்பாரை மறப்பறியான் நீபத் தானே. (கஉ)

கன்னிகுறப் பூங்கொடிபாற் காதல் கொண்டு
 கானகத்தே நடந்ததிருக் கமல பாதா
 பன்னரிய காயமுதற் பண்டு கொண்ட
 பலசரக்காங் கடைச்சரக்குன் பண்ட சாலை
 தன்னிடத்தி லிருந்துவருந் தந்தி ரத்தின்
 தன்மையறி யேன்குமரா தணிகை வாழ்வே
 மன்னிடுமிச் சரக்குநிலை மாறா தோசொல்
 வானவர்க்கு நாயகனே வைய மீதே. (கங)

காய்கனியுங் கருக்காயுங் காற்றி னோடு
 காயந்திடுநற் சருகொடுதண் கனரீர் கொண்டு
 தோய்ப்பணியும் மழைவெயிலு நின்று சோர்ந்து
 தூயபடி வந்திரிந்து துன்ப கற்ற
 மாய்புலனைக் காய் முனிவீர் வருந்த வேண்டாம்
 மாற்றமின்றி யெண்ணியவை மருவ வேண்டிற்
 தூய்மலர்த்தண் டலைசூழ நல்லை நாதன்
 சோதிதிருச் சந்திதியிற் ரொழுதி டரே (கசு)

குற்றிதனை யடைந்திருக்கும் பசம்புல் தன்னைக்
 கூறுமுந ருழுபடையென் செயுமஃ தேபோல்
 வெற்றிபெறு வேற்கரத்தா யுனைய டைந்த
 மெய்யன்பர் தமைப்பழைமை வினையென் செய்யும்
 கற்றறியா நிர்மூடக் கயவ னுன்றன்
 கழலிணையே புணையான கதியென் றோர்ந்தே
 னுற்றதுணை நீயாகி வந்தென் னாளு
 மோங்குபெரு வாழ்வளிப்பா ய்யு மாறே. (கரு)

கையொருமுன் னன்குடைய கந்த வேளைக்
 கருத்துறுமெய் புளகரும்பக் கண்ணீர் சோரச்
 செய்யவடி வேலரசே தேவே யென்று
 திருவடியை யனுதினமுஞ் சேவித் தோர்கள்
 பையரவின் மணிச்சுகிகைப் பார்மே லென்றும்
 பதினாறும் பெறுவர்முடி பரிப்பர் பாரோ
 ரையவென வணங்கவளித் துண்டு வாழ்ந்து
 அந்தியத்திற் கந்தபத மடைகு வாரே. (கசு)

கொண்டதொழி லோய்ந்திடுமேற் பின்னும் வேண்டிக்
 கூறுமவை தொடங்குவையோ குறித்த வைந்துங்
 கண்டதொரு நான்குவகை யாகி நிற்குங்
 காரணமோய்ந் திடுவதெப்போ கழறு வாய்நீ

மண்டுசுழல் காற்றிடையிற் துரும்பு போல
 மறுகியுளம் பதைபதைக்க வாடு வேளைத்
 தொண்டுகொள வெழுந்தருளித் துயர்தீர்த் தாள்வாய்
 சோதிவடி வேற்கரசே தொழும்ப னேற்கே. (க௭)

கோடாத தருமனெனைக் கொடிய னென்று
 கொதியனலாற் றுட்படுத்திக் கூற வொண்ணு
 நீடாழு மீளலிலா வளற்றில் வீழ்த்த
 நிற்கின்றான் வீழாது நெடியோ னான
 மாடாயர் கோன்மருகா செந்தி நாதா
 வளரிமயப் பிடியீன்ற வாழ்வே யென்றே
 யூடாடி யுனதருளை யூன்று கோலா
 யுன்னுதே னென்செய்வே னுயிர்போம் போதே(க௮)

சரணமெனு மடியார்க்குத் தஞ்சு மான
 சண்முகசிறி சுகாநந்த சாக ரத்திற்
 திரணமெனும் படிந்தார்க்கே யமுதந் தோன்றித்
 தீயபிறப் பெழுகரையுஞ் சேரக் காண்பார்
 விரணமுறப் பலபிதற்றி வீணர் பின்போய்
 மெவிவடையா துயர்மாடம் விளங்கு வீதிக்
 கிரணமணிக் கோபுரஞ்சேர் நல்லை நாதன்
 கிண்கிணிச்சி ரடிபணிவோர் கேடி லாரே. (க௯)

சரணப்பூந் தொட்டிமிசைத் தவழ்ந்த செய்ய
 சரணமலர் கண்டிறைஞ்சு தவத்தர் யோகர்
 கரவகற்றி மனமொழிமெய் யொன்றித் துள்ளம்
 கசியவுள்ளு மன்பருக்குங் காட்சி யான
 குரவணியுந் தண்டையந்தாட் குமரா வுன்றன்
 கூறருள்காட் டக்காணல் கூடு மல்லாற்
 கரணமறி யாதுயிரு மறியா தத்தைக்
 கண்ணொளியு மிருளுமதிற் கதிரும் போன்றே. (௨௦)

சிறியவர்தம் மியல்புபிழை செய்த லென்றுஞ்
 செயிரறுத்த பெரியோர்தஞ் செயல்பு சேர்ந்து
 மறியவதைப் பொறுத்து மாய்த் தாண்டன்போடு
 வழங்குதலென் றுலகுரைத்தல் வாய்மை யன்றோ
 வுறியனையுண் டசோதைதிரு நயநங் கூர
 வோடியமான் மகிழ்மருகா வுணையெஞ் ஞான்றும்
 வறியவனைக் காத்தருளென் றடுத்தி ரந்தேன்
 வாளாவீற் றிருப்பினன்றோ வள்ளி யோனே (உக)

செய்யுமுயிர் தனி லுதித்து மொடுங்கி நிற்குந்
 திகழவத்தை தனைப்போலத் தேவே நின்பாற்
 பெய்யுமுல கொடுங்கிநிற்கும் பெற்றி யெல்லாம்
 பேணுமிடஞ் சிறிதாமே பெருமை சால
 நையுமிடைக் கொடிமடவாள் வள்ளி பங்கா
 நாயகனே நல்லைவரு நாதா தேவா
 பையுளுக்கோர் மருந்தாகி மணியு மாகிப்
 பற்றிநின்ற யறிகிலேன் பாவி யேனே (உஉ)

செந்தழவின் மெழுகெனநின் றுருகா நிற்கச்
 செய்பிணியு நல்குரவுஞ் சேர நின்று
 வந்தவிதி சிறி திரங்க மாட்டா தென்னை
 வாட்டுதலா லினிப்பொறுக்க மாட்டே னையா
 கந்தசா வணமுருகா கார்த்தி கேயா
 காமதக னன்புதல்வா கலங்கா தென்னுள்
 வந்தருளிப் புரிவினையின் ருக்கி மாற
 வான்கருணை பொழியவுனை வந்தித் தேனே. (உஈ)

செய்பொருளுஞ் செய்பவனுஞ் செய்விப் பானுந்
 திகழ்நல்லைப் பதியுறையுஞ் சிவமே நீயென்
 றுய்பவர்தா மறிவரெது வரினுந் தம்மே
 லுனதருளென் றுன்னியுளத் தொழுகு வாரால்

நைதலிலார் குறைபூணர் நலமே கொண்டு

நனவுறக்கம் பெருவெளியில் நாடுந் தொண்டர்
வைதவரை நோதல்செய்யார் மதிப்பார் தம்மை

வாழ்த்தா தும் வருகவென் மானி லத்தே (உச)

செம்மேனிச் சிரப்பொருளைத் தேவர்க் கெல்லாம்

தேவனையென் சிறுமையெலாஞ் சிதற னூக்குந்
தம்மையனைத் தாயிலியைச் சரவ ணப்பூந்

தவிசின்மிசைத் தவழ்ந்ததிருத் தாளான் றன்னை
யெம்மையினுந் தான்வேறா யுயிர்கண் மூன்ற

யிருந்தருளு மிறைவனையென் னியத மேவுந்
கொம்மையனைக் கூடிமனம் வாக்குக் காயந்

குலவின்றாய் வழிபடநான் கும்பிட் டேனே. (உடு)

சேர்ந்துபிணிப் புண்டுவருஞ் செயலின் பாலாய்த்

தேராதேன் பட்டுழன்று செய்வே ளாண்மைக்
கார்ந்தவரம் பின்றிவளர்ந் திடினெந் நாளி

லமைதியுற்று விளைவொழித்திங் காளா வேளே
கூர்ந்தவடி வேற்கரத்தாய் நல்லே மேவுந்

குமரேசா தொண்டரொடு கூட்டு கண்டா
யீர்ந்திடுபின் னிடருறுதற் கேது நீக்கி

பென்செயல்தின் செயலாக வேற்றுக் கொள்ளே(உசு)

செவிதனிலுங் கேட்டறியேன் சுற்றி லேனுன்

சீர்மகிமை தெரிந்தவன்போற் செவ்வி தென்று
குவிமொழிகள் பலபிதற்றிக் கவிபு னைந்தேன்

குமராவீ தென்றனுக்கே குணத்தை யுன்னி
னவிர்நகையைச் செயுமெனினு மகில மீதே

யைந்தருவாய் நின்றிலங்கு மலகில் சோதிச்
சவிமனியே யாசையினுற் சாற்று கின்றேன்

தக்கதென விதனையுநீ தரித்துக் கொள்ளே. (உஎ)

தருவடிவே யில்லார்க்குத் தாங்கு கொம்பே
 தனநிழலே குருமணியே தாவா வின்ப
 விருதிதியே பகிரண்டத் தூடு மூறு
 மின்பரச வெள்ளமே யியம்ப வொண்ணு
 வருவடிவே யருவேயவ் விரண்டு மல்லா
 வோங்காரத் துட்பொருளே யுலகி னுக்கோர்
 கருவடிவே காட்டாயுன் கருணை யான
 காட்சிதனைத் தமிழேற்குக் காணத் தானே. (௨௮)

தத்துவங்கள் சேர்நடன சாலை கூட்டிச்
 சமைத்துறுப்பா மவிநயங்கள் தன்னைக் காட்டி
 யத்தலத்தே யாட்டுவித்தென் னூடல் கண்டு
 மயர்ந்தொழியா தெழுபிறவி யாழி நீக்கிக்
 கத்துமென திளைப்பகற்றிக் கதிதந் தாண்ட
 கடவுளனம் பெடையொடுதண் கமலக் காவில்
 நத்தொலிவான் முழுவெனநின் றதிரக் கூடி
 நளிமணஞ்செய் நல்லையுறை நாதன் றானே. (௨௯)

தஞ்சமெனக் குன்பதமே சரணல் லாது
 சார்கதியொன் றிலைக்கடன்மேற் றங்கு நாவாய்
 புஞ்சமுறும் பாய்மரத்தின் கொடிபோற் சற்றிப்
 புன்கணுறக் கடவேளே பொலியு மாறு
 கஞ்சமலர்த் 'திடுபருதிக் கிரண மோலிக்
 கதிர்வதனக் கடவுளே கரவா ருள்ளப்
 பஞ்சரத்தில் வளர்பொருளே நல்லை மேய
 பரம்பரனே யெனையொருகண் பார்க்கி லாயே. (௩௦)

தங்கியிடு பன்முழுதுங் காட்டிச் சற்றுந்
 தராதரமே தெரியாத சழக்கர் பாற்போ
 யங்கிதனை நெகிழ்த்தரசே யையா வென்றே
 யடுக்குமொழி பலபிதற்றி யலக்க னுற்றேன்

துங்கமிசு நல்லைகர்ச் சுடரே யாறு

துலங்குமுக முடையாயென் றுன்பங் கண்டு
மெங்கொளித்தா யிதுமுறையோ வென்செய் வேன்யா
னேழைதனக் கிரங்குவையென் றிருக்கின் றேனே -

தரிசனந்தந் தாளவுயர்ந் தவனீ யுன்பாற்

சார்ந்துபெறற் குரியவன்யான் றந்தை தாய்நீ
தெரிபவனீ யவைமுழுதுந் தெரிவிப் பான்நீ
செய்வனவீ தெனவறியாச் சிறுவன் யானே
விரிகருணைத் திருவருளே விண்ணோர் போற்றும்
வேற்கானே விசாகனே விமலா நீங்காக்
கரிசனைவைத் தல்லலுறு கடைய னேனைக்
காப்பாற்ற வேண்டுமெலாங் கண்டு கொள்ளே. (௩௨)

தாமிருக்க மனைகோலி வழியின் ருக்கிச்

சார்பிறவெந் துயர்நீங்கித் தரிக்க வெண்ணித்
தேமிருக்க வினையாது புறம்போக் கின்றிச்
சுக்குண்ட வுலண்டமதிற் செத்த வாபோல்
போமிருக்கும் பொருள்பூமி புகழ்வீ டாடை
போற்றுபணி யூர்திசுகம் பெண்டு பிள்ளை
தாமிருக்குந் துணையெனவெண் மதியாற் கெட்டுச்
சாதலுக்கென் றேபிறந்து தவிக்கின் றேனே. (௩௩)

தெண்டனிடுந் தொண்டர் தமக் கருள்கூர் நல்லைத்

திரவியமே திருவமுதாய்த் திணைதேன் கொண்டு
துண்டதரக் குறக்கொடியைக் கலந்த நாதா
துணையிலியேன் திருவடிக்கே தொழுது சொன்னேன்
மண்டுபிணி கொளவிடயம் பொறி கலங்கி
வரும்போதுன் மணிமயிலின் மணியி னோசை
தண்டநம னூர்திமணி நாவி னோசை
தனையடக்கும் வகைவருதி சாமி நீயே. (௩௪)

தெய்வானை யம்மையொடும் வள்ளி யோடுந்
 தேவேநீ வீற்றிருக்குந் திருக்கோ லத்தை
 யைவாய வேட்கையறுத் தகத்துட் கொண்ட
 வன்பவருக்கு முண்டுகொலோ வன்னை யுந்தி
 கைவாராக் கடமுருட்டுந் திருவீ திக்கே
 கல்லேனு மண்ணேனுங் காய்த வில்லா
 வய்வான புல்லேனு மளித்தி யேலென்
 னூன்பிறவி தவிர்த்திடுதற் சூபாய மாமே. (௩௩)

தேயந்திடுதூண் மருங்குலிறப் பணைத்தெ முந்த
 திரண்முலையார் சிறடியின் சிலம்பி னோசை
 யாய்ந்திடுமென் செவியுமுன தணிகொள் பாதத்
 தணிசிலம்பி னொலியுமறிந் திடுமோ வையா
 காய்ந்தமனத் தவர்க்கிருளாய்க் காணொ ணாத
 கதிர்வடிவேற் பரவொளியே கதியி லேனைத்
 தேயந்திடுதற் கினும்விடுதல் சிறப்போ நல்லைத்
 தெய்வமே திருக்கடைக்கண் சிறிது நல்கே. (௩௪)

தோன்றுசமு முனையிடைபிங் கலையி னோடு
 தொழில்நாடித் திரியமதிற் தோய்ந்தி டாதிங்
 கான்றவனல் கொண்டுவளி மேலெ முப்பி
 யானந்த நடம்பயிலு மழகைக் கண்டே
 யூன்றமதிக் கலையமுத முண்ணூ தூறு
 முயிர்கழித்தே னுனதருளே யுறுதி யாடுயஞ்
 ஞான்றுமெனக் கருளுதியே லுய்வே னையா
 ஞாதுருவும் பொருளுமதின் ஞான நீயே (௩௫)

நன்மைசிறி திருந்தறியேன் யார்க்கு நல்ல
 நலமறியேன் நயமறியேன் நவையே யுள்ளேன்
 தின்மைதருங் கொலைசூழ்ந்தேன் செய்த வங்கள்
 சிறிதில்லே னுனைநினையேன் றென்றி சைக்கோன்

வன்மைகொடு போக்கொழியான் றருணம் பார்க்கும்
 வன்கூற்றுக் கென்செய்வேன் வள்ளா லுன்றன்
 கன்மனத்தை நீக்கியெனைக் கடைக்க ணித்துக்
 காப்பாற்ற நின்கடனே கந்த வேளே. (௩௮)

நாடகநன் கமைதலிலாக் குறைவோ வன்றி
 நட்டுவத்தின் பணிக்குறைவோ நவையி லாத
 பாடகச்செம் பதுமமலர்ப் பாத்தி ரத்தின்
 பலக்குறைவோ நிகழ்த்துவையென் பாடெ லாங்கண்
 டாடலொடு வீற்றிருப்பி னவனி மீதி
 லார்துணையென் றறியாயோ வங்கை யற்கண்
 வேடமகள் சிந்தைமகிழ் விசாகா நல்லை
 வித்தகனே யெனையாட்டும் விதநன் றுமே. (௩௯)

நாய்கழுகு நரிபருந்து கொடிதீ யாவும்
 நகைகொடுமுற் படவிருந்துண் நலமில் சோரி
 சீய்தடியா தியநிறைந்த நாலாட் பாரந்
 திறம்படநான் பேணிவளர்த் தேமாந் திட்டேன்
 வாய்வழுத்தச் சிரந்தாழக் கரங்கூப் புக்கே
 வருகருவி கரணமொடு வடிவெல் லாமுன்
 தூய்பணிக்கென் றெழுளுன பானு தோன்றித்
 துன்பறுத்தென் பால்வளரத் துணைசெய் வாயே(௪௦)

நான்படும்பா னினதுதிருச் செவிக்கே றுத
 ஞாயமென்றே வெங்குநிறைந் தவனீ யன்றே
 கான்படுவான் புனலெனச்சென் றிடவி டுத்தாற்
 கருணை திறம் பியதோவென் கன்ம மோசொல்
 தேன்பதுமச் செல்விதிரு மருகா வென்னைச்
 சேராது தனிசெனும்பேய் திரியாய்க் கூறாய்த்
 தான்செலத்தேயந் தகலவருள் தையல் பாகன்
 தன்குருவாய் வந்தநல்லைச் சாமி நீயே. (௪௧)

நம்பியுனை யடுத்தபின்னுங் கவலை யென்றால்
 நாயேனுக் குறுதுணையார் நாடுங் காலே
 யம்புவியில் மேருதனை யடுத்த காக
 மதுநிறமாய் விளங்குமென வறைவ ரன்றோ
 செம்பதுமத் திருத்தாளா சிகியூர் செல்வா
 செந்தியருட் சாகரமே சிறிய னேனை
 வம்புசெயா தினியேனும் வலக்க ரத்தின்
 வழங்குபொருள் தனைவழங்கி வாழ்விப் பாயே. (சஉ)

நீர்வினைக்குங் கருஞ்சேற்றை நீரே போக்கு
 நீர்மையது போல்வினைக்கு நிலையாய் நின்ற
 சூர்வினைக்குந் தனுவினைக்கு மொழிக்கு மென்னுஞ்
 சூசகத்தா லுடவிருந்தே துணையா யின்பச்
 சீர்வினைக்கு முத்திலை பயக்க வேண்டுஞ்
 சிவமேயத் தொழில்காட்டிச் செய்விப் பான்னீ
 கார்வினைக்குஞ் செஞ்சாலிக் கதிர் சான்றோரைக்
 காட்டுநல்லைச் சண்முகனே கந்த வேளே. (சாஉ)

நீக்கமுற்றோர் தன்னோடு நீங்கி நாளும்
 நிறையழியக் குறையுறுமென் றெஞ்சே நீவா
 வாக்கமுறும் வழிசொலக்கேள் பரமா னந்த
 வயிர்தைநல்லை தனில்விளங்கு மறுமு கத்தைச்
 சாக்கிரத்தி லதீதமுறுந் தன்மையோர்க்குத்
 தானேயா யவநுனந் தவிர்த்தாள் கிற்கும்
 வாக்குமன திறந்தவொன்றில் வடியுந் தேனை
 வாரியுண்டாற் றீருமந்த வருத்தந் தானே. (சச)

பத்தர்பணி பரங்குன்று பழனி வேலா
 பரவைதொழுந் செந்தூரா பாலா வேலா
 சித்தியொளி ரெட்டிசூடி சிக்கல் சேயூர்
 திருத்தணிகை தண்ணிர்மலை சிகிக்குன் றுருநர்

முத்திதரு மெருவைமலை யேர கத்தின்
 மூர்த்தியுயர் கதிர்காமா முதிர்குன் றத்தா
 யித்தீனையு மாடல்கொண்டா யெங்குமானு
 யீசாநல் லூரமர்ந்த வின்ப வாழ்வே. (சடு)

பல்காலும் புரியபிடே கத்தாற் பொங்கிப்
 பஞ்சமுதும் பாலுமொன்றிப் பரக்கும் வீதி
 புல்காநின் றிடும்பிரதக் கிணத்தால் நாளும்
 பொருந்துமடித் தொண்டர்குழாம் புன்மை யான
 மல்குதுயர் சுழீஇப்பொலியும் மதில்குழ நல்லை
 மயிலோனை வெளிவீட்டில் மதியா லுன்றி
 யல்பகலு மகநாட்டத் தினிது காண்போ
 ரகமிருந்து மிருவயிற்பற் றறுப்பர் தாமே. (சக)

பன்னிருநா மம்புகழும் பதியா யோங்கு
 பன்னிரண்டின் மேலுளதாய்ப் பரவுந் தெய்வத்
 தின்னருளைத் திரவியத்தைச் செங்க ரும்பி
 னினியகட்டிச் சர்க்கரையை யிமையோர் சென்னிப்
 பொன்னடியைத் திரைமறைக்குட் பொருளை வேண்டார்
 புரமெரித்த புண்ணியர்க்குப் பொருளை யோது
 மென்னரிய கண்மணியை மாணிக் கத்தி
 னினியகங்கை தனில்விளங்கு மிரத்தி னத்தை (சஎ)

கற்பூர தீபவருட் பிரகா சத்தைக்
 காணர்க்குக் காணாத காட்சி யானைச்
 சிற்பரனைச் சிரமொடுநா சேதிப் பார்க்குத்
 திங்கலிவன் பிணிமடனுந் தீர்த்தெ முப்பு
 மற்புதனைச் செந்தழல்சந் தனக்கு மும்பா
 யாக்குமறு முகவடிவே லைய னாகும்
 பொற்பதியாங் கதிரைமலைப் புத்தேள் வீதிப்
 புழுதிபடி னெழுபிறப்பும் போக்க லாமே. (சஅ)

பத்திமைசேர் நெறியறியேன் பணியு மில்லேன்
 பதைப்பறநின் றொருகணமும் பதிய வுள்ளம்
 வைத்தறியேன் நினைந்தறியேன் வள்ளா லென்றும்
 வாட்டுமிடித் துயர்நலிப்ப வன்கோட் பட்டுப்
 புத்திகலங் கிடவளர்புல் லுருவி மூடு
 பொருவில்தரு வெனக்கலங்கிப் புலம்பு வேற்குள்
 சித்தமதைத் தந்தருளி யடிக்கீழ் வைப்பாய்
 சிவையளித்த கற்பகமே தேவ தேவே. (சகூ)

பாவிடென்றன் சிந்தைநின் தடிக்கே யாக்கிப்
 பணிசெயற்கெ னிருகரமும் பணிவித் தூறும்
 நாவினையுன் றிருநாமந் தனக்கே யாக்கி
 நானிலத்தி லுறுதுயரால் நலிவெய் தாது
 மேவிவளர் சுகானுபவ மீந்தாட் கொள்வாய்
 மெய்மையென வுனையடுத்தேன் மேலு மேலு
 மாவிபிரிந் திடுமளவு கவலைக் காளா
 யமைத்துவிட்டா யப்பனே யழகி தாமோ (ருடு)

பிறந்துமிறந் திடுதெய்வப் பிணங்கள் பாற்போய்ப்
 பிதற்றியுய்யக் கதிதேடும் பித்த ரேநீர்
 கறந்தருந்திக் கற்பசுவின் பாலைக் கையாற்
 கண்டவரு முண்டுகோலோ கன்ம னத்தோ
 ரறந்துறந்தோர்க் கெய்தாத வமுதை நல்லை
 யறுமுகனைச் செம்மேனி யமலன் றன்னை
 மறந்திருந்து கெட்டுவிடா துன்னி வாழ்த்தி
 வணங்குவரைக் கைலைதன்னில் வணங்கு வாரே(ருக)

புரமொரித்த விரிசடையம் மதியஞ் சூடும்
 போதாந்தப் புண்ணியர்க்குப் போதித் தானைக்
 கரவொரித்த மனக்கோயிற் கடவு டன்னைக்
 கண்கள்பனி ரெண்டுடைய கதிர்வே லானை

யுரமொளிரு மருணகிரி யுரைக்குள் ளானை

யூணைன விடியொடுதே னுவந்தான் றன்னைத்
 திரமுடைய மனமொழியாற் தெரிவித் தானைத்
 தெவிட்டாத சிவக்கொழுந்தைச் சிந்தித் தேனே(௫௨)

புந்தியிலே னிதுவரைபு மோயா தீட்டும்

பொல்லாத பவச்சரக்காம் பொதியை யோம்பி
 மந்தியெனும் மனம்வாக்குக் காயத் தேற்றி
 வருபயனிற் சிலபுகித்தே மறித்துங் கொண்டேன்
 செந்தியினுங் கதிரையினு மாளு ரான
 திருநல்லைப் பதிபுகவுஞ் சேர்த்து வைத்த
 தொந்தமுறும் பழஞ்சரக்கும் புதுச்ச ரக்குந்
 தொலைந்திடவெம் பணிநீங்கிச் சுகம்பெற் றேனே.

புண்ணியமே வடிவமெனப் பொலிந்த வேடர்

பெருமானார் பொன்னடியிற் பொருந்து நற்றேரூல்
 மண்ணிடைத்தோய்ந் திடவேட்டஞ் செய்நா ளந்த
 வழிப்புல்லாய்க் கிடந்திடினு முய்வே னன்றே
 வெண்ணுதற்கே யிடும்பைதனைப் பிறந்தே னன்றி
 யென்னறிந்தே னென்செய்தே னீரா றுகும்
 கண்ணுடையாய் வேலுடையா யிரங்கி யாளாய்
 கற்பகமே நல்லைவளர் கனகக் குன்றே. (௫௩)

பூவளர வருஞான வாயி லானும்

புகலவரு பசுஞான போதத் தானும்
 நாவளர வழுத்தவெட்டிப் பார்க்கொ ணாத
 நலமேவு பேரறிவே நாயே னான
 தாவளருஞ் சிற்றறிவேற் கிருளை நீக்குஞ்
 சண்முகப்பே ரொளிவடிவே தமிழின் மேன்மை
 சாவளருங் குறளறியு மெலும்பு நீருந்
 தானறியும் வன்னிசுரந் தாலந் தானே. (௫௪)

பையரவி னடனமிடும் பச்சை மேனிப்

பரந்தாமன் நிருமருகா பரவை யார்தந்
துய்யமனைக் கொருகாவி விருகாற் றூது

சொலநடந்து மாநூரன் றுணைவ னாகி
வையமிசைக் குற்றேவல் தமிழ்க்குச் செய்த
வரிவேங்கை யதளுடையோன் மைந்தா வெற்கிங்
குய்யவினிப் புகலிடம்வே றில்லை யென்னை

யுடையானே யுறுதுயரை யகற்றி டாயே. (ருசு)

பொறிவழியே செல்லமன மதனைப் பற்றிப்

போகுமென தறிவுகடாப் போல வேயந்
நெறிவழியே செல்லுமது கொழுவ ழிச்செல்

நெடியதுன் னூ சியைநிகரு நிலைமை யாமா
லறிவருளி யுனதடிய னெனவே செய்தே

யந்தகனுக் காளாகா தாண்டு கொள்வாய்
வெறிகடப்பந் தார்மார்பா வெற்றி வேலா

விண்ணவர்தங் கண்மணியே விமல வாழ்வே. (ரு௭)

பொருந்திடுசன் மார்க்கமொடு சகமார்க் கஞ்சேர்

புத்திரமார்க் கந்தாத போற்று மார்க்கந்
திருந்தியவிம் முறைநெறியி லொன்று மில்லேன்

தீவினைசேர் மார்க்கமே சேர்ந்து நின்றேன்
வருந்துணையீ தெனவறியேன் மாசு பூண்டேன்

வள்ளாலுன் நிருவடியு மருவு மோதா
னருந்துணையே யைவரெனைக் கைவிட் டோடு

மப்பொழுதுன் னருட்சேவை யளித்தாட் கொள்ளே.

மறைமுதற்குப் பொருளுரைத்த மனவாக் கெட்டா

வருசரவ னேற்பவனை மாலைந் தோட்டிக்
குறைவிறவம் புரிமெய்மை கண்டார்க் கென்றுங்

கூடிநின்று வெளியாமாற் கூறொ ராறு

நிறைவடிவா யமர்ந்தபர ஞான நந்த

நின்மலநிட் களங்கசுக நிலையத் தோற்றம்
பறைமுழங்க நகர்வலஞ்செய் பாவி காணீர்
பன்னிருகை வேலவனைப் பரவு வீரே. (௫௯)

மனைவியர்க்குத் திருக்கழுத்தி லமரர் பூட்டும்

மங்கலநாண் நிலைதிரியா வகைசூ ராதி
கனைகடல்போல் வருஞ்சேனைப் பதக ரெல்லாங்
காற்றெதிர்த்த புகைபோலக் கலங்கி மாள
வினைதொடுத்து விண்ணோர்த மாவி யூர
வேல்விடுத்த கந்தப்பா விசாக னேயென்
றனையினுங்கண் பாராது விடுதல் நன்றே
தாயிலிபோற் றவிக்கின்றேன் றனிமையேனே. (௬௦)

மண்ணூடும் மண்ணினிடைப் பயிர்க ளூடும்

வருவிறகிற் றீயூடும் வானி னூடு
மெண்ணூடு மெள்ளினுறு தயிலம் போல
விருக்குமுன திறைநிலையா ரியம்பற் பாலார்
கண்ணூடு மணிபோலக் கலந்த நல்லைக்
கதிர்வடிவேற் கந்தாநின் கருணை யென்பாற்
தண்ணூறிற் புழுவடிவாய் மலத்தி னூடு
தரியெனினு மறித்துரையேன் தாங்கு வேனே. (௬௧)

மயக்குறுவோர் மயக்கமுறும் பொருளை யீது

வகையெனவு மறிவித்தே வளரும் குய்ய
முயக்குமதில் வருபிறப்பு மொழிக்கும் வேலா
முதறிவில் லாதேற்கு முன்னீ காழி
வியக்கமுறும் பாலயின்ற பொற்றூ லத்தில்
மேவுதுளி தனையளிக்க விரும்பு வாயேல்
தியக்குமனைத் தொடக்குமழித் தெழில்ஞா னத்தாற்
சிவமாபுன் சீர்பாடிச் சீவிப் பேனே. (௬௨)

மண்டலத்தே மானிடராய்ப் பிறந்த பேர்கள்
 மருவுபய னினதடியார் மலர்ப்ப தத்தே
 தொண்டுசெய்து நின்கோயில் சூழ்ந்து போற்றித்
 தொழுதுனடி பரவிவினை தொலைத்த லன்றோ
 மிண்டுசெய்த வசரர்குழாம் மாள வெற்றி
 வேற்படைமேற் நிருநோக்கம் விடுத்த வேளே
 மண்டுபிணி கவிநலிய வருள்நோக் கென்மேல்
 வைத்தருள வேண்டுநல்லை வைவேற் கோனே. (௬௩)

மக்களது யாக்கைதனிற் பிறந்த தொன்றே
 மருவுமன்றிப் பின்னையொரு வளமுங் காணேன்
 தொக்கதய ராழியின்வா யமிழ்ந்தி நெஞ்சந்
 துடிதுடித்து நிதமோயா தோடி யோடி
 நக்கசெயற் காளாகி விட்டே னையா
 நல்லைவரு நாயகனே நயனக் குன்றே
 மிக்கதொரு நாட்டமெனக் கமைந்தாற் போதும்
 விழுங்குமிடித் துயரகல வேற்கை யானே. (௬௪)

மனமெலிந்தேன் சொன்மெலிந்தேன் வளரு மின்ப
 வாரிதியே யிடர்மிக்கேன் வருபா டுற்றே
 தனமெலிந்தே னீதெனவொன் றமைத லற்றேன்
 சாதலுக்கென் றேவளர்ந்த தன்மை யானேன்
 கனமுறையாய்க் குறையிரந்தேன் கண்பா ரையா
 கதிர்வடிவேற் கரதலத்தாய் கமழுந் துய்ய
 வனமணிநா ரணன்மருகா மனமொர் காலும்
 வருத்தமுற வண்ணமருள் வழங்கு வாயே. (௬௫)

மனிதரிலு முயர்ந்தவர்வா னவரென் றோதும்
 வார்த்தைமற்றை யவரிழிபு மதித்தன் றீனப்
 புனிதமில்லாப் புழுத்தகடை நாயேன் றீயப்
 புன்னெறிகண் டெழுந்ததன்றோ பூட்கை மானின்

வனிதையருண் டறிந்ததெளி தேனே பாகே
 மயிலேறு மாமணியே மதித்தென் பாலே
 யினியேனு மருளுதியுன் னுணை கண்டா
 யெங்கொளித்தா யென்றுயர்கண் டின்னு ரீயே (கூக)

மாமைகுடி வீற்றிருக்கும் வாட்கண் மாதர்
 மனமுருகக் கணிந்தூறும் வார்த்தை கேட்டுத்
 தாமுமது போற்பிரதி தாங்க வுன்னிச்
 சலித்ததினால் வாய்சேப்ப வளையக் கிள்ளை
 யுமைகொளு நல்லைநகர்ச் சேயை யன்னு
 னுரைசெயற்கு முடியுமோ வுயிர்போய் விட்டாற்
 தீமைதவிர்த் தாணையிட்டு மறிப்பார் யாரோ
 செத்தபிண மெனநாமஞ் சேரு மன்றே (கூஎ)

மாற்றியவா றுதித்தல்செய்து நடங்கொள் வாளை
 மாவடிவாய் வருஞ்சூரை வதைசெய் தாணைக்
 கூற்றுதைத்த பாதனரு ளெம்மான் றன்னைக்
 குஞ்சரத்துக் கிளையோனைக் குமர வேளை
 மாற்றுயர்ந்த பசம்பொன்னை மாணிக் கத்தை
 மயக்கறுக்கு மருமருந்தை மனத்துட் கொண்டோ
 ரேற்றியெறி வாட்படையுங் கலவைச் சாந்து
 மின்பாலுங் கைக்கூழு மியைபென் பாரே (கூஅ)

மான்மகளிர் தம்மதொரு நானே யென்ன
 மற்றவர்தம் விழிகளிக்கும் வடிவ மென்னக்
 கான்மலியும் மரகதமும் பதும ராகங்
 கலந்திழைத்த மாணிக்கக் கதிரே யென்ன
 வான்பிறங்கு கோடிதிவா கரனே யென்ன
 வருமடியா றுளமலர்த்தி மகிமை காட்டி
 யான்பொழியும் பாலுடு நல்லை மேவி
 யாறுமுக மானபொரு ளங்குண் டாமே. (கூக)

யானெனதென் றெழுஞ்செருக்கை யிழந்த தூயர்
 யாரெனினு முனையிழவா ரிமைப்போ துண்மை
 தானெனவே மறைமுழக்கஞ் செயவு மோராச்
 சழக்கனே னுனையிழந்து தவிப்பே னையா
 மாணளித்த குறக்கொடியாள் வள்ளி பங்கா
 மாற்றிறந்த பசம்பொன்னே வையமீதே
 யூனெடுத்த கொடியனென் வினைக்கெஞ் ஞானரோ
 வுறுமியுதி யறிகிலே னுரைத்தி டாயே. (எடு)

வணங்கிடுவோர்க் கிதஞ்செய்து வழங்க லின்றி
 மறலிகையிற் சிக்குண்ணும் மருள்சேர் தெய்வப்
 பிணங்களைக்கொண் டாடாதீர் பெரும்பே றுன்னிப்
 பேதைமைபோக் குறவேண்டிற் பெய்வான் பொன்னை
 யனைங்குதனக் கணங்குசெயு மையன் றன்னை
 யற்புதனைச் சிற்பரனை யந்த மில்லான்
 குணங்கடனைப் பரவிநின்று சும்பிட் டேத்திக்
 கோயில்தன்னை வலஞ்செய்தாற் கூடு மன்றே. (எக)

வஞ்சகமு முலோபமொடு பொறுமை வன்கண்
 மருவுமிழி வுடையவுன்றன் மனத்தே யான்கூர்ந்
 தெஞ்சலின்றி யுறைந்திடுதற் கிடமின் றென்றே
 யியம்பிடுவா யெனினொருசா ரேனு மின்றோ
 வஞ்சலிசெய் துனைப்பணிந்தே னிரங்கி யாளா
 யறுமுகனே யவனருளா லவன்றாள் பேணித்
 தஞ்சமெனு நிறைமொழிபொய்ப் படுமோ வெந்தாய்
 சஞ்சலந்தீர்த் தெனையாளத் தருண மீதே. (எஉ)

விரிந்திடுநங் கருணையுயர் தவத்தர் பாலே
 மேவுமன்றிப் புன்மையினர் மேலுஞ் சற்றுச்
 சொரிந்திடுமோ வென்னினெழு பெருவெள் ளந்தான்
 துகளறுவா ரிதிமட்டோ துப்பி லாத

சரியுறவி யனே தனி லும் புகுது மன்றே

சண்முகனே யீ துனது தன்மை யாகும்
கிரிபொடித்த வேற்படையா யென்பா லுன்றன்

கிருபைவைத்துக் கவலைனைக் கேடு செய்யே. (௭௩)

வாக்கொடுபுன் மனமும்புலை யுடம்பும் மாறி

மறத்துறையே திரிந்தகடை மதிநா யேனை
நோக்கொருபன் னிரண்டுடையாய் நோக்கி னென்றால்

நோக்கிநலி நோக்காடு நோதல் செய்வாய்
தாக்குகுறட் கஞ்சிமுரு காடுவன் றுன்னித்
தகுமுருகாற் றுப்படைசொல் தமிழோன் றன்னைக்
காக்குமறு முகவடிவேற் கடவு ளேயென்

கருத்துனது புகழையன்றிக் கருது றுதே. (௭௪)

வாயாளை மனத்தாளை வடிவே லாளை

வாக்கிறந்த பூரணத்தின் வாசி யாளைச்
சேயாளைத் திகழ்நல்லை மேவி னுனைச்

சீரலைவாய்க் கரைவளருந் தீங்க ரும்பைத்
தாயாளை வேண்டுவன தரிக்கா தென்றுந்

தந்தருளுஞ் சண்முகனைச் சதுர்ம றைக்குந்
தூயாளைத் தூய்மையிலார் சேய்மை யாளைத்

தொழுதடியேன் களிவளரச் சுகிக்கின் றேனே. (௭௫)

வாழ்ந்திடுவோர் தமக்கியற்கை வடிவே லேந்தும்

வள்ளிபங்கன் றிருக்கோயில் வலஞ்சூழ் தொண்டர்க்
காழ்ந்திடுநேர் பத்திகொடு தொண்டு செய்யு

மல்லலிலாப் பேர்வாழ்க்கை யாகு மன்றே
வீழ்ந்திடுவோர் தமதுகுறி வீண ரோடும்

விழல்படுத்தி நாட்கழித்து வெறுமை யாகித்
தாழ்ந்திடுவோர் பணியாற்றித் தருங்கூழ் கொண்டு

தனுவளர்த்து நரகாட்சி தமக்கென் பாரே. (௭௬)

விருப்பினொடு திருவாலங் காட்டின் முன்னாள்
 மிகமெவிர்துந் தலையினால் விரும்பிச் சென்ற
 வருத்திவள ரம்மையோ நினது சீர்கொ
 ளாலயங்கள் தனைக்காலா லடைந்துஞ் செல்லக்
 கருத்துமிலாப் படிற்றோ பேயார் சொல்லாய்
 கந்தாசெந் தூர்வளருங் கரும்பே நல்லை
 யிருக்குமறு முகப்பொருளே யெங்க னுய்வே.
 னெனதுரையு மதித்திரங்கி யேற்றுக் கொள்ளே

வேல்கரங்கொண் டடியார்தம் வினைவேர் பாற
 வீழ்த்தியளித் தவ்வவர்தம் வேண்டு கோளைச்
 சாலவுவந் தேற்றளிக்குந் தன்மை யாலித்
 தரணிபுகழ்த் துணையடைதல் சரத மன்றோ
 காலமொடு கோள்குறளை கடுநோ யெல்லாங்
 கந்தாவென் பாலடையாக் கருணை செய்வாய்
 தாலமுண்ட வளைக்கரத்தோன் மருகா நல்லைச்
 சண்முகனே யென்குறையைச் சாற்றி னேனே (எஅ)

முன்பிருந்தார் பின்பிருந்தா ரெவரி லேனும்
 மொழியிலெனைப் போற்றுயர முழந்தா ருண்டோ
 விற்பமுட னுண்டிருந்தா யுண்டார்க் கென்று
 மென்தெரியும் பசிவருத்த மியல்பி தாமால்
 வன்கரிய மதுகரமுள் ளிருந்து வாழ்ந்தே
 வயிரமறத் துளைத்துவிட்ட மரம தானே
 னன்புருவே யறுமுகனே நல்லை நாதா
 வகமகிழ வுறுதுயரை யகற்றி டாயே. (எஆ)

அண்டருல காட்சிகொள வழிசூ ராதி
 யவுணரொடு கிரிசிதற வழித்து நீறுய்க்
 கண்டவடி வேல்தரித்த கந்தா செந்தூர்க்
 கடவுளே கதிரைமலைக் காட்சி யானே

துண்டதாகக் குஞ்சரிமான் மகிழும் வெற்றித்
 தோகைமயில் வாகனனே சுப்ர மண்யா
 மிண்டுசெயும் வினைத்துயராற் கலங்கி நாளும்
 மெலிகின்றேற் குணதருளை விரைந்து தாவே. (அடு)

சொற்படுமா நிலைமனக் கரண மாத்
 தோன்றுசெய லடவுதிக்குந் துன்ப மின்ப
 மெற்படுமா றருத்திவினை யூட்டி விக்கு
 மீசாநின் செயலறியே நெல்லா மாகி
 நிற்படுமா றறிவுறுத்தி நிலையு மாகி
 நின்றருளுங் குருபரனே நீப மார்பா
 வற்புதனே யலைதரும்பாய்க் கலங்கு வேளை
 யஞ்சலென வந்தருளி யாண்டு கொள்ளே. (அக)

என்சொல்லா மென்சொல்லா மேழை மைக்கிங்
 கருந்தபடி யேபாவ மேத்தி நாளும்
 புன்சொலினு லேனுநினைப் பாடி யாடிப்
 புகழ்பெறவோர் கணமேனும் பொருந்தி நில்லேன்
 வன்சொலினூர் முன்செல்லா வள்ளி பங்கா
 வானவர்சே னுபதியே வழுத்தும் வேத
 முன்சொலினு' லுனைத்துதித்து முன்றன் கீர்த்தி
 யுரைசெய்து முனையுணர மாட்டா தன்றே, (அஉ)

உனையுளங்கொள் பொருளாக மதிப்பார் பின்னு
 மொருவரைப்பின் செலவேனு முன்னு வாரோ
 பொனையுறுதிப் பொருளாகக் கொள்வர் கீழாம்
 புழுதிதனைப் பொதிவாரோ பூமி மீதி
 லனையுமுயர் தந்தையுமா யெல்லா மாகி
 யான்றதுணை யாகிநின்ற வரசே தஞ்சம்
 பினையுனையல் லாதுபிறி தில்லை யன்றே
 பிறந்திறந்திங் குழல்வேற்குப் பேணு மாறே. (அங)

அடியவரைப் பணிந்தறியே னன்பில் லாதே
 னார்க்குமணிப் பணிமறா தணிகொள் கோயில்
 முடியுறத்தாழ்ந் தெழுந்துவலஞ் சூழ கில்லேன்
 மூண்டெரியத் திரியேனுந் தூண்டி நில்லேன்
 கடிக்கமழ்பூ மாலைதொடுத் தணிதல் செய்யேன்
 கந்தாவொன் றேனுமிலாக் கடையே னீற்றி
 விடியொலிபோல் வருங்கூற்றுக் கென்சொல் வேனின்
 நெழினமயிலும் வேலுமென விருக்கின் றேனே.

அன்பொடுநின் பாலடைந்து கேட்ட தெல்லா
 மப்பனே யளித்தருளென் றருத்தி யோடு
 துன்பமெலாம் பொறுத்துநின்றே னினிமே லென்றாற்
 சமக்கமுடி யாதடிக்கே சொல்லி விட்டே
 னின்பமளித் தாண்டாலு நீயே யன்றி
 யில்லையெனக் கைவிடினு நீயே யையா
 வென்பொருளென் னாவிழுட லெல்லா மாக
 யிருப்பவனே யேதுபுக லேழையேற்கே. (அடு)

ஆதரஞ்சற் றேனுமிலாச் சிறிய னேனை
 யன்பொடுநின் பேரருளா லாண்டு கொண்டாற்
 பேதமிலா னின்னடிய ரீதென் செய்கை
 பித்தன்மக னாண்டியெனப் பேசு வாரோ
 பாதமன்றிப் புகலிடப்வே நில்லை யையா
 பன்னிருகைப் பரனேகண் பாராய் நல்லை
 நீதகுக நாதவள்ளி பங்கா செந்தூர்
 நித்திலமே யுன்னையன்றி நிலையில் லேனே. (அசு)

ஐந்தெனும்பே ரறிவுமொளிர் பார்வை யாகி
 யடுத்துவரு கரணமொரு நான்குஞ் சேர்ந்து
 சிந்தையென முடியவரு ஞான நந்தச்
 சிற்பரசின் மயசிவசண் முகவி லாசக்

கந்தசர வணபவசின் னருட்கோ லத்தைக்
கடைச்சிறியேன் காணுநா ளுண்டு கொல்லோ
சந்ததமும் வேதமொடா கமமு ழக்கந்
தயங்குநல்லை நாயகனே தணிகை வாழ்வே. (அஎ)

ஒன்றெனக்குன் பால்வேண்டு மொளியா தீத
லுரிமையுனக் குண்டுதின முறைக்கு மென்பா
லென்றுதிரு வுளமிரங்கி யளித்தாட் கொள்வா
யேழைதனைக் கைவிட்டா லெங்ங னுய்வேன்
பொன்றுமிடித் துயருனது திருநோக் கென்மேற்
பொருந்திவிடி னீறாகப் போகு மன்றோ
கன்றுகுணில் கொண்டெறிந்த காயா மேனிக்
கண்ணபிரான் றிருமருகா கந்த வேளே. (அஅ)

இறைவவுன தருளெனக்கோ ரணுவு மில்லை
யியம்புவதுன் செவிதனி லு மெறு தில்லை
குறையிரந்தார்க் கருள்கொழிக்குங் குமரா நல்லைக்
கோயில்கொண்டா யென்னளவிற் குறைவை யாதே
யறைபுனல்சேர் செஞ்சடையா யடியேன் மிக்க
வஞ்சினே னுன்பால்வந் தடைந்தே னையா
வுறவுடையா ரெவருமில்லை யெனைக்கண் பாரா
புத்தமனே யேற்றருளெ னுறுக ணின்றே. (அக)

உறவுடையா ரெவருமுற வுடையார் போல
வுள்ளளவு முடனுறைவ ரொழிந்த போதே
சிறகுடையார் வடநட்பே தெரிவ தொக்குந்
தீயருற வகன்றுனது செம்பொற் பாத
மறமுடையா ரடைவரடி நாயே னுக்கு
மணுகமோ வலந்தவர்கட் கருளு மெந்தாய்
மறமுடையே னுன்பால்வந் தடைந்தே னென்பால்
மனமுவந்து பிழைபொறுத்து மன்னித் தாளே. (கஉ)

கஞ்சமலர் மீதுறையுந் தேவென் னாளுந்

கவலைகொண்டு துன்படையக் கடவை யென்று
வஞ்சமொடு தலைமீதி லெழுதி விட்ட

வருந்துதலை யெழுத்தெனுந்தீ யெழுத்து மாறக்
குஞ்சிதசெஞ் சரணா விந்தத் தேறல்

குளிர்வளித் தெனையாள்வாய் குறைகள் தீரத்
தஞ்சமுனை யன்றியில்லைச் சரத மீது

சாற்றினேன் சண்முகனே தாங்கிக் கொள்ளே. (கூக)

கரணமொடு தளர்கருவி கால்க ரங்கள்

கண்பஞ்சிட் டறிவிழந்து கதியொன் றின்றிப்
பரணமுறப் பாய்துணையாய்க் கிடக்கும் போது

பன்னிருகண் ணுடையநல்லைப் பதியா யென்னைத்
திரணமெனுங் கபம்வருத்தஞ் செய்யா துன்றன்

சிந்தனையில் மனநிலைக்கச் செய்து நீங்கா
மரணமுறும் போதுனது மடிமே லென்னை

வைத்திருக்க வேண்டுமிந்த வரந்தர் தாளே. (கூஉ)

கறங்குதிரை சகடக்கால் கருவி நாடா

காரிகையார் தயிர்மத்துக் கழறு மீது
பிறங்குதொழிற் பிறப்பகற்றத் தெளிவீர் நல்லைப்

பெருமான்றன் றிருநீறும் பெருமை சால
வறங்குலவு மந்திரமா நெழுத்துங் கோல

மணிதீர்த்தத் துளியகத்து மணிந்து கொண்டால்
மறங்குலவு புள்ளியிட்ட கணக்கு மாற்றி

வருவிதியின் தொழிலகற்றி வாழ லாமே. (கூங)

கற்பகமுந் தாமரையுந் துளவுந் துய்ய

கடுக்கையொடு கடிக்கமுங் கதிர்வே லாரின்
பொற்பமருந் திருவடிக்கீ ழிமைப்போ தேனும்

பொங்குவகை யுள்ளுறப் பொருந்தி நெஞ்சு

நிற்பதன்றி யமிழ்தருந்தி விண்ணோர் போற்ற
 நிறைதருக்கீழ் மாபோக நிலையும் வேண்டேன்
 புற்புதநே ருற்பவமெத் தனைவந் தாலும்
 பொருந்துவதீ தாகவெனைப் பிறப்பிப் பாயே. (கூச)

கைக்கெடுத்தல் வாய்க்குதவா வினையின் பான்மை
 கணியிருக்கக் காய்வீழ்த்துங் கனிவி லாது
 புக்கடுத்த காயிருக்கப் பழம்வீழ்த் தாதேற்
 புகலுவதா ரீதெனநின் புகழல் லாது
 மைக்கணிமான் மடமாதும் வார ணத்தின்
 மகனினெடும் நீயிருக்க வாட்ட முற்றுத்
 தக்கதுணை யில்லார்போற் றளர்ந் திருத்தல்
 தகுமோசண் முகநாதா சரண்புக் கேளே (கூரு)

கோவேநீ பசுபதியெல் லாவு யிர்க்குங்
 குகமயமே யகிலாண்ட கோடியீன்ற
 தேவேசுற் சத்தியொடு முகள மாகித்
 திருவினையாட் டயர்சகளந் தெரிக்குஞ் செல்வா
 பாவேயச் செஞ்சொலுண்டு வாயுண் டின்தாள்
 பணிந்திடற்குச் சிரமுண்டு பத்தி செய்ய
 மாவேயு மனமுண்டு துணைநீ யுண்டு
 வருந்துவனோ மருளரைப்போல் வைய மீதே (கூசு)

காமருளக் கருவினைக்கும் வதனத் தாலுங்
 காவிவிழி தன்னாலுங் கண்டு நேருந்
 ஆமொழிசேர் தவளநகைப் பவளச் செவ்வாய்த்
 தோகையர்தம் மயற்பீடத் துணைமு லைக்கும்
 வாமமுறு னுண்ணிடையாற் றுகிலாற் செய்ய
 வடிவுதன்னு லொயில்நடையால் மனமீர்ப் புண்டு
 சேமமின்றி யலைந்தொழியக் கடவே னோவென்
 சிந்தையினு நல்லையினுஞ் செழிக்குந் தேவே. (கூசு)

கோதில்பெருங் குணக்குன்றே வடிவே லேந்துங்
 குமரகுக சண்முகனே குறமின் நாதா
 சோதிதிரு முருகாவென் றுனது தாளைத்
 துதித்தடியேன் நினைந்துருக வரமீந் தாளா
 யாதிநிலை நாளதனி லமர ஞர்நின்
 றஞ்சலித்து நாணமுற வவனி யாண்ட
 காதிமகன் படைத்தநக ரென்ன வோங்குங்
 காட்சிபொலி நல்லையில்வாழ் கந்த வேளே. (கூஅ)

என்னபிழை செய்திருந்த போது மையா
 வேழையென்மேற் கருணையுட னிரங்கி யாண்டே
 யன்னபிழை தனையகற்றி யடிய னாக்கி
 யணிபெறுகிற் பரபோக மனித்தே யென்று
 மின்னலிலாப் பொருவாழ்வி விருத்தி வைப்பா
 யிகபரத்துக் கொருபொருளே யிறையே நல்லை
 வன்னமயின் மீதொளிரும் வடிவேற் கையா
 வள்ளிபங்கா தொழுதடியேன் வழுத்தி னேனே. (கூக)

பேறுபதி னாறுமெனக் களித்தல் வேண்டும்
 பெம்மானே யிவ்வுடம்பு பிரிந்து போனாற்
 கூறுதற்கெவ் வுடம்பெனநிச் சயமின் றாகுங்
 கொள்கையினு விச்சணமே கொடுத்தல் வேண்டு
 மாறுசமை யங்களுக்கு மறிவு நீயே
 யாதலினு லறுமுகங்கொண் டாடல் செய்தாய்
 வீறுவடி வேற்கரனே முருகா வெந்தன்
 விண்ணப்ப மீதுனடி வேண்டி னேனே. (ஈ)

சண்முகமாலே முற்றிற்று.

15-11-89
 உதயசுந்தரன்

நல்லைக்கலிவெண்பா

பூங்கமலச் சங்கரா஠ர் புத்திரா திக்கரிய
 பூங்கமலச் சங்கரா஠ர் புத்திரா—பூங்கமல
 வாய்ச்சங் கரிக்கு மருகனே நால்வேத
 வாய்ச்சங் கரிக்கு மருகனே—வாய்ச்சங்க
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே பொற்கனகக்
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே—கார்த்திகையிற்
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தன் றனக்கீளைய
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தனே—கார்க்கிரணங்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா சூர்ப்பகையைக்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா—காய்ந்தகதிர்
 ஆறு முகத்தா யறுமுகத்தா யன்பர்ப்பங்கில்
 ஆறு முகத்தா யறுமுகத்தாய்—ஆறு
 பரசமய மான பதத்தா யிமையோர்
 பரசமய மான பதத்தாய்—பரசமயம்
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா குன்றெறிந்த
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா—சேர்ந்தருளி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய் நீள்குறிஞ்சி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய்—வாசத்திற்
 சிந்தூர மாய்விளங்குஞ் சேவகா சீர்வயலூர்
 சிந்தூர மாய்விளங்குஞ் சேவகா—சிந்தூர
 ஓங்கார வெங்க ளுளமுருகா வென்று தித்த
 ஓங்கார வெங்க ளுளமுருகா—ஓங்கார
 ஆதி திருத்தணியி லாதாரா வேரகத்தோ
 டாதி திருத்தணியி லாதாரா—ஆதி

பழனிமலை யாதரித்த பாலா விராலூர்ப்
பழனிமலை யாதரித்த பாலா—பழனிமலை

கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தா யெங்கொளித்தாய்
கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய்—கூடநகை

ஆயன் குடியலைவாய்க் காசாரா வெட்டிசூடி
ஆயன் குடியலைவாய்க் காசாரா—ஆயன்பாற்

பாதச் சதங்கை பரிபுரத்தாய் பங்கயப்பொற்
பாதச் சதங்கை பரிபுரத்தாய்—பாதத்தில்

ஆர்க்குஞ் சிவன்றிருக்கா ளாஸ்திரியா யஞ்செழுத்தின்
ஆர்க்குஞ் சிவன்றிருக்கா ளாஸ்திரியா—யார்க்குமர

ஆரூ ருடன்காசி யம்பலத்தாய் கச்சிரகர்
ஆரூ ருடன்காசி யம்பலத்தாய்—ஆரூரில்

ஆறிரண்டு கையாணைக் காவிரிவாய்க் காவேரி
ஆறிரண்டு கையாணைக் காவிரிவாய்—ஆறிரண்டு

நாட்டம் படைத்துடைய நாயகா வென்கருத்தில்
நாட்டம் படைத்துடைய நாயகா—நாட்டகத்தின்

அண்ணை மலைக்கயிலை யாதரிப்பாய் காவேரி
அண்ணை மலைக்கயிலை யாதரிப்பாய்—அண்ணைவா

நாகையா லங்காடா நல்லூரா நள்ளாறா
நாகையா லங்காடா நல்லூரா—நாகையால்

முத்திகிரி சிற்சிலம்பின் முன்னியுள்ளாய் கோளிரெடு
முத்திகிரி சிற்சிலம்பின் முன்னியுள்ளாய்—முத்திகிரி

வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய் சொற்கமென
வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய்—வந்தெனைத்

[தான்

திருக்கொறுக்கைக் காறாகிச் சேர்வாய் கடம்பூர்

திருக்கொறுக்கைக் காறாகிச் சேர்வாய்—திருக்கொறுக்கை

மெய்ப்பூந் துருத்தியாய் விற்குடியாய் கண்டியுயர்
 மெய்ப்பூந் துருத்தியாய் விற்குடியாய்—மெய்ப்பூஞ்சார்
 சொற்கத் துறையுகந்த தூநெறியாய் நாயடியேன்
 சொற்கத் துறையுகந்த தூநெறியாய்—சொர்க்கமே
 நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய் நிறம்போல்
 நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய்—நிறஞ்செய்
 களைமேவு சாத்தானங் கண்டாய் கடலூர்
 களைமேவு சாத்தானங் கண்டாய்—களைமேவ
 நாவற் பராபரமாம் நன்னிலத்தா யேரிசூடி
 நாவற் பராபரமாம் நன்னிலத்தாய்—நாவலுறை
 எண்ணை வாய்க்கச்சூ ரேற்றத்தாய் கிரணூர்
 எண்ணை வாய்க்கச்சூ ரேற்றத்தாய்—எண்ணில்
 திருக்கேதா ரம்மயிலாய் தேவா குருகூர்
 திருக்கேதா ரம்மயிலாய் தேவா—திருக்கைநிறஞ்
 சேயாவி னம்பொருளே நிற்பாய் நிறம்பொன்றிற்
 சேயாவி னம்பொருளே நிற்பாய்நி—சேயாவி
 கட்டுபணி பத்திரமணிக் கேயூரா தோண்மீதிற்
 கட்டுபணி பத்திரமணிக் கேயூரா—கிட்டசுரர்
 வெற்றிமுடிக் கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய் வள்ளி தன்னில்
 வெற்றிமுடிக் கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய்—வெற்றி
 [யுள்ளே

வாசுபுரி நூல்வயிர மாலையாய் மாப்புரளும்
 வாசுபுரி நூல்வயிர மாலையாய்—வாசுபுரி
 பத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா வெண்ணையருள்
 பத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா—பத்திரக்கை
 வாளகிரி வான வரோதையாய் வாள்சக்ர
 வாளகிரி வான வரோதையாய்—வாள்கிரி

சல்லாப சங்கீர்த சாகரா சாரூப

சல்லாப சங்கீர்த சாகரா—சல்லாப

சவுந்தாம தாரவித் தாரவுத் தார

சவுந்தாம தாரவித் தார—சவுந்தாம

சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சண சாரூப

சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சண—சாந்தியில்

தீட்சாவ கோராய சிற்பரா விற்பரா

தீட்சாவ கோராய சிற்பரா—தீட்சாய

புப்பரா கத்துறைந்த பூபரா பொற்பன்ன

புப்பரா கத்துறைந்த பூபரா—புப்பரா

நிர்வியா ருளசுகள நிட்களா வேளிசையில்

நிர்வியா ருளசுகள நிட்களா—நிர்வியா

வேதத் தழுந்தா விபூஷண நின்முனத்தில்

வேதத் தழுந்தா விபூஷண—வேதத்தில்

பட்சாவ பக்கீர பகீரதா பாறுபதி

பட்சாவ பக்கீர பகீரதா—பட்சாப

சௌந்தரம தார தாரா வுதாரா

சௌந்தரம தாரா வுதாரா—சௌந்தரம

வுற்றசிவ லோகவு தாரண வுற்றுதவு

வுற்றசிவ லோகவு தாரண—வுற்றகலை

சந்திரமௌ லிக்குதவு சற்குண சற்புருஷா

சந்திரமௌ லிக்குதவு சற்குண—சந்திக்

கருத்துரியம் வாராமற் காப்பா யடியகர்

கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய்—கருத்துரியம்

இந்திராணி மங்கல்யா சரண வுதரண

இந்திராணி மங்கல்யா சரண—இந்திராணி

தீட்சாய கோராய சிற்பரா சிற்பரா

தீட்சாய கோராய சிற்பரா—தீட்சாய

சகலகலை வல்லபா சரண சதரண
 சகலகலை வல்லபா சரண—சகலகலை
 சத்தியோ சாத பதஞ்சலா நீபாபச்
 சத்தியோ சாத பதஞ்சலா—சத்தியோ
 மந்திர வியாகரண வாசகா மால்பரவு
 மந்திர வியாகரண வாசகா—மந்திக்
 கருத்துயரங் காகாமற் காப்பா யடியேன்
 கருத்துயரங் காகாமற் காப்பாய்—கருத்திலுணைக்
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவா யன்றியும்நீ
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய்—காப்பாய
 கந்தா முருகா கதிர்வடிவேற் காங்கேயா
 கந்தா கருணை கரா.

ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் திருவடி சூணை.

இஃது

திரு. அ. பிரஹ்மஸ்ரீ சிவாநந்த சாகர யோகீஸ்வர சுவாமிகளின்

மாணக்கரிலொருவராகிய

காரைக்கால், அரங்கராச குமராநந்த சுவாமிகளியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

தெய்வத் திருவரு ஞய்வைத் தருசீர்
சைவக் கொழுந்தாஞ் சண்முகப் பெருமா
ஞட்டயர் பூதர மளவில வவற்று
ஞட்டவர் வியக்கு நாடு பலவா
நிலாய யாவுளு நிலைமே லாய
மலாய நாட்டின் மாண்புமிக் குடைய
தளிர்ந்த தேமாந் தண்பொழி விடத்து
வளித்தொட ரிசைப்ப வமைவுற வதற்குப்
பாகெனப் பைங்குயில் பாடக் கேட்டுக்
கேகய மாடக் கிள்ளைகண் டுவப்ப
மன்றலம் புனைமாண் வளமுறப் பூவை
நன்றெவைத் தென்ற நனிவிராய் பொதுளுஞ்
செந்நெற் கன்னலிற் செழுங்கழை கமுகிற்
றென்னையிற் கந்தி தெங்குகார்க் காலென
வளமுலாம் பண்ணை மன்னுமா தரத்தாற்
றுப்பயி வியற்கைத் தொடர்வனப் பமைந்த
வீப்போ நன்னக ரியலுறு முதக்கிற்
கண்விருந் தயிலக் கனிந்த காமர்

விண்ணவர் நாடொறும் விழைந்திவண் வரற்குப்
 பூபா லமைத்துப் போசுயர் நொடுங்கா
 சோபா னத்திற் றுன்றிய சோலை
 தண்ணிய குவட்டிற் சார்குகை யதனின்
 மண்ணிய மணியாய் வளர்குகன் றுளிற்
 சேவை செய் தன்பு செலுத்தி யுய்ந்திட
 மூவகைப் பாவின் மொழிந்தனன் றேரத்திரம்
 உற்பல மலர்ந்து வொளிர்மணிப் புனனிறை
 பொற்புறு வாவிப் பூந்தா மரையிடை
 பெடையொடு பார்ப்பைப் பெரிதுற வணைத்துத்
 தொடுதோ லடிப்பொலந் சூட்டனங் கண்டியில்
 கேட்போர்க் கினிது கிளறு முத்தமிழ்
 யாழ்ப்பா ணத்தி னணிநலம் புணைந்த
 எண்ணில் பல்வள மினிதுறப் பிறங்கு
 வண்ணை யம்பதி வைத்திய லிங்கவேள்
 ஆற்றிய மெய்த்தவ மனைய காண்முளை
 போற்றிடுங் கல்விப் பொருளெலா முணர்ந்து
 எல்லையின் ஞானத் தேய்ந்த
 செல்லைய நாவலர் சிரகிகா மணியே.

ஈப்போ, தண்ணீர்மலை வடிவேலர்

மும்மணிக் கோவை.

காப்பு

பொன்னாரு மீப்போ பொலிவேண் கிரியான
மின்னாருந் தண்ணீர்மலை வேலவற்கு—மன்னாருஞ்
செந்தமிழாற் பாமாலை செப்பவரு நற்றுணையாந்
தந்திமுகத் தெந்தையிரு தாள்

(இதன் பொருள்) இலக்குமி கடாசும் நிறைந்த
ஈப்போவினிடமாக விளங்குகின்ற, வெண்ணிறமமைந்த
தண்ணீர்மலை யென்னும் பெயரினைக்கொண்ட மலையினிட
மாகப் பிரகாசிக்கின்ற, வேற்படையினைக்கொண்ட சுப்பிர
மணியக் கடவுளுக்கு, நிலைபெற்றமைந்த செந்தமிழினை
பாவாகிய மாலையினைச் சொல்லுதற்கு யானை முகத்தை
யுடைய எம்பெருமானாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய
பெருமை பொருந்திய திருவடிகளானது எமக்கு வருகின்ற
நல்ல துணையாகும். (எ-று.) (க)

நேரிசை வெண்பா

பூமேவு பொய்கைப் புலத்துதித்த புண்ணியன்றன்
மாமேவு தாள்பரவு மாதவர்க்கே—வாமப்
பதிசேர் மனையும் பலநிதியுஞ் சீருந்
கதிசே ராருளு முறைகாண்

(இ-ள்) பூமியினிடத்துப் பொருந்திய சரவணப்
பொய்கையின் கண்ணே திருவவதரித்த புண்ணிய வடி
வாகிய முருகக்கடவுளது மேன்மை பொருந்திய திருவடி

களைத்துதிக்கும் சிறந்த தவத்தை யுடையவர்களுக்கு இம்மையிலே அழகு பொருந்திய இடமும் மனையும் பல வகைப்பட்ட செல்வங்களும் சிறப்பும் பெற்று மறுமை இன்பத்துக் கேதுவாகிய திருவருளும் முத்தியும் வந்து சேரும். (எ-று.) (2)

நேரிசை வேண்பா

மூரிதனை வேங்கை முறுகியெட்டிப் பார்க்கின்ற கார்பொழியுந் தண்ணீர்மலைக் கந்தனே—பாரதனில் யார்க்குஞ் சமைய மணித்தாகில் வேண்டுவன பார்க்கப் படுமே பணி.

(இ-ள்) இடபராசியினை வேங்கையானது, எருதென எண்ணி, முறுகிக்கொண்டு எட்டிப்பார்க்கின்ற மேகமானது மழையினைச் சொரிகின்ற தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமியே; பூமியிலே எவருக்கும் சமையம் நேரிடற் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்து முடித்துக்கொள்ளு வார்கள். (எ-று.) (15)

நேரிசை வேண்பா

சீறு மரவொலியைத் திங்கள்பார்த் தேயுடலம் கூறுபட வஞ்சங் குளிர்மலையே—நாறும் மலர்சொரிந்து தேவர் வணங்கும் பெருமை தலமுருகன் தண்ணீர்மலை.

(இ-ள்) பாம்பினது சீறுகின்ற ஒலியினைக்கேட்டுச் சந்திரன் தனது உடலம் தேய்ந்துபட அஞ்சுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய மலை; வாசனை வீசுகின்ற மலர்களைச் சொரிந்து தேவர்கள் வணங்கும் பெருமையை யுடைய தண்ணீர் மலையே; (அது) முருகப்பெருமானது தலமாகும். (எ-று.) (ச)

நேரிசை வேண்பா

திங்கனியைப் பாங்கருந்தத் தேவருல கைத்தடவி
யோங்குபொழில் தாங்கி யொளிர்மலையே—நீங்காம
லாரும் வணங்க வருள்மேவுந் தண்ணீர்மலை
தாரகனைச் செற்றேன் தலம்.

(இ-ள்) தேவர்கள் மதுரமான கனிகளை இருந்தவிடத்
திற்பக்கத்திற் பறித்துண்ணுமாறு ஓங்கிவளர்ந்த சோலை
களைப் பொருந்தி விளங்குகின்ற மலையே ; தாரகாகுரனைச்
சங்கரித்த முருகக் கடவுள் நீங்காமல் எவரும் வணங்கும்
பொருட்டாக அருள் பொருந்தி யிருக்கின்ற தண்ணீர்மலை
யென்னும் தலமாகும். (எ-று.) (ந)

நேரிசை வேண்பா

கன்னியர்தங் கொங்கையினுங் காரிருள்சேர் கூந்தலினு
நன்னீர் மலையினிலு நாறுமே—யென்னேரங்
காழகிலுஞ் சந்தனமுங் கந்தபிரான் சேர்தண்ணீர்
வீழ்மலையை நெஞ்சே விளம்பு.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் வயிரமுள்ள அகிலினது
வாசனையும் ; சந்தன வாசனையும், பெண்களது முலையி
னிடத்தும், தடித்த இருளானது சூடியிருக்கின்ற கூந்தலி
னிடத்தும், நல்ல நீரையுடைய மலையினிடத்தும் கமழும்.
அவ்வாறான பெருமையையுடைய கந்தபிரான் வீற்றிருக்
கின்ற சூனிர்ச்சி பொருந்திய நீர் வீழ்ச்சியையுடைய அம்
மலையினை நெஞ்சமே புகழ்வாயாக (எ-று.) (க)

நேரிசை வேண்பா

பேராப் பிரிவிற் பிறங்குமீப் போநகரிற்
சீரா யொளி தண்ணீர் சேர்மலையே—ஏராய்க்
குகையா லயத்துக் குகனமருங் கோலந்
தகையா துளமே தரி.

(இ-ள்) ஐக்கிய மலாய் நாடுகள் நான்கிலொன்றாகிய, பேராவில் விளங்கும் ஈப்போ நகரிற் சிறப்பொடு பிரகாசிக்கின்ற தண்ணீர்மலையினிடத்துக் குகையாகிய கோயிலின் கண்ணே, சுகப் பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தினை மனமே நீங்காமல் எப்பொழுதும் வைத்துக்கொள்வாயாக. (எ-று.) (எ)

நேரிசை வெண்பா

பாரிலுள்ள சாதியெலாம் பல்குழுவாய்த் தங்கிநிற்கு
மூர்தொடுவாய் ராச்சியமா யோதலா—மாரும்
பலவே லுடையணியும் பாராது மேல்கீ
ழிலகுவா ரின்னாட் டியல்பு.

(இ-ள்) பூமியிலுள்ள சாதிகளெல்லாம் பல கூட்டங்களாகத்தங்கி இருக்கும் ஊர், தொடுவாய் ராச்சியமென்று சொல்லலாம். நிறைந்த பலவிதமான உடையும் ஆபரணங்களும் பூண்டு விளங்குவார்கள், மேல்சாதி கீழ்சாதி யென்னும் பாசுபாடு பார்க்க மாட்டார்கள், இவைகள் இந்நாட்டினது இயற்கையாகும். (எ-று.) (அ)

நேரிசை வெண்பா

காய்ந்தறியாப் புற்றரையுங் கண்கவருஞ் சோலைகளும்
பூந்தடமு நல்வனப்புப் பூவையரும்—மாய்ந்தகன்ற
பெண்ணலமுஞ் செல்வாக்கும் பேறும் வினைமாண்பு
மெண்ணுமலாய் நாட்டி னெழில்.

(இ-ள்) காய்தலையறியாத புல்லுள்ள நிலங்களும், பார்வையைத் தன்வசப்படுத்துஞ் சோலைகளும், பூஞ்சோலைகளுஞ் சுந்தரமுள்ள மங்கையரும், இறந்தொழிந்த கற்பு நிலையும், செல்வப் பெருக்கும், பெற்றுக் கொள்ளாதற்கெரிய அநுபவங்களும், கைத்தொழில்களும், நினைக்கின்ற மலாய் நாட்டின் அழகாகும். (எ-று.) (க)

நேரிசை வேண்பா

மாடமதை நீங்கா மனையும் மறுகுகளு
 மாடரங்கு மூன்மலிந்த வாவணமுங் — கூடுதொழிற்
 பல்பண்ட சாலைகளும் பாவிப் பரத்தையரும்
 புல்குநக ரெங்கும் பொலிந்து.

(இ-ள்) மேல்வீடுகள் அமைந்தன்றித் தனித்தில்லாத
 வீடுகளும், அவைகள் உள்ள அழகான, வீதிகளும், கூத்
 தாடும் மண்டபங்களும், பலவிதமான மாமிசங்கள் மலிந்
 துள்ள கடை வீதிகளும், பலவிதமான பண்டங்களைக்
 கொண்ட கூட்டுவியாபாரக் கழகங்களும், பாவமே உருவ
 மான விலைமாதரும், நகரின் கண்ணே அதிகமாகப்
 பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.) (டு)

நேரிசை வேண்பா

என்னபிழை செய்திருந்த போதுமதை யெண்ணும
 லன்னபிழை நீக்கியென யாதரிக்க—யின்னே
 திருமான் மருகா முருகா குறவர்
 வருமான் மகள்கணவா வா.

(இ-ள்) அடியேன் என்ன விதமான பிழைகளைச் செய்
 திருந்தாலும், அவைகளைப் பொருட்படுத்தாது அப்பிழை
 களை அகற்றி ஆதரித்தற்கு இப்பொழுதே, திருமாலினது
 மருகரா யுள்ளவரே! முருகக்கடவுளே! குறவர் சேரியில்
 வந்த மானினது மகளாகிய வள்ளிநாயகியாருடைய
 கணவரே! வருவீராக. (எ-று) (டுக)

பன்னிரு சீர்க்கழில் நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

மாமேவு கோலமயில் வாகனக் கடவுளே !

வடிவேல் கரங்கொண்டவா !

வள்ளிமண வாளனே ! கொள்ளியிடை யுறவியென

வாடியலை யாதுகருணைத்

தேமேவு தண்மாரி பொழியவுனை வேண்டினேன்

செய்தவ மிலாதசிறியேன்

தீராத தேவைபுமுன் சன்னிதியை யணுகிடிற்

தீருமென அறிவோருரை

நாமேவி வருவதென் பால்மேவி டாததென்

நாதனே ! யுறுதிபுகல்வாய்

நானிலந் தனிலொன்று மறிகிலே னுணையன்றி

நாட்பல கழிந்ததையா

பாமேவு குளகனே யீப்போ மலைக்குகைப்

பரனே ! சுயம்புவடிவே !

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே !

(இ-ள்) வலிமைமிக்க அழகினைக்கொண்ட மயில் வாகனத்தி லேறுகின்ற கடவுளே ! கூர்மையுடைய வேற் படையினைக் கையிற் கொண்டிருப்பவரே ! வள்ளிநாயகி யாருக்குக் கணவராயுள்ளவரே ! அடியார்கள் கூலும் பாட்டினிடமாக விளங்கும் நெற்றிக்கண்ணினை யுடைய வரே ! ஈப்போ மலைக்குகையி லெழுந்தருளியிருக்கும் பரம் பொருளே ! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தினிடமாக விளங்குகின்றவரே ! இனிய இசைபோல விளங்கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண்ணி னிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக் கொண்ட தண்ணீர்மலை வடி

வேலனே! நான்கு பகுப்பினைக்கொண்ட பூமியின் கண்ணை உன்னைத்தவிர எவ்வகையின்பத்தையுமறியாது பலநாட்கள் கழிந்துவிட்டன. தீராத எவ்வகைத் துன்பமும், உனது சன்னிதியைக் கிட்டிய மாத்திரத்தில் தீர்ந்து விடும் என்று அறிவாளர் கூறும் மெய்யுரையானது என்னளவில் மாத்திரம் நிறைவுறாது விட்டதென்ன? என் தலைவனே! எனக்குறுவது கூறக்கடவாய். செய்யப்பட்ட நல்ல தவத்தினைப் பொருந்தாத சிறியவ னாகிய யான், இருபுறமுமெரிகின்ற கட்டையினிடையே யகப் பட்ட எறும்புபோலச் சோர்வுற்று அலைந்து திரியாது இனிமையான குளிர்ச்சி பொருந்திய கருணையாகிய மழையை என் மீது சொரியும்படி வேண்டிதல் செய்தேன் ஐயனே!

(எ-று) [க]

கவலையுறு நெஞ்சமுஞ் சுவைபடா நாவுங்
களிப்பிலா முகவுறுப்புங்
கைப்பொருளி லாவாழ்வு மொப்புயர்வி லாததின்
கருணையில் லாவாயுஞ்
சவலையறி வுங்காத லமையாத வுடலுமே
தந்தென்னை யிங்குவைத்தாய்
சரியான நீதியா வீதுனது கருணையா
சாற்றுமுரை கேட்க விலையா?
வவல் முறு மனமகிழ நிலவுமுன தருள்பெருக
வடிமைகொண் டாளவேண்டு
மறுமுகப் பொருளான தெய்வமே கண்ணிமா
ஈறுவர்முலை யமுதவாழ்வே!
பவமகலு மீப்போ மலைக்குகை யமர்ந்தவா
பானே! சுயம்புவடிவே!
பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட
தண்ணீர்மலை வடிவேலனே!

(இ-ள்) ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட பரம்பொருளாகிய தெய்வமே! கார்த்திகைப் பெண்களென்னும் ஆறு கன்னியர்களுடைய திருமுலைப்பாவினை உண்ட அயிர்தம் போன்ற வாழ்வானவரே! பணிந்தோருடைய பாவமானது நீங்குகின்ற ஈப்போ மலைக்குகையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரம்பொருளே! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தினிடமாக விளங்குகின்றவரே! இனிய இசைபோல விளங்கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர் மலை வடிவேலனே! கவலை கொண்ட மனமும், நல்ல சுவையினை யறியாத நாவும், மகிழ்ச்சியில்லாத முகமாகிய வுறுப்பு, பொருளில்லாத வாழ்க்கையும், ஒப்புயர்வற்ற உனது கருணையானது .இல்லாத ஆயுட்காலமும், தெளிவில்லாத அறிவும், அனுபவமில்லாத உடலும், ஆகிய இவைகளைத் தந்து இவ்வுலகினிடத்தே என்னை வைத்தாய்; இது சரியான நீதியா? இது உனது கருணையாகுமா? அடியேன் சொல்லுகின்ற சொல்லானது கேட்கவில்லையா? துன்பமடைகின்ற மனமானது இன்பமடையும் பொருட்டு விளங்குகின்ற உனது அருளானது பெருகும்வண்ணம் அடியேனை அடிமைகொண்டு ஆளவேண்டும். (எ-று.) [உ]

உள்ளமொ டுனைப்பணியு மன்புமழி வெய்தாத
 வுறுபொருளு மெவ்வுயிர்க்கு
 முற்றிடத் துதவியொடு நல்லோர்க ணைசமொளி
 ருயர்புலமை யறிவாற்றலும்
 வள்ளிய மனத்தனாய் வாழ்வுபெறு செல்வமும்
 வருகவலை யற்றமனமும்
 மாறாத திருவருளு நோயிலா வாயுளும்
 மாண்புபெறு சிர்சிறப்பும்
 தெள்ளிதா யிவைகளுன் னடிபரவு மன்பரைச்
 சேருமென வறைவரன்றோ

சித்திரக் கலபமர கதநிற !மயூரனே

தேவகுஞ் சரிமணாளா!

பல்லிய முழங்குமீப் போவெண் மலைக்குகைப்

பரனே சுயம்புவடிவே!

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) அலங்காரமுள்ள தோகையினைக்கொண்ட பச்சை நிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைபுடையவரே! தெய்வ யானையம்மையாருடைய கணவரே! வாத்தியங்கள் முழங்குகின்ற ஈப்போவினிட மாகவுள்ள வெண்மலைக்குகையிலெழுந் தருளியிருக்கும் பரம்பொருளே! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தினிடமாக விளங்குகின்றவரே! இனிய இசைபோல் விளங்கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்மலை வடிவேலனே! மனமானது பொருந்த உன்னைப்பணிகின்ற அன்பும், அழிவில்லாத உறுதியான பொருளும், எந்த உயிர்களுக்கும் துன்பம் வந்தகாலத்து உதவுகின்ற தன்மையும், நல்லவர்களுடைய சினேகமும், விளங்குகின்ற உயர்ந்த புலமையோடு கூடிய அறிவு வல்லமையும், கொடையொடுபட்ட மனத்தவனாய் வாழத்தக்க செல்வமும், வருகின்ற கவலையில்லாத மனமும், நீங்காத திருவருளும், நோயில்லாத பூரண வாயுளும், பெருமையுடைய மேலான சிறப்புக்களும் என்று சொல்லப்பட்ட சூற்றமில்லாத இவைகள், உன்னை வணங்குகின்ற மெய்யன்பருக்குச் சேரு மென அறிவுடையோர் கூறாநிற்பர். (எ-று) (ந.)

செந்தமிழ்க் குரவனே! சேவலங் கொடியனே!

செந்திவேன் முருகையனே!

திகழ்பரங் குன்றென விளங்கினு யன்பெருமை

செப்பு வ தெவர்க்குமுடியும்

சந்ததமு முந்தனடி சிந்தனைசெ யெந்தனைச்

சண்முகா கைவிடாதே

தாவிவந் தேன்குகா! சாமிசர வணபவா!

தணிகையங் கிரிவாசனே!

கந்தா! கடம்பனே! பழனிமலை யேரகம்

காணநின் றருள் தெய்வமே!

கதிர்காம மோனபர ஞானபண் டிதனான

கற்பகக் கருணைவாழ்வே!

பந்தம தகற்றுமீப் போமலைக் குகைமேவு

பரனே! சுயம்புவடிவே!

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) அன்பர்களது பாசபந்தங்களை நீக்கி யாட் கொள்ளும் ஈப்போ மலைக்குகையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பரம்பொருளே! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தி னிடமாக விளங்குகின்றவரே! இனிய இசைபோல விளங் கும் மொழியினைக் கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண் ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்மலை வடிவேலனே! செந்தமிழ்க்குப் பரமாசாரியரா யுள்ளவரே! சேவற்கொடியுடையவரே! செந்திற்பதியில் விளங்குகின்ற வேலாயுதத்தைக்கொண்ட முருகக்கடவுளே! குகப்பெரு மானே! குருவாயுள்ளவரே! ஆறெழுத்து வடிவானவரே! தணிகை மலையிலிருப்பவரே! கந்தனே! கடம்பனே! பழனி மலையிடத்தும்; சுவாமி மலையிடத்தும் யாவருந் தரிசிக்கும் படி கின்றருளுந் தெய்வமே! கதிர்காமத்திலிருப்பவரே! சாந்த நிலையாகிய பரம் ஞானத்தை அளிக்கவல்ல பண் டிதனாகிய கற்பகம் போன்ற நினைத்தவற்றைக் கொடுக்கும் கருணைதங்கிய வாழ்வாயிருப்பவரே! விளங்குகின்ற திருப் பரங்குன்றம் போலும் மலையினிடத்தும் இருக்கின்ற உன் னுடைய கிர்த்தியைச் சொல்லுதற்கு யாவரால் முடியும்!

ஆதலால் எப்பொழுதும் உன்னுடைய திருவடியைச் சிந்தித்
கின்றவனும், ஆவலுடன் வந்தவனுமாகிய அடியேனை ஆறு
முகங்களை உடையவரே! கைவிடாது காப்பாற்றுவீராக.
(எ-று) [ச]

அத்திமுக நெடுசெங்க னாதியாஞ் சூர்சிர
மரிந்தவச் சிரமிருக்க
வக்கிரம மிக்ககிர வுஞ்சமலை பொடியாக்கு
மயில்வேல் வலத்திருக்க
சித்தருளு முன்னுடைய தெய்வமந் திரமான
சீரா நெழுத்திருக்கத்
தீண்டினும் பூசினும் பாபமொடு பிணியறத்
தீர்க்கும்வெண் ணீறிருக்க
வித்தரையி லொன்றுமறி யாதவன் போலநீ
யென்னளவில் வீற்றிருந்தா
லென்றுய ரகற்றியெனை யுய்விக்க நீயன்றி
யின்னுமொரு தெய்வமுண்டோ
பத்திசெய் தடியர்பணி யீப்போ மலைக்குகைப்
பரனே! சுயம்புவடிவே!
பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட
தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) அன்பு செய்து அடியார்கள் பணிகின்ற
ஈப்போ மலைக்குகையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரம்
பொருளே! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தினி
டமாக விளங்குகின்றவரே! இனிய இசைபோல விளங்கும்
மொழியினைக்கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண்ணி
னிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்மலை வடி
வேலனே! தாருகன், சிங்கன், சூரன் முதலாகிய அவுணர்
களது சிரங்களைக்கொய்த வச்சிரப்படையானது இருக்க
வும்; தீயசெய்கையில் மிகுத்த கிரவுஞ்சனது மாய

உருவாகிய கிரவுஞ்ச மலையிலைப் பொடியாகச் செய்த
கூர்மை பொருந்திய வேற்படையானது வலக்கரத்திருந்
கவும்; சகலசித்துக்களையு மளிக்கின்ற தெய்வத்தன்மை
புடைய மந்திரமாகிய உனது ஆறு எழுத்துக்களிடுக்க
வும்; தொடினும் அணிந்தாலும் பாபமுடன் நோய் முதலி
யவை யற்றுப்போகும்படி நீக்கிவைக்கும் வெண்மையா
கிய திருநீரூனது இருக்கவும், இப்பூமியின்கண்ணே
ஒன்றுந்தெரியாதவன்போல் என்மட்டில் நீ வாளாவிருந்
தால், எனது துயரத்தினை நீக்கி என்னை ஈடேற்றிவைக்க
உன்னையன்றி இன்னுமொரு தெய்வமிருக்கின்றனவா ?
இல்லை. (எ-று) [ரு]

முருகா வெணுஞ்சொல்லு லாதொன்று மறியாத
முருகம்மை யெனுமன்பினுள்
முன்னு ளுனைக்கூவி நாயனல்வெட்டுண்ட
முகிழ்மலர்க் கரமீளவே
திருகாத வன்பினுற் பெறவரு ளளித்தவா
செந்திலம் பதிவாசனே !
செய்யவடி வேலேந்து மையனே யென்மீது
திருவருளளிக்கவேண்டு
முருகாத மனமுடைய கள்வனா னாலுமுன்
னுபயபா தாம்புயத்தை
யுற்றதுணை யாகவே பற்றினே னென்றுய
ரொழித்திட விரக்கமில்லையா ?
பருகா ரசைந்துலவு மீப்போ மலைக்குகைப்
பரனே ! சுயம்புவடிவே !
பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட
தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) சூற்கொண்ட மேகங்கள் அசைந்துலாவுகின்ற
ஈப்போமலைக்குகையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பரம்

பொருளே ! ஒருவராலு மாக்கப்படாத திருவுருவத்தி
 னிடமாக விளங்குகின்றவரே ! இனிய இசைபோல விளங்
 கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளி நாயகியாருடைய
 கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்
 மலை வடிவேலனே ! முன்னாளிலே முருகம்மையார் என்னும்
 அன்புடையமாதரசியானவள், முருகா வென்னும் உனது
 திருநாமத்தைத்தவிர வேறு சொல்லறியாதவளாய்
 அதனையே செபித்துக்கொண்டிருந்த ஞான்று, அப்பெ
 யரினைக்கொண்ட அயலானொருவனைக் காதலித்து அரற்று
 கின்றாளெனும் அலர்மொழிக்கஞ்சி, அவள் நாயகன் தடுக்
 கவும், தன்னுணர்வற்ற நிலையிற் கேளாது பின்னுமதனையே
 கூறவும் நாயகனைவன் சீறிக் கரத்தினைத் துணிக்க; அன்
 பிற்குழைந்த அடியாளாகிய முருகம்மையார் ஏன் முருகா?
 கரத்தினைத் துணித்தாயென்னலும், நீ கூறுகின்ற முருக
 னிடம் அதனைப்பெறக் கடவாய் என்று பரிகசித்தலும்
 உடனே முருகாவென ஓர்காற் கூவிய மாத்திரத்திற் கரத்
 தினையளித்துக் காட்சிகொடுத்த அழகிய செந்தூர்ப்பதி
 வீற்றிருப்பவனே ! சிவந்த கூர்மையான வேலாபுதத்தைத்
 தாங்கிய ஐயனே ! உருக்கமில்லாத மனதினையுடைய கள்
 வனாயிருந்தாலும் உனது திருவடித்தாமரையை உண்மை
 யான துணையாகவெண்ணிப் பிடித்தேன், என் துயரத்தை
 நீக்க இரக்கமில்லையா? (ஏ.று) [சு]

உற்றொரு மிக்கிலை யிருந்தாலு முதலியிலை

யுதவிபெற வாளுமில்லை

யொண்பொருளு மில்லைநற் கவியருமையறிகின்ற

வுத்தமனு நீயல்லவோ ?

முற்றாத முகிழ்முலைக் குறமாது கணவனே !

மூசுவண் டறைகடம்பா !

மூரிவேல் வளைசெண்டு கொண்டாழி சசிமேரு

மொய்ம்பினை யழித்த முதல்வா !

கற்றறி விலாதவன் பாடுமுன் புகழையும்

கருணையொடு கேட்கவேண்டும்

காசினியி லோதநீ ரேதநீர் தன்னையும்

கலந்துகிறை வாகுமன்றோ?

பற்றான துயரகலு மீப்போ மலைக்குகைப்

பரனே! சுயம்புவடிவே!

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) ஆன்மாக்களைப்பற்றி நிற்குந் துயரானது நீங்குகின்ற ஈப்போ மலைக்குகையி லெழுந்தருளியிருக்கும் பரம்பொருளே! ஒருவராலுமாக்கப்படாத திருவுருவத்தி னிடமாக விளங்குகின்றவரே! இனிய இசைபோல விளங் கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளி நாயகியாருடைய கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர் மலை வடிவேலனே! முதிராது விம்மிய முலையினைக்கொண்ட குறப்பெண்ணாகிய வள்ளி நாயகிக்குக் கணவரே! வண்டு கள் ஆரவாரிக்கின்ற கடப்பமாலையையுடையவரே! காய் சினவழுதியாகத் திருவவதரித்து வலிமை பொருந்திய வேலாயுதத்தையும், வளையிணையும், செண்டிணையும் கொண்டு கடலினதும், இந்திரனதும், மேருமலையினதும் எதிர்த்த வலிமைகளை அழித்த முதல்வனே! எனக்கு உற்றவர்களும் இவ்விடத்திலில்லை, இருந்தாலு முதலியுமில்லை, உதவி பெறுதற்கேற்றவர்களும்மில்லை விளங்குகின்ற பொருளு மில்லை, நல்ல கவியினது அருமையை அறியக்கூடிய உத்த மனு நீயன்றியில்லை, பூமியிலேகடல் கீரானது குற்றமுள்ள நீரிணையும் வேறுபடுத்தாது தன்னுடன் சேர்த்து நிறைந்து நிற்பதுளதாசும்ல்லவா? அதுபோற் கல்வியறிவில்லாத வனாகிய யான் பாடுமுன் புகழையும் கருணைக்கொண்டு கேட்கவேண்டும். (எ-று)

[௭]

சுத்தபர நின்மல சுகாநந்த பரவடிவ

சோதியே தூரியவடிவே !

தோன்றுபல நின்றனவு நில்லாத பலவுமுன்

தோற்றமதி லன்றுகண்டே

நித்திய பரம்பொருட் திருவடிவு குமரனென

நெஞ்சருகி யஞ்சலித்தே

நீடுமொழி கூறவே சூரனுக் கன்றுநீ

நிலைபெறக் காட்டவில்லையா?

கத்துபுன் மொழியேனு மையனே நீ தயவு

காட்டியெனை யாட்டுகொள்ளுவாய்

கந்தா ! விசாகனே ! கார்த்திகைக் குமரனே !

காமதக னன்புதல்வனே !

பத்தியொடு பருதிபணி யீப்போ மலைக்குகைப்

பரனே ! சுயம்புவடிவே !

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) அன்புடன் சூரியன் தினமும் வணங்குகின்ற ஈப்போமலைக்குகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரம்பொருளே ! ஒருவராலு மாக்கப்படாத திருவுருவத்தினிடமாக விளங்குகின்றவரே ! இனிய இசைபோல விளங்கும் மொழியினைக்கொண்ட வள்ளி நாயகியாருடைய கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்மலை வடிவேலனே ! சுத்த நிலை பொருந்திய மேலான மலமற்ற சுகாநந்த பரவடிவத்தினைபுடைய ஒளியே ! தூரிய வடிவமே ! கந்தனே ! விசாகனே ! கார்த்திகேயனே ! காமனையொத்த கண்ணுதற் கடவுள் குமாரனே ! சராசரங்கள் யாவும் உனது பேருருவத்தினிடமாக இருத்தலைச் சூரபன்மன் கண்டு முழுமுதற்கடவுளே குமார்க்கடவுளாக அவதரித்த தென மன முருகித் துதிக்கும்படி அவ்வடிவத்தினைக் காட்டவில்லையா ? தீங்கினைபுடையோரும் உன்பால்வரின்

தூயோராவதுண்மையால் அடியேன் கூறுவது பயனில்
லாத மொழிகளாயினும், உனது கருணையை என்மீது
வைத்து ஆண்டுகொள்ளவேண்டும் ஐயனே ! (எ-று) [அ]

நலமருவு மாமதுரை செந்தமிழ்ச் சங்கமேல்

நடுவீற் நிருந்தகுமரா !

நற்கீர னுரைதமிழ்ச் சுவைகனிற் தூறுபா

நற்றொடைய லணிமார்பனே !

புலமைகொண் டெழுமேக மென்னவரு மருண்கிரி

பொழிசந்த மாரியமிர்தம்

பொங்குபுக முண்டநின் செவியருகு செல்லுமோ

புன்மையேன் கவியுமையா !

வலமருவு வெற்றிவே லாபுதக் கடவுளே !

மயிலேறு மாணிக்கமே !

வானவர்கள் சிறைதவிர்த் தாண்டமுரு கையனே !

மங்கைசிவ காமிபாலா !

பலமருவு மீப்போ மலைக்குகை யமர்ந்தவா !

பரனே ! சுயம்புவடிவே !

பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட

தண்ணீர்மலை வடிவேலனே !

(இ-ள்) நல்ல பலனை அளிக்கவல்ல ஈப்போ மலைக்
குகையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பரம்பொருளே !
ஒருவராலு மாக்கப்படாத திருவுருவத்தினிடமாக விளங்கு
கின்றவரே ! இனிய இசைபோல விளங்கும் மொழியினைக்
கொண்ட வள்ளிநாயகியாருடைய கண்ணினிடமாக
ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட தண்ணீர்மலை வடிவேலனே !
வலக்கரத்தினிடமாக விளங்குகின்ற வெற்றி பொருந்திய
வேலாபுதத்தையுடைய கடவுளே ! மயிவின்மீது ஏறுகின்ற
மாணிக்க நிறம் போன்றவரே ! தேவர்களுடைய துன்பத்
தினைத்தீர்த்து ஆட்கொண்ட முருகையனே ! சிவகாமி
யம்மையாருடைய புதல்வரே ! நன்மை பொருந்திய

பெருமையான மதுரையிலே செந்தமிழ்ச் சங்கத்தில்
நடுநாயகமாக வீற்றிருந்த குமார்க்கடவுளே ! நற்கீரரென்
னும் புலவர் பெருமானாற்கூறிய கவிச்சுவை பழுத்து நல
னூறிக்கொண்டிருக்கும் திருமுருகாற்றுப்படையென்னும்
பாமாலையைச்சூடிய மார்பிணையுடையவரே ! மேகமானது
புலமைகொண்டு கவிமழையைப் பெய்தாலொப்ப அருண
கிரி நாதரால் சந்தவிற்பங்கொண்ட திருப்புகழென்னும்
அமிர்தமாரி பொழியப்பட்ட உனது செவியின் பக்கத்தே
தானும் புல்லறிவாளனாகிய எனது கவியும் செல்லுமோ ?
(எ-று) [சு]

தானு யமைந்தகுகை மேனா ளமர்ந்தநின்
தரிசனைப் பாங்குமைந்து
சாற்றுமண் டபவரிசை யேற்றமுறு மாட்சியும்
தண்ணளிக் கிருபைவடிவு
மானாய செங்கல்வ ராயர்பதி னைந்தாண்டி
னளவுதா னாதரித்து
மப்பாலு மீழ்வட விற்துதே வஸ்தான
வனுசரணை புரிதொண்டையும்
மேனாய தைப்பூச விழவினது காட்சியும்
வேண்டிவரு வாரநந்தம்
வேலனே ! யுமைதழுவு பாலனே ! சீலனே !
விண்ணவர்கள் சேனாபதீ !
பானாய வளமேவு மீப்போ மலைக்குகைப்
பரனே ! சுயம்புவடிவே !
பண்ணிலவு மொழிவள்ளி கண்ணிலவு மளிகொண்ட
தண்ணீர்மலை வடிவேலனே

(இ-ள்) சூரியனுஞ் செல்லுதற்கு அஞ்சுகின்ற வளப்
பத்திணையுடைய ஈப்போமலைக் குகையிலெழுந்தருளி யிருக்
கும் பரம்பொருளே ! ஒருவராலு மாக்கப்படாத திருவுரு
வத்தினிடமாக விளங்குகின்றவரே ! இனிய இசைபோல

விளங்குகின்ற மொழியினைக்கொண்ட வள்ளி நாயகியா
 ருடைய கண்ணினிடமாக ஒளிரும் அன்பினைக்கொண்ட
 தண்ணீர்மலை வடிவேலனே ! வேற்படையையுடையவரே !
 உமையம்மையார் தழுவிடுடுத்த பாலகரே ! சீலமான
 வரே ! தேவர் சேனாதிபதியே ! தானாயமையப்பட்ட
 குகையாகிய கோயிலின் கண்ணே எழுந்தருளிய உனது
 தரிசனையின் பெருமையும் ஐந்தாகச் சொல்லப்பட்ட மண்
 டபவரிகளைக் காட்டும் மேன்மையான சிறப்பும்; குளிர்ச்சி
 பொருந்திய கிருபையுடைய வடிவமும்; செங்கல்வராயன்
 என்பவரால் பதினைந்து வருடமளவும் பூசை முதலியன
 நடப்பித்தும் அப்பாலுமிந்து தேவஸ்தான பரிபாலன
 சபையாருடன்கூடி நடத்தும் சிறப்புக்களும், அந்நாள்
 முதல் நடக்கின்ற தைப்பூச விழாவினது காட்சியும் ஆகிய
 இவைகளைக் காணவேண்டி அளவிறந்தோர்கள் வருவார்
 கள் (எ-று) [௨]

வாழி

சீரோங்கு செல்வமும் வணிகமுந் தொழிலுஞ்
 சிறக்குமீப் போநகரிலே
 செவ்வேளி னடியர்பணி சேவலங் கொடிமஞ்ஞை
 செய்யவடி வேலும்வாழி
 பேரோங்கு தருமநெறி புலவர்செங் கோலரசு
 பெருகிரீ ழீழிவாழி
 பெட்பிடுகு சிவசமய நீறுகண் டிகைதமிழ்ப்
 பெருமையென் றென்றும்வாழி
 யேரோங்கு சங்கரன் தருசரவ ணத்தரள
 மின்பமுட னினி துவாழி
 யெழில்கொண்ட விந்துதே வஸ்தான சபையினிட
 மிலகுவோ ரென்றும்வாழி
 பாரோங்கு தண்ணீர்மலை வடிவேலர் புகழ்பரவு
 பாவாகு மிக்கவிதையும்
 படிப்போர் துதிப்போர் தினந்தினம் நீடுழி
 பாரினிடை வாழிவாழி

கட்டளைக் கலித்துறை.

கற்றார் பணிந்திடு மீப்போ மலைவளர் கந்தனருள்
பெற்றார் பெறுவ ரரியதெல் லாமிந்தப் பேருலகில்
வற்றாத செல்வமும் வானானும் பேறும் வருமிடருஞ்
செற்றோட நாளுஞ் சிவபோகந் தங்கிச் செழித்திடவே

(இ-ள்) கற்றோரால் வணங்கப்படு மீப்போ மலையி
லெழுந்தருளியிருக்கும் கந்தனது அருளைப்பெற்றவர், எப்
பொழுதும் வருகின்ற துன்பங்களெல்லாம் அழிந்துபோகக்
குறையாத செல்வமும் இந்திர பதவியும் பெறுவர்; அதுவு
மன்றி இவ்வுலகில் அரியதெல்லாம் பெறுவர்; பின்னுஞ்
சிவபோகந் தங்கிச் செழித்திடவும் பெறுவர். (எ-று) [க]

சூன்றந் தொறுமுறை கோலா குமர குருபரனே
யென்றுமுன் பொன்னடி யேத்தார்க் கிடரு மிடும்பைகளுந்
துன்றும் பணியு மடியார்க் கமரர் தொழும்பு செய்யும்
நன்றும் பெருமையுஞ் செல்வமுஞ் சீரொடு நண்ணிடுமே

(இ-ள்) சூன்றங்கள் தோறும் வீற்றிருக்கின்ற
அழகனே! இளமை நீங்காத மேலான குருவாயிருப்
பவரே! எப்பொழுதும் உனது பொன்போன்ற திருவடி
யைத் துதியாதவர்க்கே துன்பமும் வறுமையும் அதிகரிக்
கும்; துதிக்கின்ற அடியார்களுக்குத் தேவர்கள் பணிபுரி
கின்ற சிறப்பும் சகல பெருமையும் செல்வமும் அழகோடு
பொருந்தும். (எ-று) [உ]

வையா புரியும் பரங்குன்றும் மேவிய வாழ்வினைப்போற்
கையா றிரண்டுடைக் கந்தாயிப் போமலை காணநின்றாய்
மெய்யா ஷ்ணத்தொழு மன்பர்க்கிரங்கும் விழுப்பொருளே
செய்யா சிவசுப் பிரமணி ஞான தினகரனே

(இ-ள்) உண்மையுடன் உன்னை வணங்குகின்ற அன்பர்களுக்கு அருள்செய்கின்ற மேலான பொருளாயிருப்பவரே! செந்நிறமானவரே! சிவசுப்பிரமணி யென்னும் நூன சூரியனே! பன்னிருகைகளையுடைய கந்தனே! பழனியும் திருப்பரங்குன்றும் பொருந்தியிருக்கின்ற வாழ்க்கையினைப்போல் ஈப்போமலைக் குகையில் யாவருங்காண இருக்கின்றாய். (எ-று) [ந]

பண்ணார் மொழிமட வாரொடுங் கூடிப் பயிலுமின்பம்
மண்ணார் மிசைதுணை யென்றுனும் மூடருன் வான்கருணை
யுண்ணார் துயர மொழியா ருறுதி யுறுபொருளை
நண்ணார் பிறவிப் பயனுண ராரிந்த நானிலத்தே

(இ-ள்) இந்த நால்வகைப் பூமியின்கண்ணே, பண்ணிறந்த மொழியினையுடைய பெண்களோடுங் கூடியனுபவிக்கின்ற இன்பமே இவ்வுலகில் துணையென்று எண்ணுகின்ற மூடரானவர், மேலான உனது கருணையைப் புசிக்க மாட்டார்கள் ; துயரத்தினின்று நீங்கமாட்டார்கள் ; உறுதியைக்கொடுக்கின்ற பொருளை விரும்பமாட்டார்கள்; தமது பிறவியினால் ஆம்பயனையும் அறியமாட்டார்கள். (எ-று) [ச]

கூறுங் கருணை வடிவாங் குமரன் குறிவடிவ
மாறுஞ் சமயமொ ராறுக்கு முட்பொரு ளற்புதத்தைத்
தேறும் பெருமை தெளிவா ரவனடி சிந்தைசெய்து
வீறுந் துயரொழித் தேகாந்த மேவிட வேண்டுவரே

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற கருணையே தனக்குரிய வடிவாகவுள்ள குமாரசக்கடவுளினது ஆறு திருவுருவத் திருமேனிகளும் ஆறு சமயங்களுக்கும் உட்பொருளாகுமென்னும் அந்த அற்புதத்தை விளக்கிக் கொள்ளுகின்ற பெருமையைத் தெளிகின்றவர்களே அவனடியைச் சிந்

தித்து வலிமையுடைய துயரை நீக்கி ஏகாந்தத்தையடைவார்கள். (எ-று) [௫]

ஈப்போ மலையி லெழுந்தருள் வேலவ வென்றுமுயர்
காப்பா யெனக்குன் கழலிணை தந்தருள் காதலித்து
நாப்பா லுனதெழுத் தோதவு மென்னை நலிவுசெய்யுந்
தீப்பா லனவழிந் தேகவு மின்பஞ் செழிக்கவுமே

(இ-ள்) ஈப்போ மலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் வேலாயுதனே; என்னைத் துன்பப்படுத்தும் தீங்கான காரியங்கள் நீங்கவும்; இன்பமானது பெருகவும்; அன்பு கொண்டு நாவினிடத்து உனது ஆறெழுத்துக்களை ஓதவும்; மேன்மையான காவலாக உனது திருவடிகளைத் தந்தருள வேண்டும். (எ-று) [௬]

வேலன் பெருமன் விசாகன் விமலன் விடையில்வரும்
கோலன் குமரன் குளகன் மயிலன் குமரிபெற்ற
பாலன் பரம தயாள னவுணர் பகைக்குவெய்ய
காலன் திருவரு ளென்னுளு மேலுறக் காத்திடமே

(இ-ள்) வேலிணையுடையவன்; பெருமையையுடைய வன்; விசாகன்; இயற்கையே மலமில்லாதவன்; இடப வாகனத்தில் வரும் அழகிணையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வன்; நெற்றிக் கண்ணிணையுடையவன்; மயில் வாக னத்தை யுடையவன்; எக்காலமும் குமரியாகவுள்ள பரா சத்தியின் பாலகன்; ஒப்புயர்வற்ற இரக்கமுடையவன்; அசுரர்களுடைய பகைக்குக் கொடிய காலனாகவுள்ளவன்; அவனுடைய திருவருள் எப்பொழுதும் மேன்மைபொ ருந்த எம்மைக் காப்பாற்றும். (எ-று) [௭]

நீடும் பெருமை பொருளொன்றி னுலந்த நீன்பெருமை
கூடுங் கலையறி வோடுறி லின்பங் கொழிக்குமன்றித்
தேடும் புகழ்வண்மை யோடவை சேரிற் சிறீ தரனே
யாடும் மயிற்கந்த நின்னன்புமேறி லளப்பரிதே

(இ-ள்) உயர்ந்த பெருமையானது பொருளினால் வந்து கூடும், அப்பொருளுங் கல்வியறிவோடு சேர்ந்தால் இன்பத்தைச் சொரியும், அவ்விரண்டும் புகழையுடைய கொடையோடு சேர்ந்தால் இலக்குமி நாயகனது அமிசமாகக் கூறலாம். இவை மூன்றுடன் ஆகேன்ற மயில் வாகனத்தையுடைய கந்தனே? உன்னிடத்து அன்புமிருக்கின் அதற்கோர் அளவுகூறுதல் இவ்வுலகினிடத்து அரிதாகும். (எ-று) [அ]

ஆருந் துணையிலீலை நான் படும் பாடுன் னறுமுகங்கள் சேருங் கருணை விழியொன்றி லேனுந் தெரிகிலவோ தாருஞ் சுடர்வடி வேற்படைத் தண்ணிர் மலைக்குகனே சீருஞ் சிறப்பு முனதடி யானெனுஞ் செல்வமுமே

(இ-ள்) ஒளிபொருந்திய கூர்மையுடைய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய தண்ணிமலைக் குகனே! ஆருந்துணையிலீலாது நான் படுகின்ற துன்பங்கள் உமது ஆறு முகங்களிற் பொருந்திய பன்னிரண்டு கண்களில் ஒரு கண்ணுக்கேனும் தெரியவில்லையோ? செல்வத்துடன் கூடிய சிறப்புக்களும் உமது அடியவன் என்னும் பாக்கியத்தைபுந்தந்தருளுவீராக. (எ-று) [க]

வேலுடை யான்றகர் மேலுடை யானொளிர் வெள்ளிவெற்பின் மேலுடை யானதள் மேலுடை யான்றந்த வேண்மயிலின் பாலுடை யான்வள்ளி பாலுடை யான்பங்க யச்சிலம்பின் காலுடை யான்புக மாறுடை யானெனைக் காப்பவனே

(இ-ள்) வேலாயுதத்தை யுடையவன், செருக்குற்ற ஆட்டுக்கடாவினமேல் ஆரோகணித்து அதனை அடக்கினவன், ஒளி வீசுகின்ற வெள்ளிமலையின் மேலிருப்பவரும் புலித்தோலை ஆடையாக உடையவருமாகிய சிவபெருமானை நிரப்பட்ட வேளென்னும் பெயரையுடையவன், மயிலி

னிடத்தே நீங்காதிருப்பவன், வள்ளிநாயகியாரை ஒரு
பாகத்திற் கொண்டிருப்பவன், சிலம்பணிந்த செந்தாமரை
போன்ற திருவடியையுடையவன், ஆறுமுகங்களை யுடைய
வன் என்னைக் காப்பாற்றுகின்ற கடவுளாகும். (எ-று) [௩]

முற்றிற்று.

ஆக்கியோன் பெயரும் காலமும்.

சீர்திகழு நலம்பொலியு மீப்போவிற் தண்ணிலைச் செல்வர்மீதே
யேர்திகழும் பாமாலை செய்தவன் றன் சன்னிதியி லேற்றம்பெற்றான்
பேர்திகழும் யாழ்நகர்வண் வயித்திலிங்க சேல்லைய பெயரோனோங்க
வார் திகழுங் கலியையா யிரத்திருபத் தேழின்மதி யானிதானே.

உ

யாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலத்

தலைமையாசிரியரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வித்துவானுமாகிய

சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்

சொல்லிய சாற்றுக்கவி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

பூவாரும் வண்ணைநகர் பொலிதிருமா தடிக்கமலம்

போற்றி மேலாம்

நாவாரு மிரட்டைமணி மாலையொடு பதிகமிவை

நயந்து செய்தான்

மாவாரு மப்பதியோன் வைத்தியலிங் கன்றருநன்

மதலை யான

பாவாரும் புலமையுள்ளோன் கலையுணர்ந்தோன் செல்லைய

பாவல் லோனே.

உ
ஸ்ரீராமஜெயம்.
வண்வணத்
திருமகள் இரட்டைமணிமாலை.

சீரார் திருவண்ணை செய்யவள்மேற் சேரிரட்டை
யோரார் மணிமாலை யோதுதற்கு—நேராக
நாளுமொளிர் சங்காழி நற்றண்டு வில்லுடனே
வாளுந் துணையாய் வரும்.

நூல்

நேரிசை வெண்பா

பூமே விருந்து பொலிவுறநற் சீவர்களை
ஆமா றளித்தருளு மன்னையே!—மாமேவு
பொன்னே! மணியே! புகழே! புவகைபொலி
மின்னே யருளை விதி.

க

கட்டளைக் கலித்துறை

விதிதனை யுற்ற வெறுமையி னேற்கு விரைந்துனது
கதிதனைக் காணக் கடைக்கணிப் பாய்கதித் தோங்குமின்ப
நிதிதனைப் பெற்று நிலைபெற்று வாழ்வுயர் நீர்மைபெற்றே
சதிதனை நீங்கி யழியாத பேரின்பந் தங்கிடவே.

உ

நேரிசை வெண்பா

தங்கும் படிக்கிச்சை தந்தாளு வாபுனது
பொங்குந் திருத்தாளிற் பொற்கொடியே!—யெங்கு
மொளியா யுயிர்க்குயிரா யூதியமா யூனாய்
நளியா யுறைவாய் நவில்.

ஈ

கட்டளைக் கலித்துறை

நவில்கஞ்ச மென்றிருக் கோயில்கொண்டாயிரு நற்புறமும்
 குவியஞ் சனக்குன் றிரண்டேந்தி மஞ்சனங் கொள்ளரித
 மவிருந் திருவடி வும்புய நான்கும் மலர்க்கரமும்
 கவினுங் குறுநகை யுந்திரு நோக்குமென் கண்ணின்றவே.

நேரிசை வெண்பா

நின்றாளு நீயிருக்க நெஞ்சங் கவலுவதேன்
 குன்று மணியே! குவலயமே—லென்றாயே!
 வாழாரின் றாய்நின் மகிழ்நரொடு வாழ்விலியைத்
 தாழாது காத்தல் தகும். (ந)

கட்டளைக் கலித்துறை

தகுமாறு நின்னடி தஞ்சமென் தேத்திரந் றண்மலரா
 லுகுமாறு காண்கில னுன்கோயில் சூழ்கில னுன்பொதியை
 மிகுமாறு கொண்டு வளர்த்ததல் லால்விழி நீர்பெருகி
 நெகுமாறு நெஞ்சம் பணிகின்றி லேனைநி னைந்தருளே. (ஈ)

நேரிசை வெண்பா

அருளே வடிவ மகிலவுயிர்க் கெல்லாம்
 பொருளே யியங்கும் புலனா—யிருள்சீத்து
 நிற்குஞ் சடரொளியே! நின்னைநேர் வேறுபொருள்
 சொற்குப் படுமோ சொல. (எ)

கட்டளைக் கலித்துறை

சொல்லும் பொருளுந் துணையொடு சுற்றமுந் தூநெறியு
 மில்லுஞ் சுகமு மெடுக்குங் குழவியு மேந்தெழிலும்
 மல்லுந் திசைகள் மருவும் புகழும் வளர்கல்வியும்
 புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி பாதம் பொருந்தினர்க்கே, அ

நேரிசை வெண்பா

கேட்டிருக்க லாமோ கிறிபடுமோ நின்பெருமை
தோட்டுச்செந் தாமரைமேற் தூயனமே!—நாட்டி
னிருணக் கராவா னிடர்ப்படுமென் னோலங்
கருணைக் கிழுக்கன்றோ காண்.

கூ

கட்டளைக் கலித்துறை

காண்பானுங் காட்சியு மேற்கும் பொருளுங் கலந்துறுதி
பாண்பா டளிமுரல் பங்கயத் தாய்நின் பரந்தவருட்
பூண்பார்வை தன்னுட் பொலிவதன் றோபொங்கு பாற்கடலுட்
சேண்பா லவர்துதி செய்ய வுதித்த செழும்பொருளே! கடு

நேரிசை வெண்பா

பொருகின்ற பஞ்சப் புலனொழித்து மூலத்
தெரிகொண்டு காலா லெழுப்பி—உருகும்
மதிமண் டலத்தே வதிந்தோர்க் கெளிதாந்
திதியாள னில்லாள் திறம்.

கக

கட்டளைக் கலித்துறை

திறம்படு தொல்பதி கொல்லா புரத்திற் நிகழ்விமலை
யறம்படு செல்வி அமலை கமலை அரிப்பிரியை
நிறம்படு மாமணி யென்றேத்து வார்க்கு நினைத்தவெலாம்
புறம்படு மாறின்றி யெய்துங்கண் டிர்பொருட் பேறுகளே.

நேரிசை வெண்பா

பேறாய்ப் பெரியாழ்வார் பிள்ளையாய்க் குல்லையிடை
வீறு யவதரித்த விந்தையே!—நாறுதொடை
சூடிக் கொடுத்த சுடரே ; யரங்கர்தோள்
நாடினாய் ! தந்தாள் நலம்.

கங்.

கட்டளைக் கலித்துறை

நல்லாரி னத்துளை நற்றமிழ்ப் பின்னுளை நான்மறையின்
சொல்லார் சிரத்துளை சொற்றொறு நீயுளை தோன்றுபல
நில்லாது நின்ற சராசரந் தோறுநி றைந்துளையே
லெல்லா வடிவு முடையா யுனையெங்ங னேத்துவனே. கச

நேரிசை வெண்பா

ஏத்து மடியார்க ளீரே முலகினைபுங்
காத்து மளித்துங் கழிப்பராற்—பூத்த
மடல்சேர் மரையுறையும் மாதேவி நோக்கின்
கடைசே ரருளாற் கதித்து கரு

கட்டளைக் கலித்துறை

கதிக்கும் பெருநிதி காவலர் சேவை கருகதண்டி
பதிக்கும் மணிக் குவை பட்டுப்பட்ட டாடை பசும்பொனணி
மதிக்கும் வளமனை வாரணம் வாசிம கிழ்ச்சிபொங்கிக்
குதிக்கு மிலையென்ற சொன்னீங்க யாவுங் குறைவறவே.

நேரிசை வெண்பா

அறவே புலனெடுங்கி யையுந்திக் கண்பஞ்
சுறநா விழும்ப்போ தோடித்—திறமேவு
நாகாரி மீதி நளிளையே யஞ்சலென
வாகாய் மகிழ்நெடு வா. கஎ

கட்டளைக் கலித்துறை

வானோக்கி வாழுங் குடிகடம் மன்னை மலர்முகத்தைத்
தானோக்கி வாழு மிளஞ்சே யரசன் றனதுசெங்கோல்
மேனோக்கி வாழு முயர்நீதி யொவ்வொன்று மேன்மையுண்டு
மானோக்கி மாதருண் மேனோக்கி மன்னுயிர் வாழும்ன்றே.

நேரிசை வெண்பா

வாழமயி ராணிகலை வாணியபி ராடியொடு
 தாழமர மங்கையர்கள் சந்நிதியே—வாழ்வு
 புனைந்தாள் கமலவனப் பூவையடிப் பூவை
 வனைந்தாளென் சென்னி மனம்.

ககூ

கட்டளைக் கலித்துறை

மனங்கொண் டிருந்து மதிக்கொண் டிருந்து வருமன்னையா
 யினங்கொண் டிருந்தென தில்கொண் டிருந்திடி லெத்தனையுங்
 கனங்கொண் டிருந்து பிறக்கவஞ் சேன்கம லாலயமேல்
 வனங்கொண் டிருந்த புரிசடை வர்க்குழற் பூமகளே ! உய்

முற்றிற்று.

உ
ஸ்ரீராமஜெயம்
வண்ணைத்

திருமகள் பதிகம்

“ மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதம் ”

என்னும் சந்தம்
பண்பழம் பஞ்சரம்.

காப்பு

பூபரவு வண்ணைதனிற் போற்றுதிரு மாதின்மேல்
நாபரவு நற்பதிகம் நான் பாட—மாபரவு
வேரிமகிழ் மாலே விமலன் சடகோபன்
காரிமகன் பொன்னடியே காப்பு.

நூல்

பூவி நீடுபொ லிந்து யாங்கணும்
போற்ற நின்றிடு தோற்றமாந்
தேவியே ! யழி யாத நின்னருள்
தேடி னேனருள் வாடிடாப்
பாவி யேன்நெடு நாட்ப டிந்த
பரிப்ப வக்கட னின்றெனைத்
தாவி யாள்கம லால யத்துறை
சலசையே ! வருக வருகவே.
மண்ணில் யாக்கை யெடுத்த போதுநின்
மாறி லாத வருட்பெருந்
தண்ண ளிக்குரு வாகி டாதவர்
தம்மை யேன்புவி மீதினில்

எண்ணி டாதுனை யான்ம றக்கினு
 மேழை மீதி விரங்கியே
 நண்ணி யங்கம லால யத்துறை
 நளினை யே ! வருக வருகவே.

12

ஆதி நாரண னாக மீதொளிர்
 அற்பு தத்திரு நடனமே !
 வேத னோடரன் மால்சு ரர்க்கிறை
 வேண்டி நிற்பது முன்னருள்
 கோதி லாதம னத்த ரோடுறை
 கோதை யே ! குறை தீர்த்தருள்
 பாத மேதுனை யாய டைந்தனன்
 பதுமை யே ! வருக வருகவே

3

முத்தொ ழிற்குமு தல்வி யாகியு
 மூல காரண மூர்த்தி யாய்ச்
 சுத்த நின்மல நிட்க ளங்க
 சொரூப சின்மய தூரியமாய்
 முத்தி யாகியு முத்தி வித்து
 முளைத்தெ முந்திடு முளையுமாய்க்
 கத்து நான்மறை யாகி நின்றிடு
 கார ணி ! வருக வருகவே

4

மன்ன னாகவுந் துய்த்த லின்றி
 மலர்க்கை நீட்டி யிரந்தவன்
 பொன்ன னாகவு மேழை யின்றிப்
 பிறந்தி றந்திடு நாள்வரை
 சொன்ன மேவுசம் பன்ன னாகவுந்
 தோற்ற வேண்டுநின் கண்ணருள்
 பின்னை யே ! பரி பூர ணி ! யரிப்
 பிரியை யே ! வருக வருகவே.

5

கொடிய வல்விலங் கதிர்செய் கானகங்
 கூட மாநக ராகிடும்
 மிக்கொள் கூன்குரு ழேமை நின்னருள்
 மேவின் மூவுல காளுவர்
 படியி லேகின தருளி லாதவர்
 பாவி யாய்நடைப் பிணமதே
 துடியி டைந்திடு மிடைகொள் பூவனத்
 தோகை யே! வருக வருகவே

6

சீதை யாய்ச்சிறீ ராமர் தாமணநூ
 செய்ய வில்லொடு தோன்றினாய்
 இராதை யாய்விடை யேழு வென்றிடு
 மிருடி கேசனை மருவினாய்
 வாதை யாய்ப்புவி மீது வாழ்க்கையில்
 வாடி னேனி னடிச்சரண்
 கோதை யே! பர ஞான மோனமெய்க்
 கொண்ட லே! வருக வருகவே

7

அப்ப நீ!யுய ரம்மை நீ!குரு
 வறினி னுக்கறி வாகும்நீ!
 வைப்பு நீ!யுயிர் வடிவு நீ! பொருள்
 வாழ்க்கை நீ! யறு சுவையுநீ!
 அப்பு சூழ்ப்புவி தன்னி லேயறி
 வான காட்சிமெய்த் தெய்வமே!
 தப்பு செய்யினு நீபொ றுத்தருள்
 தயாப ரீ! வருக வருகவே

8

அன்னை யே! யுனை யன்றி யோருற
 வவனி மீதிலை யஃதினல்
 துன்னு பொன்னடி யென்ம னத்திடை
 சூட்டி னேனருள் காட்டுவாய்!

மின்னு பூம்பொழில் வண்ணை மேவிடு
 வேற்க ணைய் ! கமலாசனி!
 இன்னல் தீர்த்தெனை யஞ்சு லென்றருள்
 இந்தி ரை! வருக வருகவே

9

இல்லா தார்க்குல கில்லையுள்ளவர்க்
 கெல்லா ருந்துதி செய்குவார்
 சொல்லு நீ திகுன் ருத தோர்ந்துவின்
 தூய சீரடி பாடினேன்
 தில்லை காஞ்சி தென் னாகையிந்தளூர்
 சேறை யூர்மலை சோலையுங்
 குல்லை நாறும ரங்க மாதிய
 குலவு நாயகி ! வருகவே.

10

முற்றிற்று

உ
அரிநாம தோத்திரம்.

சங்கு சக்ர பீ தாம்பர தாரி
தந்த வக்ரசிசு பாலசம் மாரி
சலச லோசன தற்பர நீதா
அகில லோக அரி அற்புத போதா
என்னை யாள்பர நாத முராரி
ஏதி லார்க்கருள் துய்ய புராரி
நித்திய தத்துவ நின்மல ஞுபா
சித்த முண்டுகொல் பத்துமநாபா

வேறு

வாச தேவ பரந்தாமா
சோதை மகிழ்ந்த அரிராமா
பின்னை மகிழ்ந்த பிரானேசா
வண்ணை யமர்ந்த அருள்வாசா
பூவுல குண்டுமிழ் சீதரனே
போற்றினேனுன்னடி மாதவனே
கோபா லா அரி கோவிந்தா
கோகுல நந்தன சீபாலா
எங்கு நிறைந்த பரம்பொருளே
எந்த னிடர்வினை தீர்த்தருளே
வேங்கட மாமலை யோங்கியவா
ஈங்கது போலுன தருள் தரவா

வேறு

மருதி டந்த மாதவா
எருத டர்ந்த கேசவா
வண்ணை வேங்க டேஸ்பரா

வரத னேதா மோதரா
 கோல மான தூயனே
 தால முண்ட வாயனே
 வேலை மீது பள்ளியாய்
 நீல மேக வள்ளியாய்
 ஆழி கொண்ட கையனே
 வாழி நாமம் மெய்யனே

வேறு

அட்டாட்ச ரப்பொரு ளாய்நிறைந் தாயே
 கட்டமி லாதெனைக் காத்தருள் வாயே
 பண்ணவர் பணியும்வை குந்தா முகுந்தா
 பாவிக்கு னின்னருள் பாலிப்பா யெந்தாய்
 பாதுகை யீந்தப ரமத யாளா
 மாதொளிர் மேனி மறைமுடி யாளா
 தந்தைசொற் காய்முடி தன்னைவி டுத்தோய்
 வந்தனை செய்குரர்க் கபய மளித்தோய்
 அண்ட சராசர மெங்கும் நிறைந்தாய்
 அளவினைத் தூணில் அறிந்திட வந்தாய்

20

வேறு

செந்தமிழ்ப் பின்சென்ற செல்வக் கொழுந்தே
 சேவடி துதிசெய்யத் திருவருள் நீயே
 ஏழும லைப்பொரு ளாயிருந் தாயே
 என் துதி தன்னையு வந்தருள் வாயே
 சீதர கேசவ நந்த முகுந்தா
 நீத பரத்துவ நாத வரந்தா
 நீல முகுந்தா நிருதர்கள் காலா
 வேலையின் மேற்றூயில் பாலக சீலா

பாண்டவ தூதா பத்தும நாபா
 நீண்டருள் வாமன நின்மல கிருபா
 சுத்தசை தன்னிய சுந்தர மூர்த்தி
 சோதிசு தர்சன நிட்கள மூர்த்தி

வேறு

ஆதிமூல ஆதிமூல ஆதிமூல நாதனே
 வேதபர நாதமூல ஆதிமூல நீதனே
 நாவிழுந்து கண்மயங்கி நாடியோயும் போதிலே
 தாவிவந்தென் முன்னேநின்று தாங்கியா தரிப்பாயே
 அத்திரின்று மூலமென்ன ஆழியேவு மச்சதா
 சித்தமுன்னை யன்றியில்லைச் ஸ்ரீநமோ நாராயண
 வித்தரித்த சுத்தமுத்தி சத்திபால சித்தனே
 30 பத்தருத்த மத்திறத்து சித்தமாடும் சுத்தனே
 மாடு வீடு பாடுகொண்டு நீடுமென்ற னுள்ளமே
 தேடுகாடு சென்றிடாமு னுடுவேய னுள்ளவே
 அந்திவண்ண மாழிவண்ணஞ்சிந்தைவண்ண மானவா
 நொந்தழைக்கு மேழைமீது நோக்குவேயின் கானவா

வேறு

வனமாலைத் தரிமாலைப் போற்று
 வருமாலைத் தரியாமல் நீற்று
 நலிகின்ற மடநெஞ்சே நில்லு
 நாராய னாவென்று சொல்லு
 கலங்காதே மடநெஞ்சே ! நில்லு
 காகுத்தன் நாமத்தைச் சொல்லு
 சீரழியும் மடநெஞ்சே ! நில்லு
 சீதரனை நாவாரச் சொல்லு
 துளாய்மாலை யான்பெயரைச் சொல்லு
 துயரம்போய் விட்டதெனத் துள்ளு
 பாற்கடற் பள்ளியான் பெயரே
 பாவிகாள் சொல்லுவீர் ! நீரே

40

கேடழிய வேண்டுமென் னெஞ்சே
 கேசவன் திருவடி யிறைஞ்சே
 மாயவாழ் வின்னலுறு மனமே
 மாயனடி பத்திசெய் தினமே
 பொன்பூமி யாடையணி வீடு
 பொங்குமா தவனடியை நாடு

வேறு

சீதர னென்றுனைச் செப்புவனே
 செய்வினை தனினின்று தப்புவனே
 தாமோ தரனடி சார்ந்தனனே
 சஞ்சல மதினின்று தீர்ந்தனனே
 மாதவ னடியினை மறவேனே
 வல்வினை யாலினிப் பிறவேனே
 வேங்கட வாவென விள்ளுவமே
 வீழ்ந்தது வினையெனத் துள்ளுவமே
 பன்னக சயனைப் பாடுவமே
 பதின்மர்சொல் வாய்மொழி நாடுவமே
 பேய்முலை புண்ட பிரானடியே
 பிரியமோ டனுதினம் பேணுதியே
 அரவனை யான்புகழ் பாடுவமே
 அவனடி யாரொடும் கூடுவமே
 நான்சொன்ன பாடலும் கேட்டாரே !
 நாதாந்த வைகுந்த நாட்டாரே !
 நாரா யணனடி நல்லவரே

50

நல்ல தெல்லாந்தர வல்லவரே
 எனக்கினித் துயரிலை விட்டேனே
 எம்பெரு மானடி தொட்டேனே
 என்னுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
 இருப்பது தாரக புத்தமுதே
 பாலகிருஷ் ணன்பதம் பாடுவமே

பாராங் குசன்மொழி தேடுவமே
 அரங்கத்து மணியே யருமணியே !
 ஆண்டா ளணியுந் திருமணியே !
 பீதாம் பரதர அரிநமோ நாரண !
 நாதார் தரசிவை சோதர பூரண !
 சிந்தனைக் கெட்டா திருப்பதுவே
 திருமால் திருவருள் விருப்பதுவே
 மதுசூ தனனடி மறவேனே
 மறவிதன் கதவினைத் திறவேனே
 பையர வணைமிசைத் துயில்வோனே !
 பாவியேன் படுதுயர் களைவோனே !
 வேங்கட சிமய விழுப்பொருளே !
 வேண்டினே னாகத் துறைபொருளே !
 கருடத் துவசா கண்ணபிரானே !
 புருடோத் தமனே புண்ணியனே !

60

வேறு

திருவளரும் மணமகள் கணவா ! உந்தன்
 திருவருளே வேண்டினேன் துதிசெய்யத்துணைவா
 வண்ணைநகர் வாசனே ! சரணம் ; எந்தன்
 வலியுபிணி கலிநலியத் திருவடியே யரணம்
 மாரிதடுத் தாண்ட கோபா ! கருணை
 மாரியளித் தானும் தேவகிதேவி பாலா !
 அன்னமா யருமறைசொல் வாயா ! நீண்ட
 ஆதி திரு விக்கிரம அமலனே ! மாயா !
 உன்னடிக் கென்றொரு விண்ணப்பம் ; தாரு
 முலையாது துயராழி நீந்தவொரு தெப்பம்
 அரிநமோ நாராயண ! வென் ; நமரர்
 அஞ்சலிசெய் தடிபணியுஞ் செஞ்சரணம் போற்றி
 பொல்லாத மாயமிடி நீங்கி—உந்தன்

பொற்பாத கமலத்தை யெப்போதுந் தாங்கி
கைதவ மிலாதுனடி பாடி—நாளும்
கநகவம் பரநாதனே ! யென்று தேடி
கைவிடே லுன்னடிக் கபயம்—மிகவும்
கவலையுற் றேனளியும் ! நின்பாத உபயம்
பரிபவம தால்நிதமும் வாடிப்—பாழில்

70 பாவிவேன் தவியாது தேவியருள்கூடி
வண்ணைநகர் வேங்கடேச் சுரனே ! கமல
மாதுவளர் பூவைநிற மேனிவளைக் கரனே
கோபாலனையரி முகுந்தா ! பின்னை
கூடிமகிழ் சீதரா ! பூவைநிற வண்ணை

வேறு

சோலைமலை மீதிருக்குஞ் சோதிமயமே ! பா
காலன் துதி செய்யுமொரு நீலமயமே
ஒரிரவி லோர்மனையில் வந்து பிறந்தாய் ! அன்றே
ஒரிரவி லோர்மனையில் நன்று கிடந்தாய்
மாயவன்னை யாகிவந்த பூதனைதனை—முலை
வாயில்வழி ஆவிகொண்ட சீதரா ! நினை
பாடும்வண்ணைச் செல்லையன் நாடும்பொருளே ;
76 வந்து—கூடும்படி செய்தநிறை வான அருளே !

முற்றிற்று.

வண்வண

வேங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல்.

காப்பு

திருமேவு மணிமார்பத் தேவதேவன்
 சீர்செறியும் வண்ணைநகர்ச் செம்பொற் கோயில்
 உருமேவும் பரமபதத் தொருவன் வேழ
 மோலமிட முன்னின்ற வயர்வொப் பில்லான்
 மருமேவுந் துளபத்தார் வேங்க டேசன்
 மலரடிக்கே ஊஞ்சலிசை மகிழ்ந்து பாடத்
 தருமேவு தமிழ்மறைசொல் குருகூர் நங்கை
 தந்தவருட் சேய்மலர்த்தாள் சிந்திப் பாமே.

1

நூல்

பங்கயனு முருத்திரனுங் கால்க ளாகப்
 பராபரமே மணியார்ந்த விட்ட மாகப்
 பொங்குகலை ஞானமொடா கமநூ லங்கம்
 பொருந்துமுப நிடதமுறுக் கிழைய தாகத்
 துங்கமிசூ நால்வேதங் கயிற தாகத்
 துலங்குபிர ணவமேபொற் பலகை யாக
 மங்குல்தவழ் சோலைசெறி வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசரரே! யாடி ஞஞ்சல்.

2

துய்யபர வெளியேநல் விதான மாகத்
 துலங்குடுக்கள் நவமணியின் மாலை யாகப்
 பொய்கை முதல் மூவர் தமிழ் விளக்க மாகப்
 போதாந்த மங்கலவா லாத்தி யாகச்

செய்யவனுங் கலைமதியும் கவிகை தாங்கத்
 திருமகளார் வலமார்பிற் சீர்கொண் டாட
 வையமதில் வளஞ்செறியும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ஞஞ்சல்.

3

மன்னுமறம் பொருளின்பம் வீடு நான்கும்
 மருவிநிரை சாமரையின் தொகுதி யாகப்
 பன்னுவடந் தொட்டமரர் பணிந்து தாழ்ப்
 பரம்பதத் தடியர்குழாம் பாதந் தாங்கச்
 சின்மயசிற் பர வடிவே! யாட ஞஞ்சல்
 திகழ்கருடத் துவஜரே! யாட ஞஞ்சல்
 வன்னமணிக் கோபுரஞ்சேர் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்கடேசுரரே! யாட ஞஞ்சல்

4

செம்மலர்த்தாட் பரிபுரமுஞ் சிலம்பு மாடத்
 திருமார்பிற் கௌத்துவமுந் திருவு மாடக்
 கொம்மைபெறு புயமீதிற்றுளவ மாடக்
 குலங்கரத் தாழிவளை கூடி யாடச்
 செம்மல்முடிக் கருங்குழலுஞ் சுரும்பு மாடத்
 தேறுமுக மதியருளுங் குழையு மாட
 வம்மெனுஞ்சீர்க் கொடியாடும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ஞஞ்சல்.

5

தடமறுகிற் குடமாடித் தழல்வாய் நாகந்
 தன்மீது நடமாடித் தாழிக் காடிக்
 குடமுறுபால் தயிர்க்காடி வெண்ணைக் காடிக்
 கோவியர்தம் மனைதோறுங் குலவி யாடி
 இடமுறுமென் னகத்தாடி ஈமத் தாடி
 இரவுதவிர்த் தாடிவரு மீசா! என்றும்
 மடல்விரியு மிணர்க்காவின் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ஞஞ்சல்

6

எவ்வுயிர்க்கும் பராபரரே ! ஆட ரூஞ்சல்
 இனியதமிழ்ப் பின்னடந்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 கௌவைதவிர்த் தாள்பவரே! ஆட ரூஞ்சல்
 கருடனூரத் திருவடியீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 தெவ்வுருயிர்க் காழிகொண்டீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 திருமகளின் மணவாளா! ஆட ரூஞ்சல்
 மௌவனகை வாய்ச்சியர்கூழ் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ரூஞ்சல்

7

சாரங்க பாணி! சம்பு சங்க மேந்தி!
 தாமோதரா! முகுந்தா! சலசை கேள்வா!
 சீரங்க வாசவனே! கேசவா நீள்
 திரிவிக்கிர மா! பதும நாபா! சீலா!
 ஆரங்கொள் வனமார்பா! மணிவண் ணுவெண்
 றணி முதுவ லரம்பையர்சீர் வடந்தொட் டாட்ட
 வாரங்கொ ளடியார்கூழ் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ரூஞ்சல்

8

ஆரணத்து முதற்பொருளே! ஆட ரூஞ்சல்
 அக்கரமெட் டானவரே! ஆட ரூஞ்சல்
 வாரணமுன் வந்தவரே! ஆட ரூஞ்சல்
 வாட்கலியன் மொழியுவந்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 நாரண நான் முகவரனே! ஆட ரூஞ்சல்
 நாதாந்த வடிவுடையீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 வாரணங்கள் முழங்குவயல் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ரூஞ்சல்

9

கண்ணகன் ஞா லத்துயிரைக் காக்க வேண்டிக்
 கஞ்சன்மனைக் குழவியெனக் காண வந்தீர்
 விண் ணுமண்ணுந் தோயாநின் விபூதி யாலே
 வேண்டுருவர் தனையெடுத்தே விளங்க வாட்டி

உண்ணுதரத் துதியாது முதித்தே மீள
 வுலகொடுக்குந் திருவயிற்றீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 வண்ணைநகர் வைசியர்கொண் டாட மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே! யாட ரூஞ்சல் 10

சீர்மலிதா ரச்சுதரே! ஆட ரூஞ்சல்
 தேவகியா ரச்சுதரே! ஆட ரூஞ்சல்
 கார்மலிசீ ரங்கத்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 கலிபணிசீ ரங்கத்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 தார்மலிநா லம்புயத்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 சானவிநா லம்புயத்தீர்! ஆட ரூஞ்சல்
 வார்மலிசூழ் வளம்பொலியும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்கடேசுரரே யாட ரூஞ்சல். 11

முற்றிற்று.

எச்சரீக்கை

சீரார் வண்ணை யூரா ! வருணீரா ! குல்லைத் தாரா
திருமாதூறை யொருமாதவ தேவாளச்ச ரீக்கை
கூராழிசங் கேரர்கரத் தீராபர ரீரா
குண பூஷண வீபூஷண குருவேளச்ச ரீக்கை
ஆராவமு தனையாயடி யாராவமு தனையாய்
அண்டாவரு கண்டா கண்டன் விண்டேளச்ச ரீக்கை
வீராஅரி யூராபுரி கோராஅவ தாரா
விமலாவிழிக் கமலாதரு வமராளச்ச ரீக்கை க

காயாமலர்க் காயாவெண்ணை வாயாளச்ச ரீக்கை
கதிராழிகொண் டுருளாழியைக் காத்தாய்ளச்ச ரீக்கை.
ஆயாதயைக் காயாவருட் டீயாளச்ச ரீக்கை
அடியாரிடர் பொடியாவரு நெடியாளச்ச ரீக்கை
வேயாளச்ச ரீக்கை முகிழ் மாயாளச்ச ரீக்கை
மேலோயெச்ச ரீக்கைதிரு மாலோய்ளச்ச ரீக்கை
நேயாவெச்ச ரீக்கைவண்ணை மாயாளச்ச ரீக்கை
நீண்டோயெச்ச ரீக்கை யெண்ணை யாண்டோய்ளச்ச ரீக்கை உ.

பராக்கு

திருவளரும் வண்ணைநகர்த் தேவே பராக்கு
சீர்வளரும் மகிழ்மாறன் பாவே பராக்கு
பெருவளமை தருமுருக பேறே பராக்கு
பின்னைமகி ழன்பான கூறே பராக்கு
அருவளரும் விசையனை யளித்தாய் பராக்கு
அந்தணன் புதல்வரை யளித்தாய் பராக்கு
கருவளரு முயிருறைபுங் கர்த்தா பராக்கு
காளிங்கன் மீதருளு நிர்த்தா பராக்கு க

யாதவ குலத்தெழுங் கதிரே பராக்கு
 யாதவ பராக்கீதை யாதவ பராக்கு
 மாதவ பராக்குவா மனனே பராக்கு
 மாயா பராக்குவன மாலீ பராக்கு
 பூதர பராக்குந்தி பூத்தோய் பராக்கு
 புண்ணிய பராக்குபுரு டோத்தம பராக்கு
 சீதர பராக்குப் பராக்குதிரு வேங்க
 டேசா பராக்குப் பராக்குப் பராக்கு.

உ

வாழி

நீராழி வண்ணனடி நினைப்போர் வாழி
 நிறைமொழியோர் பசுநீரைகள் நிதமும் வாழி
 பேராழி மன்னுலகிற் பெருகி வாழி
 பிறங்குவண்ணை நகர்வாழி புலவர் வாழி
 சீராழி சங்குகதை சிலைவாள் வாழி
 சீரியகற் புடைமையறஞ் சிறந்து வாழி
 வாராழி சூழிலங்கை வடபால் வண்ணை
 வாழ்வேங்க டேசுரன்றூள் வாழி வாழி

ஆக்கியோன் பெயரும் காலமும்.

சீரேறும் ரத்தாட்சி இடபமதி தனில்வண்ணை
சிறக்க வாழ்ங்
காரேறு மாலடிக்கே ஊஞ்சலிசை பராக்குவரை
கற்றோர் போற்ற
ஏரேறு மொருபதினைந் தியம்பினு னப்பதியி
லினிது வாழ்வோன்
பாரேறும் வயித்தியலிங் கேந்திரனருள் சேல்யை
பாவல் லோனே.

முற்றிற்று.

முத்துமாரியம்மை பேரில் ஊஞ்சல் பதிகம்

மாமேவு கலியாணி கௌரி மாரி
மாமாயி மனோன்மனிநின் மலசு காரி
பூமேவு புராதனி பூரணி புராரி
புனிதனிடம் புரப்பவரே யாட ஈஞ்சல்
நாமேவு கலைமாதும் பூவின்மாதும்
நலந்திகழ இருமருங்கும் வடந்தொட்டாட்ட
தேமேவு பாணறுகா விசைக்கு மீப்போச்
செல்விமுத்து மாரியரே யாட ஈஞ்சல்.

1

அறம்வளர்த்த நாயகியே யாட ஈஞ்சல்
அகிலாண்ட நாயகியே யாட ஈஞ்சல்
நிறங்குலவு மாகதமே யாட ஈஞ்சல்
நீலவண்ணர்க் கிளையாளே யாட ஈஞ்சல்
மறம்படுக்குந் திருவுருவே யாட ஈஞ்சல்
மகிடகர சங்காரி யாட ஈஞ்சல்
திறம் பெருகு கனிகன்னல் செழிக்கு மீப்போச்
செல்விமுத்து மாரியரே யாட ஈஞ்சல்.

2

நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்

மஞ்சண்ட கோலமயி லுண்டிமிளிர் வேலுண்டு
 வளர்கின்ற வினைகளெவையும்
 வாளாது விட்டோட வுன்னெழுத் தாறுண்டு
 மகிமைபெறு நீறுமுண்டு
 நெஞ்சுண்டு வாயுண்டு நீயுண்டு நானுண்டு
 நியமமதின் வழவுமுண்டோ
 நீடித்த காலமா யென்குறை யியம்பியும்
 நெஞ்சிரங் காததென்னே
 தஞ்சமுன் னடியுண் டெனக்கொண்ட வேழைதன்
 சஞ்சலந் தீர்த்தருளுவாய்
 சரவண பவா! குகா! சண்முகா! நீபனே!
 சாமி! சிவ காமி சேயே!
 வஞ்சமுறு நெஞ்சினர்கள் பஞ்சமுறு செஞ்சரண
 வடிவேல் கரக்குமரனே!
 வாரண முழங்குவயல் சூழநகர் நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

(1)

சிந்தைகுடி கொண்டபொரு ளறுமுகப் பொருளெனது
 சிந்தா குலந்தவிர்க்குஞ்
 செய்யபொரு ளருமறைகள் தேடியுங் காணாத
 தேவகுரு வானபொருணோர்

பந்தம தறுத்தெனது பவமுதற் பிணிமிடிகள்
 பற்றாத ழித்தபொருளன்
 பர்க்குமுனி வர்க்குமெதி கட்குமெதி ரானபொருள்
 பாறுர்தி மருகப்பொருள்
 கந்தசர வணமலர் தொட்டிமிசை யறுபதங்
 கானமிட நடனமாடுங்
 கண்ணியப் பொருள்தெய்வ கற்பகப் பொருளெனது
 கண்ணினுட் பொருள்நல்லையில்
 வந்தபொருள் தெய்வானை வள்ளிமகிழ் கின்றபொருள்
 மயின்மேலு கந்தபொருள்சீர்
 வானவர் பிழைத்தபொருள் தேனிட விழைந்தபொருள்
 வரசுப்ர மணியபொருளே (2)

ஓயாத துயராழி திரைமோத மோதுண்டெ
 னுணர்வொடுயர் செயலழிந்தே
 யுன்னரிய சந்திதியி லென்னெளிமை கூறினே
 னென்றிரண் டோவந்தம்
 மாயாத புலனுறுகண் மீதுமன நீடியே
 மருவுசுக மின்றிராளும்
 வாட்டமுறு மென்னையரு ணைட்டமது கொண்டு நீ !
 வளமருவ வைப்பதென்றோ ?
 துயாத வா ! சுப்ர மணிய பண் டிதகுகா !
 சுருதிமுடி வான பொருளே !
 தோகைமயில் வாகனக் கடவுளே ! வேன்முருக
 சோதியே ! துரியவடிவே !
 வாயார நின்னெழுத் தாறிலா நாவுடைய
 வாதருற வகலவருள்வாய்
 வாரண மகட்கினிய பூரண நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணிய பொருளே (3)

கருவறை திறக்கா தடைத்தமணி யென்னையென்
 கண்மங்கள் வாட்டிடாது
 காத்தமணி! விடைமிசைக் கருணையங் கடல்வரக்
 கண்பிசைந் தழுதமணி! சீர்த்
 திருவறை திறந்தெனக் கன்புடன் வேண்டியன
 செய்துமிடி தீர்த்தமணி! நந்
 செந்திலம் பதியில்வளர் தெய்வமணி! சைவமணி!
 சிந்தாம ணிக்குமணி! யஞ்
 சுருவறைக் குள்ளொளிய தாய்மேவி யசைவிக்கு
 முலகமணி! ஞானமணி! யே
 ரோதரிய தெய்வீக நாடகச் சாலையா
 யோங்குகதிர் காமமேவி
 வருமறைக் குருமணி! குமாரமணி! நாதாந்த
 மருவுமணி! மயி லூர்மணி!
 மாணிக்க மோனமணி! நல்லையம் பதியில்வளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(4)

தேசிகப் பொருளாகி யெங்குநிறை கின்றனை!
 சிறந்தமறை முதலாயினை!
 சிற்பரவி யோமமாய்த் தோன்றவு மொடுங்கவுந்
 தெரிவரிய பொருளாயினை!
 யாசிலட் டாக்கரப் பொருளாகி யாராகி
 யஞ்செழுத் தாகிநின்ற!
 யறுமுகப் பொருளான தெய்வமே! நின்பொரு
 ளறிந்தெவ ருரைக்கவல்லார்
 பூசல்வண் டறைகடம் பணியுமணி மார்பனே!
 புனமயிலை மருவுபுயனே!
 பூரித்த தீவினைக் கடலிலே நெடுநாட்
 புலங்கொள வழந்திநின்றே

மாசினூற் றடுமாறு மென்னைவெளி தூக்குவாய்
 வானவர்கள் சஞ்சீவியே !
 வையமிசை யுய்யுநெறி செய்யுநகர் நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(5)

நானாகி யென்னினைவி லெழுகின்ற பொருளாகி
 நவில்பொருளில் நடுவனாகி
 நலமேவு முயிராகி யுயிரினுக் குயிராகி
 ஞாலமதி லூனுமாகிக்
 கோனாகி யுயிர்புரந் தளிசெய்யு மொருவனாய்க்
 கூறுமெண் வடிவமாகிக்
 கோதிலா நறையாகி நறையினுட் சுவையாகிக்
 கொள்ளுமெப் பொருளுமாகித்
 தானாகி நின்றசிவ சண்முகா ; வீ துதின்
 றன்மையென் றுரை படுவதோ ?
 தாலமுழு துண்டசங் காழியன் மருகனே !
 சரவனோற் பவகுமரனே !
 மானாடு துயர்கொண் டலந்திடா தெனையாள
 வந்தருளும் வடிவேலனே !
 வள்ளிமண வாளனே ! தெள்ளுதமிழ் நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(6)

உவந்துனை நினைந்துருகு நெஞ்சமுதி னிணையடிக
 ளோர்ந்துகண் களிகூர்தலு
 மொப்பரிய முருகாவெ னப்புல னொருங்கமைந்
 தோதலு மெனக்கருளுவாய்
 சிவந்திடு தலைச்சூர் மடிந்திடு புலந்தொறுந்
 திரிபேய்க் கவந்தமாடச்
 செய்யவடி வேல்தொட்ட கையனே ! வையமிசை
 சென்மித்த நாளாகவே

யவந்தனைக் கொண்டநாட் போக்கினே னன்றியொன்
 றறிகிலே னடைகிலேனே.
 யாதலா லென்னையுன் னடியருட் கூட்டிமன
 வாறுத லளிப்பதென்றே !
 மகந்தனை யழித்தபெரு மாருதி யுளத்தொளிநு
 மாயவன் றிருமருகனே
 வானவர் தினம்பணியு ஞானபண் டிதகுசா
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(7)

வெப்பினெடு வலிகுட்ட மீளகண் ணையிடி
 விளங்கிடு மெலும்புருக்கி
 வேர்விழு கிரந்திகா மளைசத்தி வாதநோய்
 வெட்டைநீர் நெஞ்சடைப்பு
 செப்பிய பவுந்திரம் மூலநோய் புண்ணிவைகள்
 சேரந்திடா தெக்காலமுஞ்
 செந்திலம் பதிமேவு கந்தனே ! பழனிமலை
 திகழ்பரங் குன்றூரனே !
 யொப்பிலா தொளிபரவு கதிரைமலை நாதனே !
 யுமைபால கதிர்வேலனே !
 யொருமையுட னுனதுதிரு வடிமலரி லெனதுமன
 மொன்றுகி நிற்பதென்றே ?
 மப்பகல வேதனுக் குரைசூரவ மலநடு
 மணமாகி நின்றவடிவே !
 வரமுருக ! குமரகுரு பரநிருப ! நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(8)

குமரகுரு முருக ! சண் முகநாதனே ! பரங்
 குன்றனே ! செந்தூரனே !
 கோதிலா துறையாவி னன்குடிப் பழனிமலை
 கொண்டருளு ஞானவடிவே !

யமர ! விம லாநந்த குருநாத ! வேரகத்
 தணிகடம் பமர்தோளனே !
 யண்டர்பணி குன்றுதொறு நின்றருளு மெந்தையே !
 யமலனே தணிகைவாழ்வே !
 தமரமிடு சோலைமலை யாடிவரு வேலனே !
 தவநீடு கதிர்காமனே !
 தாரணியி லுனையன்றி வேறொன்று மறிகிலேன்
 சாற்றுமுரை கேட்டருளுவாய்
 வமநமுறு மிழுதுநாய் போன்றிடா துன்னருள்
 வழிப்படுவ தெக்காலமோ ?
 வரமருவு சினகரத் தொளிபெருகு நல்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே

(9)

நலமருவு செந்தமிழ்க் குரவனே ! சந்தமெனு
 நறையொழுகு மதுரவுசித
 நாமேவு மருணகிரி புகழ்க்கொண்ட நாதனே ?
 நற்றிற மிலாத நாயேன்
 தலமருவு முன்னல முளத்துன்னி வாழ்த்தினேன்
 சகிக்கரிய சஞ்சலத்தாற்
 சரவண பவாநந்த சாமி ! குரு நாதசிவ
 சண்முகா ! யின்னு மென்னை
 மலமருவு துன்புடலில் வைப்பையோ ! வலதுநின்
 மலரடிக்கீழ் வைப்பையோ ?
 மாறாது பொழிகருணை முகமாறு கொண்டவா !
 வள்ளலே ! யினிதுபுகல்வாய்
 வலமருவு திருமாதா மணவாளன் மருக ! பெரு
 வாழ்வான கருணைவடிவே !
 வன்னமணியோசைதுயர் தன்னையகல் செயுநல்லை
 வரசுப்ர மணியபொருளே

முற்றிற்று

உ
கணபதி துணை

நப்போ நகர்

மகா கணபதி ஊஞ்சற் பதிகம்

காப்பு

திருமேவு மணிமார்பத் தவனும் வேதச்
செங்கமலத் தவிசோனுந் தேடற் கெட்டாப்
பெருமான்னந் துயர்தவிர்த்தே யிப்போ மேவும்
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதா
னுருமேவி மூவுருவங் கொண்ட பெம்மா
னொப்பரிய கணபதிக்கே யூஞ்சல் பாடப்
பருமேரு தனிலெழுத முனிவன் வாக்கைப்
பற்றியகோட் டவனிருதாள் பரசு வாமே

நிரஞ்சனமாஞ் சத்திசிவங் கால்க ளாக
நிகரில்பர நாதமணி விட்ட மாகப்
பரந்தகலை ஞானமுட னாக மங்கள்
பன்னுபுரா ணங்கள்முறுக் கிழைய தாக
வரந்தையறு நால்வேதங் கயிற தாக
வழகொழுகு பொற்பலகை குடிலை யாகச்
சிரம்பொலியும் வளம்பெருகு மீப்போ மேவும்
சித்திமகா கணபதியே யாட ளுஞ்சல்

அம்பரபீ தாம்பரநல் விதாந மாக
வலருடுக்கள் நவமணியின் மாலையாக
நம்புசுடர் ஞானமே விளக்க மாக
நாதாந்த மங்கலவா லாத்தி யாகத்

தும்புருஷ நாரதருங் கீதம் பாடத்
 துலங்குமிரு சுடருமொளிர் கவிகை தாங்கச்
 செம்பதுமத் தாண டஞ்செ யீப்போ மேவும்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல் 2

முக்குணமுந் திருமுன்பு முறைகேட் டிய்ய
 மொழியுமறம் பொருளின்பம் வீடு நான்கும்
 பக்கமுயர் சாமரையின் பந்தி யாகப்
 பகர் மோட்ச மொழியாத்தித் தீப மாக
 மிக்கவன்பு மலராலே யடியர் கூடி
 வேண்டுவரம் பெறுவதற்கே பூசித்தேத்தச்
 சிக்கமுகிற் கிரிசூழ்ந்த ஈப்போ மேவும்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல் 3

கநகபர முடிக்கிரணம் பரவை வீசக்
 கருணையெனத் தலைசெவிகள் கவிகொண் டாடப்
 புனைமுடியி விளம்பிறையுங் கங்கையாளும்
 புயங்கமுட னணிகெழுமிப் பொலிந்து தோன்றத்
 தனதொழிவிற் குங்கணருள் பொழிந்து காட்டத்
 தாங்கியவங் குசபாசந் தவரைக் காக்கத்
 திநமணியுந் திங்களுஞ்சூ ழீப்போ மேவும்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல் 4

அங்குசஞ் சேர் கரமாடப் பாச மாட
 வடியர் தமை யீடேற்று நால்வா யாடப்
 பங்கமிலா மோதகஞ்சேர் கரமு மாடப்
 பனைக்கைமுகத் தசரனுயிர் பறிகோ டாடத்
 துங்கமிகு திலகநுதற் சுட்டி யாடத்
 தொந்தியொடு தூர்வைவன்னி துளங்கி யாடத்
 திங்கள்முக வனிதையர்சே ரீப்போ மேவும்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல் 5

புத்திசித்தி யிருமருங்கும் வடந்தொட் டாட்டப்
 புடையினொளிர் வல்லபையாள் புளகங் கொள்ளப்
 பத்தியுட னமர்துதி பரவை யேப்பப்
 பாமகள்பூ மகளிசைபல் லாண்டு பாட
 வத்திமுக முடையவரே யாட னூஞ்ச
 லம்பிகையாள் திருமகனே யாட னூஞ்சல்
 சித்திபொழி வளமலியு மீப்போ மேவுஞ்
 சித்திமகா கணபதியே யாட னூஞ்சல்

6

அந்தமிலா வருள் படைத்த வாகு மாட
 வழகியபொற் சதங்கைகளீன் கலினென் றுடச்
 செந்திருவார் பரிபுரங்கள் தானு மாடச்
 செம்பொனிடையசைந்தசைந்து சிறப்பா யாட
 வெந்தனகத் திருந்தருளும் பாத மாட
 வெவ்வுயிர்க்கு மானவனா யிருந்தே யாடச்
 சிந்தைசெயு மாடமலி யீப்போ மேவுஞ்
 சித்திமகா கணபதியே யாட னூஞ்சல்

7

கள்ளார்ந்த கூவிளங்கண் டிகையு மாடக்
 களபமொடு புரிநூலுங் கலந்தே யாட
 வள்ளார்ந்த வரைஞானுங் கச்சு மாட
 வோங்காரத் தொனியிலகத் துயர்ந்தே யாட
 நள்ளார்ந்த கானகத்திற் சேய்க்காய் வள்ளி
 நாயகியை நடுக்கல்செய்த நாத மாடச்
 சிள்ளார்ந்த காவினஞ்சு ழீப்போ மேவுஞ்
 சித்திமகா கணபதியே யாட னூஞ்சல்

8

ஓங்காரத் திருவுருவே யாட னூஞ்ச
 லுலகினுக்கு முதற்பொருளே யாட னூஞ்சல்
 தாங்காரைத் தாங்காரே யாட னூஞ்சல்
 தாலகரத் தாங்காரே யாட னூஞ்சல்

பாங்காரை யில்லாரே யாட ஞஞ்சல்
 பணிந்தார்தம் மில்லாரே யாட ஞஞ்சல்
 சிங்கார மாளிகைகு ழீப்போ மேவுஞ்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல்

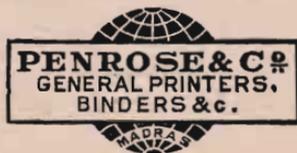
9

தாயாகி யெவ்வுயிர்க்குந் தானய் நின்றே
 தண்ணளிசெய் தருள்பவரே யாட ஞஞ்சல்
 மாயோன்றன் மருகரே யாட ஞஞ்சல்
 வல்லபையாள் கணவரே யாட ஞஞ்சல்
 நாயேனைத் தொண்டுகொண்ட ராட ஞஞ்சல்
 நலிகலியை யழித்தவரே யாட ஞஞ்சல்
 சேயாரும் மலைநிலவு மீப்போ மேவுஞ்
 சித்திமகா கணபதியே யாட ஞஞ்சல்.

10

வாழி

திருமலியுஞ் சைவநெறி செழித்து வாழி
 திருநீறுங் கண்டிகையுஞ் சிறந்து வாழி
 உருமலியுஞ் செங்கோன்மை யுயர்ந்து வாழி
 ஒப்பரிய தமிழ்மொழியும் நாடும் வாழி
 தருமலியு மீப்போவிற் சனங்கள் வாழி
 தரணிமிசை செந்நெறிநற் றருமம் வாழி
 வரமலியு மாகுவா கனமும் வாழி
 வாரணமா முகனடிகள் வாழி வாழி.

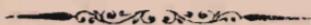

PENROSE & CO.
GENERAL PRINTERS,
BINDERS & c.

MADRAS

சிறப்புப் பாயிரம்

திருக்குறட் குமரேசுவெண்பா ஆசிரியர், கவிச் சக்கரவர்த்தி
 ஸ்ரீமான் : ஜெகவீரபாண்டியனவர்கள்
 செய்தது.

அறுசீர்க்கழலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கள்ளாரு மலர்த்தடங்கள் காமருழும் பொழில்களொடு
 கவினி யோங்கும்
 கள்ளானில் அமர்ந்தருளுங் கிளர்வடிவே லெம்பெருமான்
 கேழார் பாதம்
 உள்ளா வுள்ளியின்ப முறுமாறு விருத்தமுயர் ஊஞ்ச
 லென்னும்
 எள்ளாத மொழிமலை யிசையா இனிதியற்றி யீந்தா
 னம்மா

அன்னவன்யார் என்னிலறி வார்ந்தபயன் ஒழுக்கமென
 ஆய்ந்து தேர்த்தோன்
 மன்னுதமிழ் மறையமிர்தை வையமெலாம் உண்டுய
 மனங்கொண் டுள்ளோன்
 பன்னியசீர் யாழ்ப்பாண வண்ணைவைத்தியப் பெரியோன்
 பயந்த மைந்தன்
 தன்னியலோர்ந் தடங்கினேன் செல்லையா எனும் பெயர்
 கொள் சதுரன் மன்னே.

கிள்ளான்

தெலுப்பளை, வடிவேலர் திருவிருத்தம்

சித்திவளர் கிள்ளான் தெலுப்பளைவாழ் வேலவர்மேற்
பத்திவளர் நற்பதிகம் பாடவே—நத்துமுச்சிப்
பேராணை யைந்துகரப் பேராணை யாகுநங்
காராணைக் கற்பகமே காப்பு.

பூபரவு செங்கமல வதனமோ ராறுமொளி
பொழிகருணை விழியிராறும்
பொற்புமிசு பன்னிரு புயாசலமு மம்பவள
புன்னகை ததும்புவாயும்
மாபரவு மதுநனை கடம்பிண ரசைந்தாடு
மாலேசேர் மார்பினழகும்
வடிவேலு மஞ்சலென் றருள்கரமுங் கிங்கிணி
வயங்குபொற் பதமுநாயேன்
நாபரவி வாழ்த்தவென் னெஞ்சைவிட் டகலாது
நாதனை வீற்றிருப்பாய்
நானிலந் தனிலுனது புகழ்பரவு மடியர்துயர்
நலியவடி வேல்பிடித்தே
தாபரவி டாதுகாத் தருள்தெய்வ நீயென்று
சாற்றுமொழி சரதமன்றோ
தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
தருதெலுப் பளைவேலனே.

எந்தையே முழுமறையிரைத்திடும் பல்லுயிர்க்
 கினியவொரு தந்தையேசீ
 ரெழிலாறு முகமுடைத் தருமமே நான்முக
 னிறைஞ்சிடும் பரமவித்தே
 கந்தசர வணபவா சண்முகா வென்றுநான்
 கதறியழு மோசையுனது
 காதிலே கேளாத காரணமி தென்னவோ
 கடையேன்செய் வினையின்வலியோ
 தொந்தமா கியவினையு முந்தனருண் முன்னிலே
 தோற்றுமோ வடிவேலனே.
 சொப்பனத் திலுமுனது நற்பதமி றைஞ்சிடுந்
 தூயமன மெற்கருளுவாய்
 தந்திமக ளொடுவள்ளி சுந்தரபு யந்தமுவு
 தாமோத ரன்மருகனே
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பளவேலனே

2

சிறுமையெய் தினுநலிவு தீயவினை யெய்தினுஞ்
 சேர்வறுமை யெய்தினுஞ்
 செல்வம துயர்ந்துபல போகமதில் மூழ்கினுந்
 திறலரச வாழ்வுபெறினும்
 அறுமுகமும் பன்னிருபு யத்தழகும் வடிவேலு
 மடியேன்ம றந்தயர்வனே
 அணிபெரும் பொருளுணர்த் தோங்கார வுள்ளொளியி
 னைம்பெருஞ் சோதிவடிவே
 பெறுமுலகி லொன்றேனு நிலையாகி நீடித்தல்
 பேசுவா ராவியல்பினுந்
 பேணுமெப் பிறவிதா னெய்திடுனு மெய்திடுக
 பேசுமுன தடிமலரையே

சருவகா லமுநினைந் தகநெகிழு மப்பிறவி
 தந்தென்னை யாட்கொள்ளுவாய்
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பனைவேலனே

3

நிலையான மாதவஞ் செய்தறிகி லேனன்பு
 நெகிழுமுரை கூறியறியேன்
 நீடுமுயிர் கட்கிரங் கேனலந் தார்முகம்
 நேசமொடு பார்த்தீகிலேன்
 அலைமன மொடுங்கவழி தேடியறி யேன்றியு
 மறிவுநூல் கற்றறிகிலேன்
 ஆனசுக மொன்றேனு மறிகிலே நென்னையிவ்
 வகிலமதி லேன்படைத்தாய்

* கலையொளிநு மொருமங்கை யாக்குபா தாம்புயக்
 காசுத்தன் மகிழ்மருகனே.

கதியொன்றி லாதுனடி வந்தடைந் தேனெனைக்
 காத்தருள வேண்டுமையா
 தலைகொண்ட செஞ்சாலி நல்லறிவு ளோர்தமைத்
 தாங்கினின் றிடுவளநிறை
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பனைவேலனே.

4

கொடியரா யினுமா நெழுத்தோதி நெஞ்சகங்
 குழையாத பேராயினுங்
 குஞ்சிதப் பாதமலர் தஞ்சமென் றுன்னையே
 கும்பிடாத வராயினுங்
 கடியகொலை களவுமா பாதகஞ் செய்கின்ற
 கயவரா யினுமொருதரங்
 கதிரையம் பதிமருளி முக்கோண வீதியுட்
 கற்பூர வொளிமுணின்றூற்

* கல்ல—என்பது கலையென இடைக்குறையாய் நின்றது.

ட்டிமிசையி லுயர்ஞான பரராவ ரேலதன்
 பரிசுரையி னுட்படுவதோ
 பன்னிருக ரங்கொண்ட செல்வமே யயிராணி
 பாலனுக் கருள்செய்தவா
 சடிலகங் காதரபு ராரிசிவ குருநாத
 சரவணேற் பவகுமரனே
 தங்குகிள் ளானமல் துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பனாவேலனே.

5

கூரெயி நிலங்கிரும் பன்றியாய் நெடுகிலங்
 கொண்டகார் வண்ணனென்கோ
 கொற்றமுறு வானகமும் வையமும் படைத்திடுங்
 குளிர்முளரி வாசனென்கோ
 ஓர்விலா முழுமுதற் பொருளாகி யொளிர்பரம
 யோகிசிவ நாதனென்கோ
 ஒப்பற்ற பேரயிற் குமரநா யகவுன்னை
 யோதுமுறை யானறிகிலேன்
 ஆருமிருண் *மலமுட முந்துமுயிர் வீடுபெற
 வருள்கொண்டு †மாயையுந்தி
 ‡அத்துவா நிலைமருவி யவைமுற்றி நின்கதி
 யளிக்கவரு தனிமையான

* மலமுடமுந்துமுயிர்—ஆணவம், கன்மம், மாயை யென்னும் மும்மலமுடைய சகலரை. சகலரென்பதற்குக் கலையோடு கூடினவர் என்பது பொருள்.

† மாயையுந்தி—சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை இவைகளைப் பொருந்திக் காரியப்படுத்தி.

‡ அத்துவா—ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம மேறுதற்கும் பரகதி யடைதற்கும் காரணமாகிய வழி, மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை, இவை முறையே கக, அக, ஓக, உஉச, னச, னு, எனக்கூறப்படும். இவ்வாறனுள்ளே முந்திய மூன்றும் சொல் வடிவம். பிந்திய மூன்றும் பொருள் வடிவமாய் நிலவி, ஆன்மாக்கள் இருவினைப் பயன்களை நுகர்தற்கு ஏதுவாய் இறைவற்குந் திரு வருவாய் அமைந்து நிற்கும். நிருவாண தீக்கையினால் ஆறு அத்து வாக்களும் நீங்கப்பெற்று ஆன்மா சிவகதி அடையும்.

தாரகத் துள்ளொளியி றொருவநீ யுன்னிலை
 தனைத்தெரிந் தறைவதார்கொல்
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பளைவேலனே.

6

நெறியிலா தவனீ தி நிலையிலா தவனாரு
 நிதியிலா தவனன்புசேர்
 நேசமில் லாதவன் றுணையற்ற மிடியனன்
 நெஞ்சிலா துழலுமடிமை,
 குறிகொண்டு மனமதை யொடுக்கியொளி வெளியூடு
 கோலமறி யாததுட்டன்
 குற்றமே பெரிதுடைய நென்மீதி ரங்குவாய்
 குறவள்ளி மணவாளனே
 அறிவுற்ற நாளாயு னைத்தொழு திரங் கென்ப
 தறியாத தொன் றல்லவே
 ஆறுமுக வேலவா வேறுமுக மாகநீ
 யறியாதி ருப்பதழகோ
 தறிகொண் *டெயிற்றியர் முழக்கு†தொண் டகவொலி
 தயங்கிடு ‡ குறும்பொறைவளந்
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பளைவேலனே.

7

மணமிகு பரங்குன்று பாடிசெந் தூர்பழம்
 மயிலநீ யென்றபழனி
 மாதுபங் காளனுக் குபதேச மதுசெய்த
 வரமிக்க திருவேரகம்
 வணமிகு குறக்கொடி மணங்கொண்ட தணிகைமலை
 வளர்சோலை குன்றுதோறும்

* எயிற்றியர் = வேடப்பெண்.

† தொண்டகப்பறை = குறிஞ்சிப்பறை.

‡ குறும்பொறை = குறிஞ்சி நிலத்தூர்.

வடிவேல் கரங்கொண்டு விளையாடு முனதுதிரு
 வருண்மேவு கிள்ளானிலே
 குணமிகு குகாந்த வடியார்கள் வாழவே
 கூடிவிளை யாடிநின்றாய்
 குமரகுரு பரமுருக சமரசண் முகநாத
 கோதண்ட பாணிமருகா
 தணமிகு மணங்கொண்டு பாணரிமி ழற்றுபொழில்
 சார்வளமி குந்துறைந்தே
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருடுதலுப் பனைவேலனே.

8

கதிர்காம மருணல்லை கந்தவன மாவையொடு
 கமுகுமலை சிக்கல்சேயூர்
 கயிலைமலை திருமலை விராலிமலை வள்ளிமலை
 கஞ்சமலை திருவேங்கடம்
 நிதிவளர் சிதம்பராஞ் சீர்காழி யெட்டிக்குடி
 நிலைகாஞ்சி குமரகோட்டம்
 நீடுமருள் செங்கோடு வள்ளியூர் வயலூர்
 நிராமயங் குன்றக்குடி
 கதிவளரும் நாககிரி யூதிமலை தீர்த்தமலை
 கண்டியுட னாறுபதியும்
 கந்தாக டம்பனே வேன்முருக நாதனே
 காட்சிபெற வீற்றிருந்தாய்
 ததிவளரி டும்பைபிணி தாங்கமுடி யாதுனடி
 தஞ்சமென வந்தடைந்தேன்
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருடுதலுப் பனைவேலனே.

9

குமரகுரு பரமுருக குறவர்மட மகளினை
 குவவுமுலை யுமுதபுயனே
 கூறமரர் பதிதழைய வசுரர்பதி யெரியவிடு
 குலிசகைத் தலமுதல்வனே
 விமலவறு முகவரிதன் மருகனே செந்தமிழ்
 விளங்குவித் துவசே கரா
 வேண்டியுன் னடிமீது பாமாலை பணிகொண்ட
 வீறு மடியார்களுக்கே
 யமலையருள் பெறவருளி யாளுமருள் வேலனே
 யண்டினர்க் காரமுதமே
 அருணகிரி யரவிந்த செந்தமிழ்த் தேன்பருகு
 மதுராக போகவரியே
 தமரமிடு திரையுலக மடையமுடி வெகுளு நிசி
 சரர்திமிர தினகரகுகா
 தங்குகிள் ளானமல துங்கசங் கரிபால
 தருதெலுப் பளேவேலனே.

கிள்ளான்

தேலுப்பளே, வடிவேலர் ஊஞ்சற்பதிகம்

திருமேவு புலவர்துயர் தீர்த்தோ னங்கை
திகழ்வடிவேல் விளங்குபரன் தேடற் கெட்டாப்
பெருமானர் துயர்தவிர்த்தே யடிமை கொண்ட
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதான்
பொருகூர னுடல்பிளந்தோன் கிள்ளான் மேவும்
புத்தேளுக் கூஞ்சலிசை போற்றிச் சொல்ல
வொருகோட னிருசெவிழும் மதநால் வாய
னுபயமல ரடியகத்தே யுன்னல் செய்வாம்.
சீர்பரவு மாரணங்கள் கால்களாகத்
திகழுமங்க மாறுமொளிர் விட்ட மாகப்
பேர்பரவு முபநிடதம் விதாந மாகப்
பிறங்குசிவா கமங்களை கயிற தாக
நார்பரவு பிரணவம் பொற் பலகை யாக
நாதமுய ராறெழுத்தும் பீட மாகத்
தேர்பரவு மாடமலிந் தோங்கு கிள்ளான்
தேலுப்பளேவாழ் வேலவரே யாட ளுஞ்சல்
செங்கதிரும் வெங்கதிரும் கவிதை தாங்கத்
திகழுடுக்கள் நவமணியின் மாலை யாகத்
துங்கமிகு ஞானமே விளக்க மாகத்
துயசரி யாகிரியை யோகஞ் ஞானம்
பங்கமிலாச் சாமரையின் பந்தி யாகப்
பகர்நாதம் மங்கலவா லாத்தி யாகத்
தெங்குதிர வாளைகுதி வயல்குழ் கிள்ளான்
தேலுப்பளேவாழ் வேலவரே யாட ளுஞ்சல்

வன்னியொடு மருத்துமலர்ப் பாதந் தாங்க
 வரநதியாள் பரிமளநீர்த் திவலை தூவ
 அன்னையெனு மறுவர்முலை யமுத மூட்ட
 வரம்பையர்கள் திருமுன்பு நடன மாட
 இன்னிசைசேர் யாழ்முனிதும் புருவும் பாட
 இந்திரனும் வேதாவுந் துவசந் தாங்கத்
 தென்னிலவு மயிலால முகிலார் கிள்ளான்
 தெலுப்பளவாழ் வேலவரே யாட ரூஞ்சல் 3

இந்திரையும் நாமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
 இமையவர்கள் மலர்தூவிப் பணிந்து போற்றச்
 சுந்தரஞ்சேர் மயிலாடச் சேவல் கூவத்
 துதித்தடியார் வேன்மயிலுந் துணையென் றூர்ப்ப
 நொந்தவர்கள் திருமுன்பு குறைகள் தீர
 நோக்கமொரு பன்னிரண்டு மருளைக் காட்டச்
 செந்திணையார் செய்பொலியும் வளஞ்சேர் கிள்ளான்
 தெலுப்பளவாழ் வேலவரே யாட ரூஞ்சல் 4

ஆறுமணி முடியருக்க னொளியை யேப்ப
 அம்புலியும் பகீர தியு மணிபெற் றோங்க
 நீறுகொன்றை மத்தமெருக் காத்தி வில்வம்
 நிலவுமுடி மிசையோங்கி நிழலைக் கால
 வீறுதவர் யோகர்சித்தர் முத்த ரானோர்
 வேல்துணையென் றுகிமொழி விளம்பி யார்ப்பத்
 தேறு *மெரி யிணர்வேங்கை பொன்சேர் கிள்ளான்
 தெலுப்பளவாழ் வேலவரே யாட ரூஞ்சல் 5

மல்லார்ந்த பன்னிரண்டு தோள்களாட
 மாறுகொள்கூர் மார்பிடந்த வடிவே லாடச்

* எரியிணர் வேங்கை பொன்சேர்—தீ நிறத்தைக் கொண்ட
 பூங்கொத்துக்களை யுடைய வேங்கைமரம் பொன்னிறத்தைச்
 செய்கின்ற—என்பதாம்.

சொல்லாக்க மணிகடப்ப மாலை யாடச்

சோதியிள நகைமுகத்தே துலங்கி யாட
நல்லாடை யரைஞாணுங் கச்சு மாட

நாயகிமா ரிருமருங்கு நயந்தே யாடச்
செல்லாரந்த சோலைமலர்த் தேன்செய் கிள்ளான்
தெலுப்பளைவாழ் வேலவரே யாட ஞஞ்சல் 6

மாசுதவிர் மயிலாடச் செஞ்சூட் டோங்கு

வாரணத்தின் கொடியாட மலர்ப்பாதத்தே
காசுதவிர் சதங்கைகலின் கலினென் றூடக்

கருணைவிழி எமதுதுயர் களைந்தே யாடப்
பேசுதிருப் புகழடியா ரிசையிற் பாடப்
பெருகுசரா சரங்களருட்பெருக்கை நாடத்
தேசுதிகழ் செல்விநடஞ் செயுஞ்சீர்க் கிள்ளான்
தெலுப்பளைவாழ் வேலவரே யாட ஞஞ்சல் 7

* மாகருக்காய்த் தனதுமுக மாறுங் கொண்டு
மருவுசிவ னுதற்பொறியை வாயு தாங்கிப்

† போகநதி யூடுசா வணத்து னோங்கிப்

புதல்வரெனக் கார்த்திகையார் முலையுண் டம்மை
தாகமுட னணைத்தெடுக்க வருவ மாறுந்

தழுவினொன்றாய்க் கந்தனைனத் தரணி வந்தோய்
சீகரஞ்சேர் கொண்டல்முழ வோங்கு கிள்ளான்
தெலுப்பளைவாழ் வேலவரே யாட ஞஞ்சல் 8

‡ வாரணமா துவசத்தீ ராட ஞஞ்சல்

¶ வனக்குறமா துவசத்தீ ராட ஞஞ்சல்

§ ஆரணமா நங்கத்தீ ராட ஞஞ்சல்

* மாகர்—தேவர்கள். † போகநதியூடு சாவணத்துள்—கங்கையினிடத்தே செலுத்தக் கங்கை சாவணப்பொய்கையில் விட்டது.

‡ வாரணமாதுவசம்—கோழிக்கொடி. ¶ வனக்குறமாதுவசம்—அழகிய குறப்பெண்ணகிய வள்ளி நாயகிக்கு வசமானவர். § ஆரணம், ஆறு அங்கம்—நான்கு வேதங்களும் ஆறு அங்கங்களுமானவர்.

§ அடையலர்மா றங்கத்தீ ராட ரூஞ்சல்
 * * பூரணமா மயிலாரே யாட ரூஞ்சல்
 †† பூரியர்தம் மயிலாரே யாட ரூஞ்சல்
 தேரணமா முளரிவிளக் கணிசெய் கிள்ளான்
 தெலுப்பனவாழ் வேலவரே யாட ரூஞ்சல் 9

* துடியாடும் பெருமானே யாட ரூஞ்சல்
 துலங்குமுக மாறுடையீ ராட ரூஞ்சல்
 படியாருங் கிரியுகந்தீ ராட ரூஞ்சல்
 † பனுவலுரை கேட்டவரே யாட ரூஞ்சல்
 பொடியாடும் மேனியரே யாட ரூஞ்சல்
 புகழருண கிரியளியீ ராட ரூஞ்சல்
 செடியானி படுமருள்பொற் கோயிற் கிள்ளான்
 தெலுப்பனவாழ் வேலவரே யாட ரூஞ்சல் 10

§ அடையலர் மாறு அங்கம்—பகைவரைத் தூலவுடல் விட்டுச் சூக்கும உடல்கொள்ளச்செய்தல் : அதாவது பகைவரை அழித்தல். இனிப்பகைவனாகிய சூரனைச் சேவலும் மயிலுமாகிய மாறுபட்ட அங்கமாக்கினவர் என்றும், அடையலர் மால் தங்க தீர் என்றும் வரும் : இது சூரபன்மாவுக்கு மெய்யுணர்வு தோற்றுவித்ததை யுணர்த்தும். * * பூரணமாமயிலார்—நிறைந்த அழகுடைய மயில் வாகனத்தை யுடையவர். †† பூரியர்தம் அயிலார்—கெட்டவர்களை அழிக்கும் வேற்படையைத் தரித்திருப்பவர். அல்லது, பூரியர் தம்மையிலார்—கெட்டவர்களை அணுகாதவர் என்றுமாம்.

* துடி—வேற்றுருவங்கொண்டு கடலிலே நின்ற சூரனுடைய மார்பைப் பிளந்து துடிக்கொட்டி முருகனுடைய கூத்து. † பனுவலுரை கேட்டவர்—நக்கீரர் செய்த அகப்பொருளுரை கேட்டவர். † மயிலையிலென்புரு—மைலாப்பூரில் நோயினால் உடல்வற்றி என்புருவாயிருந்த பெண்ணை அந்நோய் தீர்த்து நல்லுருவாக்கியது. § திருமருகல்விடம்—திருமருகலில் விஷந்தீண்டி யிறந்த செட்டியை உயிர்ப்பித்தது.

எச்சரிக்கை

மாவாய்வரு சூர்மார்பிடந் தாவாய்வரு கோவே
 வருமா டுமயி லையிலென்புரு வரதா எச்சரிக்கை
 பூவார் டு திரு மருகல்விடம் பாவாயஞ்ச லென்றே
 பொலிகொள்வர னுயிர்தந்தருள் புலவா எச்சரிக்கை
 காவாயென விண்ணோர்பதி காவாயிடந் தந்தோய்
 கருணாகர குருநாதசிற் கந்தா எச்சரிக்கை
 தாவாதநற் பொருளே தருஞ் சாமீகுக நாதா
 தந்தாவள முகனாந்துணைச் சரணி எச்சரிக்கை. 1

சேந்தாவள்ளி காந்தாசிவ சேயே எச்சரிக்கை
 திணைமாவிழை தணிகாசலத் திருவே எச்சரிக்கை
 பூந்தாமரைப் பாதாவுயிர் வேந்தே எச்சரிக்கை
 பொற்பார்திரு முகமாழடைப் பொருளே எச்சரிக்கை
 ஆந்தாயினு மினியாயரு ளாழி யெச்சரிக்கை
 அமலா அர கரவேலவ அலரி யெச்சரிக்கை
 தாந்தாமெனுஞ் சமயப்பொரு டருவோ யெச்சரிக்கை
 சத்திச்சர வணனேபர முத்தீ யெச்சரிக்கை 2

பராக்கு

வரமருவு கிள்ளானில் வளர்வோய் பராக்கு
வாலைதிரி புரைதந்த வாழ்வே பராக்கு
புரமெரிசெய் பரசிவன் போதா பராக்கு
புண்ணிய புராதன புராரீ பராக்கு
கரமருவு வேற்படைக் கதிரே பராக்கு
காங்கேய வசுரேசன் காலா பராக்கு
தரமருவு திருவருட் சாமீ பராக்கு
தாங்கியெனை யாதரிக்குந் தாயே பராக்கு

கும்பமுனி சங்கரன் குருவே பராக்கு
கோலமயில் வாகனக் குமரா பராக்கு
ஆம்புனி படைத்தசே யையா பராக்கு
ஆறிரு புயாசலத் தரசே பராக்கு
* உம்பலால் வள்ளியை யுவந்தோய் பராக்கு
ஓதுநக் கீர்ப்படை யுருவே பராக்கு
தம்பிரா நெனவந்த தவமே பராக்கு
சண்முக பராக்குப் பராக்குப் பராக்கு.

வாழி

மன்னுமறம் பொருளின்பம் வளர்ந்து வாழி
மாமயில்வா கனனடியார் மகிழ்ந்து வாழி
தன்னிகரிற் சைவநெறி தழைத்து வாழி
தருமநெறி செங்கோன்மை தரணி வாழி
இன்னிலவு தமிழ்மொழியு மியலும் வாழி
இலங்குமருண் மன்பதையு மேரும் வாழி
மன்னிலவு சேவல்மயில் குறமின் யானை
மங்கையரும் வடிவேலும் வாழி வாழி.

* உம்பலால் வள்ளியை உவந்தது—வள்ளி நாயகியைத் தினைப் புனத்தில், யானை உதவியால் கலந்தது, உம்பல்—யானை.

மங்களம்

ஆனைமுக மானவற்கு மம்பிகைக்கும் நாதனுக்கும்
வானுயருஞ் சூயிறுக்கும் மற்றுமுள்ள தேவருக்கும்
—மங்களம்

செங்கமலை நாயகிக்கும் தேவிகலை மடந்தைக்கும்
தங்குதமிழ் வேதமுரைசமயகுரு நால்வருக்கும்--மங்களம்
நாரணற்கும் வேதனுக்கும் நாவலர்க்குங் காவலற்கும்
ஆரணவா கமங்கட்கும் அந்தணர்க்குஞ் செந்நெறிக்கும்
—மங்களம்

பேறுயர்கிள் ளானகர்க்கும் பெம்மானடி யார்களுக்கும்
வீறுகொடி வேன்மயிற்கும் வேலவற்கும் மங்கையர்க்கும்
—மங்களம்.

வடிவேலர் திருவருட்பத்து

கட்டளைக் கலித்துறை

முருகா குமர முதல்வா முகந்தன் நிருமருகா
தருகாத லம்மை யிருவர் பங் காதமி யேனைபுளந்
திருகாம லுன்பற் றொழியாமற் சிந்தை செறிவழித்து(ன்)
அருகார வேயிருத் தாயடி யேனுன் னடைக்கலமே 1

ஏறுதற் குன்ற னிணைத்தாள் க ஞாண்டெ னிருந்துயரை
யாறுதற் குன்ற னறுமுக சேவையுண் டந்தகன்பால்
மீறுதற் குன்கை வடிவேற் படையுண்டு மேலெதற்குங்
கூறுதற் காறெழுத் துண்டுகண் டேனிக் குவலயத்தே 2

செய்வதொன் றேனு மறியேன் சிறியன் நிருவடிக்கே
புய்வகை நாடி யுணையடுத் தேனை யுவந்தளிப்பா(ய்)
ஐவருங் கைவிட் டறிவுங் கலங்கி யலேதுரும்பாய்
மெய்விடும் போது னிருதாள் துணையன்றி வேறிலையே 3

அகழ்ந்திடு மார்கலிப் பெளவத் துயர்மண் ணளப்பினுமென்
னிகழ்ந்திடு பாழ்பிறப் பெண்ணில வெண்ணில வேதமின்றிப்
புகழ்ந்திடு வாழ்வுந் திரும்பய றென்றும் பொருந்திநில்லேன்
றிகழ்ந்திடு வேற்படைக் கந்தா விதுவுன் நிருவருளே 4

வேண்டிப் பணியு மடியவர்க் குற்ற விழாமதை
மாண்டற் றிடவளித் தாரருள் செய்யும் மகபதிசீர்
பூண்டங் குழலு மவர்போ விலாது புகழவைக்குந்
தூண்டங் குயர்செம் மணிப்பன் னிருசுடர்த் தோள்
வலியே 5

தீரா துழலு மயற்றனை கொண்டு தியக்கமுண்டு
 சோராக் கவலையி னுற்பிணிப் புண்டு துளங்குமுன்னீர்
 வாராத் தூரும்பென நின்றேன் மதிக்கெட்டு வான்கருணைத்
 தீரா விரங்குசெந் தூரா கிள்ளானுறைச் செம்பொருளேடு

தோளா நிரண்டுஞ் சுரக்குங் கருணைச் சுடர்முகமும்
 மாளாத வெற்றி வடிவேலு நீப மலர்த்தொடையும்
 மீளாத வன்புகொண் டெந்நாளு மேத்த விளங்குமலர்த்
 தாளா வரந்தரு வாய்மயிற் பாக தயாதிதியே. 7

ஒது நற்பாட லுணராப் புலையர்க் குரைத்தவர்பா(ல்)
 ஏதும் பெறாது மனமாழ்கிக் குன்று மிசைப்புலவீர்
 காதுஞ் சினங்கொண்ட சூர்க்களம் பாடக் கருதுகிலெப்
 போதுந் திருவருஞ் செவ்வே ளடிபின் புகப்பெறுமே. 8

படைப்பானுங் காப்புப் பரனுமிப் பாரிற் பலவுயிருந்
 துடைப்பானு நீயெனத் தோன்றினை நல்லைச்சுடர்மணியே
 கொடைக்கார் முகில்தவழ் குன்றுதொ ருடுங் குமரவுனை
 விடைப்பாகன் சேயெனக் கூறுவ ரென்ன வியப்பிதுவே 9

காய்ந்திடு வெங்கனல் வாய்மெழு கென்னக் கனிந்துருகித்
 தீய்ந்திடு நெஞ்சடை யேன்பா விரங்கு செழுஞ்சடிகை
 யேய்ந்திடு மாமயில் மாணிக்க மேயிங் கிடர்ப்படுநோய்
 மாய்ந்திட வேண்டும் குறைதீர வேண்டும் மகிழ்ந்தருளே.

செய்தோனும் காலமும்

பெருகு யாழ்நகர் பேர்பெறு வண்ணையில்
பேசு நெல்வயித் தீசன் புதல்வனும்
பருகு செந்தமிழ் வாணன்செல் லையனார்
பண்பி னோடுகிள் ளானகர் வேலற்கு
உருகு பாடல்வி ருத்தமு மூஞ்சலும்
ஒங்கு பின்னுங் கலித்துறை யோதினன்
முருகு லாவுக லியினை யாயிரம்
முப்ப தைப்பசி முன்னுத லோங்கவே

